„Dar Cel Preaînalt nu locuieşte în locaşuri făcute de mâini omeneşti, cum zice prorocul:

"Cerul este scaunul Meu de domnie, şi pământul este aşternutul picioarelor Mele." Ce fel de casă Îmi veți zidi voi Mie, zice Domnul, sau care va fi locul Meu de odihnă?" (Fapt. 7/48-49.)

*

„Dar vine ceasul şi acum este, când adevărații închinători se vor închina Tatălui în duh şi în adevăr, că şi Tatăl astfel de închinători îşi doreşte.

Duh este Dumnezeu şi cei ce I se închină trebuie să i se închine în duh şi în adevăr." (Ev. Ioan. 4/23-24.)

*

„Iar când va veni Acela, Duhul Adevărului, vă va călăuzi la tot adevărul; căci nu va vorbi de la Sine, ci toate câte va auzi va vorbi şi cele viitoare vă va vesti." (Ev. Ioan. 16/13.)

*

„Fericiți cei curați cu inima, că aceia vor vedea pe Dumnezeu." (Matei. 5/8.)

Adevărata biserică

„Nu este biserică aceea care stă zidită de om pe înălțimi"

Selecție de texte din Cuvântul lui Dumnezeu pe această temă.

Eu sunt, Eu şi trimişii Mei, Eu, şi am cerul spre însoțire, şi lucrez precum în cer aşa şi pe pământ, căci aşa este de lucrat în vremea aceasta de glorie cerească. Dumnezeul Duhului Sfânt întreieşte întreita lucrare a Sfintei Treimi, şi iată vremea despre care scrie în Scripturi. Aceasta este vremea să se aşeze la loc împărăția lui Israel, **căci Israel este** „**cel ce crede în Mine**"**,** şi iată, lucrez să-Mi desăvârşesc făgăduințele cele rostite prin Cartea Adevărului. Eu sunt Adevărul, iar cine este întru adevăr, acela este întru Mine, acela este întru Fiul Omului, acela este fiul Omului. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu către regele Mihai, din 05-08-1991

***

Vai oamenilor care se zic pe sine că sunt cu legea bisericii şi care au scris cărți peste cărți despre numele Meu şi al legilor Mele, căci nu sunt cărțile acelea! Acelea sunt pământ, şi în pământ se întorc, căci duhul cărților acelea nu este duh cu viață, din pricina celor fără de viață care le-au făcut pe ele, şi nu sunt cărțile acelea, şi stau împotriva lor aceste făptuiri. Acest fiu uns, care este numit în cer îngerul bisericii, stă prin alegerea Mea, căci Eu şi nu aceia l-au ales pe el, dar vai celor ce ştirbesc puterea lui cea de la Mine! Vai celor ce vor să umble peste lumina lucrării acestui fiu! Acest fiu este ca o sabie, şi vai celor ce se încearcă în tăişul ei, pentru că Eu sunt cuvântul acestui fiu uns cu mare ungere în această vreme de strâmtoare şi de necredință. El este apostolul neamurilor pământului şi numai Eu ştiu cum să lucrez peste el. Dar aici are Domnul Iisus Hristos de vorbit cu voi, păstori ai poporului acestei lucrări, căci se fac lucruri fără de rânduiala cea venită de sus, şi aceste ascunzişuri se numesc lucrări fără de ascultare, se

numesc lucrări care nu sunt venite din cer spre lucrare şi se numesc lucrări lucrate din pământ, şi Îmi faceţi Mie bube lucrate în ascuns şi făurite în afară de duhul ascultării. Se luptă duhul vostru cu duhul Meu şi ţineţi morţiş să biruiţi după voia duhului vostru, şi nu duce la bine această luptă lucrată din lături. Iubiţi şi îmbrăţişaţi cu bucurie această clipă de sfătuire cu Dumnezeu şi lăsaţi-vă sub ascultare de Mine, fiindcă este mai bine să ascultaţi voi de Mine decât să ascult Eu de voi. Să vină, tată, şi vremea Mea, mai întoarceţi şi celălalt capăt, că nu e bine să ascult numai Eu de voi. Vă prind necazuri dureroase din lucrarea aceasta pe care o lucraţi voi de jos în sus şi Mă ţineţi supus pe Mine sub voinţele inimii voastre. Oare, nu vă este cu crezare ceea ce vă spun Eu? Eu sunt fericit cu duhul că a venit clipa să stau cu voi în sfat, păstori ai poporului Meu.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Intrării Maicii Domnului în Biserică, din 04-12-1992

***

Oamenii pământului nu ştiu să înţeleagă **această Scriptură care este din cer**. Nici măcar nu ştiu aceştia că **biserica Mea este cerească şi nu pământească, şi că Eu nu locuiesc cu Ierusalimul cel nou în locaşuri omeneşti, ci locuiesc în locaşuri care vor să fie cereşti şi nu pământeşti.** Dacă Eu am poruncit şi am cuvântat să se înfiinţeze o piatră de mărturie, şi cuvântul Meu s-a coborât cu Mine din cele cereşti, iată, Eu sunt Dumnezeul nevăzutelor şi al văzutelor celor cereşti şi nu al celor pământeşti, şi sunt al celor pământeşti care înseamnă cele cereşti, dar Domnul nu mai vede credinţă pe pământ şi nu mai vede înţelepţi cereşti, şi vede numai înţelepţi pământeşti şi rămaşi pământ, adică înghiţiţi de pământ, adică fără înţelepciune din cer. Aşa am grăit prin vreme în această lucrare, şi am spus că o voi scoate deasupra, şi am spus că cine va lovi în ea şi nu va crede în ea, acela va fi înghiţit de pământ şi îşi va pierde înţelepciunea care vine de la veacul acesta.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu către alesul Său Irineu, din 17-01-1993

***

Iată ce pace în cuvânt! O, sinedriule din vremea Duhului Sfânt, sinedriule al României Mele, iată-Mă prin cuvânt în foişorul tău şi al Meu. Eu sunt. Pace ţie! Am grăit mereu poporului Meu cel mititel pe care l-am ţinut ascuns de irozi şi de iude. De patruzeci de ani vin şi vorbesc în mijlocul lui şi îl înfăşor în duhul păcii şi îi spun***: «Pace ţie, popor mititel!».** Şi l-am numit mănunchi de floricele, şi pe aceste floricele le-am numit ieslea Mea cea caldă, ieslea cuvântului lui Dumnezeu, şi am ajuns cu cel mititel la ţărmurile Iordanului, dar lungă şi grea a fost calea prin pustiul necredinţei. O, şi Eu ştiam, Sionule, ştiam că eşti nepregătit şi că eşti tare la cerbice şi n-am bătut prea mult ca să-Mi deschizi, dar am scos deasupra această fântână de miere şi am făcut gard în jurul acestei vii, ca să fie sfânt pământul acestei grădini şi să am în această grădiniţă un Eden mititel, din care să încep o înviere de la Mine, o mireasmă învietoare şi un curs de apă curată şi netulburată, din care să scot şi să dau mulţimilor însetate ca să prindă duh de bucurie şi de sfinţenie şi de pace cerească şi veşnică; până şi lupilor să le dau să bea şi să pască lângă mieii Mei, şi să fie şi ei miei, că mult iubesc Eu ţara ta, poporule român!

O, tu te-ai născut odată cu Mine în lume, ţara Mea! Când am venit Eu întrupat în lume, tot atunci te-a înfiinţat şi pe tine Tatăl Meu, şi am trimis apoi la tine pe cel întâi chemat între ucenicii Mei şi a suflat peste tine duh nou şi Duh Sfânt, şi te-a încreştinat pe tine cel întâi chemat al Meu, şi Tatăl Meu te-a numit de atunci întâia chemată, după rangul celui întâi chemat la apostolie. O, dar tu ai fost apoi o martiră, ţară iubită de Tatăl Meu, ai fost în toată vremea piatră de încercare între neamuri, şi iată ce a avut Dumnezeu păstrat pentru tine ca să-ţi dea plata

răbdării. A avut pentru vremea aceasta o lucrare Tatăl Meu, şi M-a trimis cu ea la tine ca să te curăţ şi să te trezesc şi să faci voia Tatălui Meu şi să chemi apoi sub viţa ta pe cel ce te-a oropsit şi să-i dai de la Mine ca să fie şi el ca Mine şi ca tine**, şi să-Mi faci tu Mie cămaşă nouă, biserică nouă, curată şi sfântă, aşa cum a fost biserica Mea cea dintâi.** O, vino în dragostea cea dintâi! Vino, iubito, ca să vin şi Eu cu slavă văzută şi să cânţi tu cu Mine cântarea lui Dumnezeu! Vino în dragostea Mea! Iată, Eu nu te las să mori în sângele tău, şi vin spre tine şi sun din trâmbiţă peste tine. O, lasă-te trezită de Dumnezeul tău şi spală-te şi sfinţeşte-te şi fii în legea Dumnezeului tău, iubito!

…O, ciobani ai bisericii! Eu sunt capul bisericii. Eu sunt Păstorul Cel bun, după rânduiala lui Melchisedec. Am venit la tine, biserica Mea, şi am venit la ciobanii turmei tale. Am venit să-ţi văd faţa şi să-ţi amintesc cum să fie faţa ta şi inima ta şi viaţa ta întru viaţa Mea. N-am venit să stric legea, şi am venit să-ţi amintesc să nu mai calci, să nu mai strici legea Mea, şi să te îndrepţi spre Mine, că Eu sunt Cel ce iert păcatul tău, dar fii cu iconomie cerească întru duhul tău, ca să poată lucra Duhul Sfânt peste duhul tău, peste sfatul tău, peste sinedriul tău.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului ierarh Vasile cel Mare, din 14.01.1993

***

Aşa ai stat la masa Mea, creştine tată. Ai stat fără s-o meriţi, şi îngerii Mei te-au scris că ai stat, şi de câte ori ai stat, şi ce a vorbit Dumnezeu cu tine. Când mergi la biserică, este un cuvânt care spune înaintea rugăciunii pentru venirea Duhului Sfânt spre prefacerea Trupului Meu şi a Sângelui Meu din pâine şi din vin, şi cuvântul acela spune: **„Cei chemaţi să iasă, şi să rămână numai cei credincioşi“,** numai cei pregătiţi pentru împărtăşirea cu Mine, cu Trupul şi Sângele Meu. **Acum nu se mai spune această lucrare în biserică, şi stau toţi care cum intră, care cum vor, că nu mai este nici un fel de ordine cerească în biserică, şi se apropie ca să ia şi să-şi bată joc de Mine şi de sfinţenie, şi se îmbracă lumea ca la bâlci, ca la circ, tată, şi se vopseşte şi se îmbălsămează cu toate stricăciunile diavoleşti şi intră în biserică, şi străjerul care este pus peste biserică nu ia aminte la această blasfemie, nu-l doare de durerea Mea, şi zice că e păstor pentru turma lui Hristos**, dar iată ce turmă este în biserică! Se zice că este turma lui Hristos, da' de unde, tată! că taina de biserică este înfricoşătoare, şi stau îngerii cu frică înaintea tainei de biserică a lui Hristos, şi se clatină cerul şi pământul de mărirea slavei tainei bisericii. Şi dacă duhul cel vopsit şi rău îşi are loc şi lărgime în biserică, **mai vine Duhul Sfânt, tată? La ce să vină? Să Se unească cu stricăciunea?**

Şi iată ce vă spun: a fost odată un preot al lui Iisus Hristos care lungea sfânta Liturghie uneori până după-amiază, uneori până seara, şi lumea acelei cetăţi s-a dus la episcopul lor şi a pârât pe preotul lor că-i ţine în biserică toată ziua şi nu face sfânta Liturghie la vreme. Şi a chemat episcopul pe preot şi l-a întrebat ce este cu această plângere a cetăţii. Şi atunci, preotul a spus episcopului că el nu înaintează terminarea sfintei Liturghii decât după coborârea Duhului Sfânt peste pâine şi vin. Atunci, episcopul a învăţat pe cei din cetate cum să meargă şi cum să stea în biserică dacă vor să meargă mai repede la casele lor; i-a învăţat cum să fie în biserică, cum să stea, ca să Se coboare Duhul Sfânt la vremea chemării Lui de către preot. **Dar unde se mai ţine seamă de taina aceasta? că preoţii, nici ei nu vin pregătiţi la biserică, dar turma, tată! Este o zicală prea potrivită cu aceasta, care spune aşa: „Cum e turcu', e şi pistolul“.** Turcul a fost un om rece şi rău şi răzvrătit, şi nu în zadar i s-a pus neamului acesta zicala aceasta. Şi iată, cum e preotul, aşa este şi arma lui, aşa este şi turma lui.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfinților împărați Constantin şi Elena, din 03-06-1994

***

O, Israele, nu cumva să te iei după omul care lungeşte suferința, care lungeşte veacul cel rău, care nu vrea să vină Domnul cu împărăția Sa cea fără de veac, cea fără de sfârşit. **Uită-te tu, că dacă pui zece dascăli să-ți arate drumul şi Scriptura, nu se potrivesc unul cu altul. Şi cum mai vine asta? Şi iată, lumea nu se trezeşte ca să vadă că străjerii ei nu străjuiesc de la Domnul, şi străjuiesc de la ei.** Să nu mai zică lumea că este cu Mine, că mai mare păcat are dacă zice aşa. Şi iar vă zic vouă: una este să zici biserică cu slujitori, şi alta este să zici biserică a lui Iisus Hristos, cu slujitori ca Iisus Hristos, ca Învățătorul ei, Iisus Hristos.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Înălțării Domnului, din 09-06-1994

***

Biserica Mea nu este zid rece de piatră, şi este duh viu şi ceresc biserica. **Biserica nu este de pe pământ, şi este din cer.** Numai biserica este cerească pe pământ, este din cer coborâtă pe pământ, căci fiii bisericii Mele, fiii bisericii lui Iisus Hristos, sunt născuți din cer, de sus, după cum am spus Eu cărturarului Meu cel de atunci, că aşa i-am spus: ***«Cine nu se naşte de sus, din cer, nu poate să fie cu Mine, nu poate să fie fiul împărăției Mele»,*** şi iată, fiii bisericii nu mai sunt ai veacului acesta, şi sunt ai cerului sfânt, iar cerul sfânt este însoțitorul fiilor lui. Aşa se cheamă că biserica este a lui Iisus Hristos şi a cerului. Altfel biserica este lumească, nu este cerească.

Poporule iubit, fii tare cât cerul, tată, îmbracă-te cu cerul, iubitul Meu Israel, noul Meu popor, micuțul Meu popor, puținul Meu cel mai de preț. (Vezi tema „România - Noul Ierusalim - Noul Canaan", n.r.) Aşa am spus: ***«Când va veni Fiul Omului, va mai găsi credință pe pământ?»***. De ce am spus Eu aşa atunci? Iată, am fost adevărat în ceea ce am profețit, Eu, Care ştiam şi vedeam până la sfârşitul veacului omului. Dar am un sâmburel mic de credință, şi cu el voi însămânța şi voi împlini cu puterea Mea Scripturile cele despre Noul Ierusalim care se coboară din cer, după cum am spus că fiii bisericii sunt din cer şi nu de pe pământ.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Adormirii Maicii Domnului din 28-08-1994

***

O, Tatăl Meu, ce este pe pământ! O, ce este pe pământ şi în biserica lumii, că iată, n-am mai încăput cu cei mici ai Noştri printre trupurile lumii, dar am voit să fie deosebiți, căci scris este în Scripturi: ***«Cu cei fără de lege nu voi sta la masă».*** Şi Mi-am făcut masă curată pentru fiii cei mici, vie nouă şi cerească, pâine şi vin nou, precum a fost făgăduința rostită în Scripturi pentru vremea aceasta.

…Omul fărădelegii zice că tu eşti duh rău. Să nu te iei după omul care iubeşte păcatul şi despărțirea de poruncile sfinte, după omul care te porecleşte pe tine, poporul Meu ales prin har. Cine te face pe tine „sectă", acela are dreptate în felul lui, şi tu să nu te superi, tată. El are dreptate. Tot aşa erau numiți şi apostolii Mei, tot sectă, şi i se zicea „secta Nazarineanului". Tu eşti o sectă în sânul bisericii de azi, aşa cum ucenicii Mei erau sectă în sânul bisericii de atunci. **Eu iar vă spun vouă, fiilor, şi vă vorbesc pământeşte: biserica cea care este oficială pe pământ, aceea este a cezarului şi a lumii şi a gustului omului, iar cei din biserică aleşi de**

Mine prin sfinţenie şi prin iubire şi prin despărţire de duhul lumii din biserică, aceia sunt numiţi „sectă“, că asta înseamnă „sectă“, fiilor, asta înseamnă în limbă pământească. Cel care îţi pune ţie nume de „sectă“ în limbă pământească, acela are dreptate, tată. Cine se deosebeşte şi se trage deoparte ca să fie credincios crezului cel sfânt al bisericii şi lui Dumnezeu, acela este numit „sectă“ după limba cea de pe pământ, iar după limba cea din cer se numeşte alegere, se numeşte popor ales, aşa cum Eu am ales pe cei din Israel pe care i-am făcut ucenicii sfinţeniei şi ai cuvântului Meu cu care venisem din cer să-i trezesc pe cei ce dorm. Aşa şi acum am făcut. Am coborât din cer cuvânt de trezire şi de înviere şi de curăţire, iar cei ce au dormit nu au auzit. Dar tu, poporul Meu, ai auzit şi te-ai sculat şi ai stat înaintea Mea şi te-ai deosebit de cei mulţi care dorm înaintea Mea, care nu aud aşa cum nici cei de acum două mii de ani nu au avut timp să audă. Şi dacă cei ce s-au trezit au ascultat apoi de Mine, au fost numiţi „sectă“ în Israel, iar pe Mine M-au numit „învăţătorul sectei“.

Eu ţi-am spus ţie, Israele ales, că tot ce vine cu rău înspre tine se face cărare de slavă pentru tine. Nici un rău care bate înspre tine nu aduce rău peste tine, dar stai, tată, sub cortul Meu, că întăresc acest cuvânt şi spun: Israele, Israele, să nu ieşi, tată, din lucrarea Mea. Lasă să râdă toată lumea de tine, las-o să te poreclească, las-o să te înjosească, dar nu te speria, nu te ofili, şi să fii mândru de Mine că sunt cu tine, poporul Meu. Nici un vrăjmaş nu poate lucra împotriva ta. Vrăjmaşul este o sculă care lucrează ce nu ştie, căci el lucrează la plata bucuriei celui vrăjmăşit de el. Eu aşa am spus: **«Cine-şi capătă lauri pentru pământ şi pentru trup, acela găseşte osândă după ce termină de lucrat, dar cine îndură durere şi umilinţă şi dispreţ, acela sfârşeşte cu plata răbdării, şi răbdarea are altă plată».** Răbdarea, fiilor, are o aşteptare, nu o alergare după vânt. Ea are o lucrare minunată şi slăvită, pe care numai robii lui Dumnezeu cei adevăraţi o pot gusta şi avea ca plată pe pământ şi în cer. Răbdarea este începutul răsplăţii ei. Răbdarea este fructul ei încă din vremea lucrului ei. Răbdarea este dulce, fiilor, şi este cunună de slavă, iar Eu, Domnul, de şapte veacuri stau sub această cunună. E rău de omul care nu are răbdare, care nu are această cunună pe creştetul său.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Pogorârii Duhului Sfânt, din 11-06-1995

***

O, poporul Meu, o, neamul Meu pe care te-am întocmit şi te-am cunoscut ca să Mă cunoşti şi tu pe Mine! M-am înrudit cu tine, fiule, şi te-am numit fiul Meu, poporul Meu, şi din mijlocul tău lucrez cu învăţători şi cu slujitori, şi îţi voi mări neamul, şi vei fi cunoscut, fiule, şi vei fi numit poporul Domnului, aşa cum te numesc Eu. Nu ştiu preoţii de ce te numesc Eu pe tine Israel**. O, tată, Israel înseamnă uns, asta înseamnă; înseamnă numele Meu.** Pe Iacov l-a chemat Iacov, nu l-a chemat Israel, dar i-am pus acest nume pentru ca să fie din cer numele lui Avraam, Isaac şi Iacov. **Israel este numele ceresc al unşilor Mei, ori din ce popor ar fi ei, ori din ce neam de pe pământ ar fi. Acesta este numele cel făgăduit al celor ce vor iubi cerul pe pământ.** Se miră preoţii şi arhiereii de acest nume pus peste România, dar cine nu citeşte pe Dumnezeu, acela nu ştie lucrarea lui Dumnezeu.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica tuturor sfinţilor, din 18-06-1995

***

Am binecuvântat petecuţul de pământ prin care Îmi lărgesc încă lucrul şi aşternutul Meu cu poporul Meu. Să am unde Mă aciua când pun masă ţie, Israele, când vii la izvor, tată, că iată, setea îţi creşte, şi dorul te mişcă, şi dragostea te desăvârşeşte, poporul Meu. Israele tată, îţi doresc dragoste de Dumnezeu, îţi doresc dor şi îmbrăţişare cu Dumnezeu. De aceea fac faptă din cele

dorite de Mine peste tine, şi îţi fac, tată, grădini de întâlnire şi de sărbătoare pentru tine. Roagă-te să pot împlini peste tine cele ce-ţi doresc, căci într-o zi te voi chema aproape, şi tu vei pleca pe jos în ziua aceea, şi **când vei ajunge, vei intra în odihna Mea, în cetatea Mea, şi vei locui în locaş de Ierusalim nou**, după cum Eu îţi voi găti, Eu şi cu tine alături, Israele. Şi vor veni neamurile să vadă mlădiţa cea nouă şi altoiul ei, dar deschide-ţi auzul bine, că **iată ce-ţi spun: nu vei veni bolnav, nu vei veni şchiop, nu vei veni slăbănog în cetate. Voi face o cetate cerească pe pământ, şi cetatea va fi lucrată din fii, nu din piatră, nu din cărămidă, nu din lemn aşa cum face omul bisericii din lume, care-şi zideşte turn de piatră şi zice că este biserică. Biserică înseamnă fii,** asta înseamnă piatră de biserică, şi vei fi casă Mie, poporul Meu, şi Eu îţi voi fi ţie casă, şi Eu îţi voi face ţie casă. Vom face şi noi casă, dar mai întâi facem împărăţie de cer, şi după aceea vom lucra şi din piatră, căci piatra este a lui Dumnezeu, şi Domnul o sfinţeşte prin împărăţie cerească de piatră neclătinată între cer şi pământ. (Vezi tema: „Împărăţia cerurilor nu vine în chip văzut”, n.r.)

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu către poporul creştin, din 22-10-1995

***

Tu, fiule, să iubeşti neamul din care am ieşit Eu, din care au ieşit apostolii, că poporul evreu a fost poporul Meu, şi rămăşiţa lui cea credincioasă a rămas poporul Meu, căci din trup, rămăşiţa s-a făcut duh, şi a lucrat Duh Sfânt pe pământ şi L-a dat neamurilor pământului, ca să fie creştin pământul, căci peste tot Hristos a fost vestit de cei rămaşi creştini în Israel. Eu Mă voi îndura de Israel, căci prin prăbuşirea lui tu ai locul lângă Mine, dar să te rogi să se trezească şi el şi să se uite la tine, cel ce eşti cu Fiul lui Dumnezeu, şi să Mă ia de moştenitor de la Tatăl şi să-i rostesc iertarea. Amin. Roagă-te, Israele, roagă-te pentru Israel cel după trup, că el a purtat numele lui Dumnezeu pe pământ, fiindcă din neamul lui a răsărit credinţa în Fiul lui Dumnezeu, Cel trimis.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea cuvioasei Parascheva, din 27-10-1995

***

Iubirea Mea v-o dau vouă, celor din porţi. Luaţi şi înviaţi în duhul iubirii şi naşteţi-vă din ea, din Domnul, căci Eu sunt iubire. Nu fiţi fii ai necredinţei, că a ajuns la sfârşit necredinţa şi fiii ei. Naşteţi-vă din iubirea Mea, nu din altă iubire. Naşteţi-vă din cer, nu din pământ. Treziţi iubirea Mea în voi, ca să se trezească România şi să înveţe ce este iubirea, ce este biserică slujitoare înaintea Mea, ce este jertfă adusă la altarul iubirii, jertfă înaintea Mea. **Biserică înseamnă fii ai iubirii cea din cer şi care are pe masa ei trupul iubirii.** Fiii iubirii cea din cer fac faptele iubirii. Aceia sunt fiii iubirii, nu alţii. Luaţi de la Mine şi daţi-vă unii altora, şi duh de credinţă în Dumnezeu să lucraţi peste voi, căci Domnul vine ca o cursă peste cei necredincioşi, peste cei ce nu veghează, şi vine ca o mângâiere peste cei ce înviază prin iubire. **Luaţi şi înviaţi, luaţi şi împliniţi cuvântul lui Dumnezeu care vine pe nori de slavă şi se aşează în România, şi se face trup în carte cuvântul lui Dumnezeu.** (Vezi tema: „Precum S-a suit, aşa şi vine, cu norii vine”, n.r.) Eu Mă fac carte pe pământ. Eu şi acum Mă fac carte, căci nimic n-am lucrat fără să fi cuvântat mai întâi. Vin să învăţ pe român; pe român mai întâi, şi apoi pe iudeu, pe elin şi pe orice alt neam. Vin să învăţ pe om ce înseamnă biserică şi jertfă adusă înaintea Domnului. **Biserică nu este altceva decât fiii care slujesc pe pământ lui Dumnezeu; lui Dumnezeu şi nu loruşi; unii altora în Domnul şi nu loruşi.** Cum adică aşa ceva? Cum adică în Domnul? Adică fii care au pe Domnul de hrană, de creştere, fii care au pe Domnul de viaţă, nu fii care slujesc plăcerilor lor şi veacului acesta şi stăpânului veacului acesta, duhului lumii acesteia. Iar jertfa

adusă înaintea Mea este atunci când este împăcare între frate şi frate, între om şi Dumnezeu. Altfel de jertfă nu ajunge la Domnul, şi se întoarce.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la soborul sfinţilor arhangheli Mihail şi Gavriil, din 21-11-1995

***

Israele, Israele, ce văd Eu pe pământ! Se botează omul în numele lui Iisus Hristos, (Vezi „Despre Botez", n.r.) se cunună în numele lui Iisus Hristos, (Vezi „Taina omului şi a femeii", şi n.r.) merge din când în când la biserică în numele lui Iisus Hristos, şi zadarnic face aşa dacă nu se împărtăşeşte cu Trupul şi Sângele lui Hristos, zadarnic, fiilor. Ce văd Eu pe pământ, e jale mare. Nimeni nu ştie ce va să zică biserică. **Biserică înseamnă fii care se împărtăşesc cu Trupul şi Sângele lui Hristos.** Cei ce nu se împărtăşesc, în zadar se duc. O, cum să se împărtăşească dacă ei nu sunt pregătiţi pentru primirea Domnului, pentru venirea Domnului, dacă ei nu sunt gata în aşteptarea Domnului? Se împărtăşesc din an în Paşti, după obiceiul oamenilor, dar niciodată nu sunt pregătiţi, de vreme ce stau mereu în păcatele lor. Cine să-i învețe pe oameni? Cine, tată, cine? că n-are cine. N-are cine să mai facă lucrarea de iertare a păcatelor oamenilor, lucrarea de împăcare a omului cu Dumnezeu. **N-are, fiilor, n-are cine, căci păstorul de azi e altceva, nu e păstor.** Nu mai merge nimeni pe calea cea cu viață vie, şi de aceea te-am ridicat pe tine, poporul Meu, şi ți-am grăit din cer mereu, şi tu ai crezut în Cel ce-ți grăieşte, şi te-ai sculat la drum, şi iată, fac din tine cale a omului spre Dumnezeu, spre biserică vie, Israele. De aceea am împlinit această piatră pe pământ, ca să grăiesc din vârful ei şi să arăt omului calea. Omul trebuie să creadă în Dumnezeu, să-L iubească şi să-L urmeze pocăindu-se de toate cele muritoare şi trecătoare, vindecându-se de moarte, măi fiilor.

…Suntem în serbare întreită, şi voi veni la voi, fiilor, cu lecție pentru tot omul, căci vom semăna sămânța, fiindcă Eu am semănători între voi. Voi coborî o lecție de viață, ca să ia omul lecție, că nu mai este apă curată, nu mai este izvor curat şi netulburat. Nimeni nu mai ştie ce înseamnă oaie, ce înseamnă capră, ce înseamnă lup. **Dar nimeni, nimeni nu mai ştie ce înseamnă biserică credincioasă, rugătoare în Hristos, aşa cum se spunea odată în biserică: „Câți sunteți credincioşi, Domnului să ne rugăm".** Nu se mai aude pe nicăieri o rugăciune curată, nu se mai poate spune de ea, de vreme ce nu poate preotul s-o spună. **Preotul de azi nu este credincios lui Hristos, nu este**. Vine omul la biserică şi pleacă acasă neîmpărtăşit. La ce mai vine? Vine că vine şi preotul, dar preotul de azi nu mai este **„uşă de biserică"**, nu mai este.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la patru ani de la târnosirea Sfintei Sfintelor Noului Ierusalim, din 12-12-1995

***

Copilaşi, copii ai poporului Meu Israel de la sfârşitul timpului! Măi copilaşi, vă alint şi vă mângâi pe voi şi vă vorbesc despre taina rugăciunii, căci vorbind peste voi va lua şi omul din lume, fiindcă sămânța Eu v-o dau vouă, şi voi o semănați, căci mai văd pe ici, pe colo şi pământ moale şi cald pentru sămânță, nu numai drum, nu numai spini, nu numai piatră. Mai am dintre cei care suspină după Domnul, şi îi voi adăuga cu cei înviați prin cuvânt, cu cei ce se nasc la sfârşit din cuvântul Meu care vine la voi ca să spele păcatele lumii şi ca **să vină cel înviat la cina cea tainică a Mielului lui Dumnezeu**. (Vezi „Nunta Mielului", n.r.)

Iară şi iară rostesc: biserică înseamnă Trupul şi Sângele lui Iisus Hristos, luat şi mâncat de toți cei adunați întru biserică cerească pe pământ. Numai acolo Eu sunt întreg,

numai acolo Eu vin întreg, acolo unde toți cei adunați la masă iau şi mănâncă din cină, din Miel, din Paşti, fiilor. Dar nici la început n-am avut ce am azi pe pământ, căci azi te-am pregătit, Israele, pentru cină fără de sfârşit, şi ți-am spus, tată, cum să te îmbraci, cum să te speli, cum să stai şi cum să mănânci, ca **să iei mereu, mereu din cina Mea, după fiecare dimineață şi seară, după fiecare măsură de ziuă, fiule Israele, căci focul nu trebuie să se stingă, şi Mielul nu trebuie să fie luat de pe masă.** (Vezi tema: „Ce spurcă pe om, ce intră sau ce iese din el? ”, n.r.) De aceea ți-am zis Eu ție, copile Israele, că tu eşti o taină, tată, o cină de taină înaintea Mea, că tu nu dai vrăjmaşilor Mei taina Mea, cina Mea, şi nu Mă vinzi pe sărutări aşa cum face Iuda de atunci şi până azi. Tu nu stai fără Mine nici o zi. Tu iei cina Mea veşnic, şi te faci veşnic, mâncând pe Cel veşnic, pentru că tu te-ai pregătit de nuntă, fiule scump, şi toate mădularele tale stau la masa cea de cină a nunții Mielului ceresc pe pământ. Tu eşti taina Mea de la capătul timpului, şi Eu stau, stau cu drag şi cu dor la masa cea de cină cu tine. În tine nu mai stau întru răstignire, în tine nu mai intru ca într-un mormânt, ci intru în lumină, pentru că te-am făcut lumină din lumina Mea, pentru că te-ai luminat la cuvântul Meu, care stă şi veghează de deasupra ta. Cuvânt şi pâine este Dumnezeu pe masa ta. Duh şi trup sunt cu tine şi în tine, şi tu eşti taina Mea, popor scump, tu eşti cel ce Mă iubeşti pe pământ, căci omul de pe pământ nu ştie ce este iubirea. Omul schimbă locul la toate cuvintele sfinte, şi nu mai ştie omul unde se potriveşte cuvântul pace, cuvântul iubire, cuvântul biserică, cuvântul creştin, cuvântul fiu al lui Dumnezeu şi cuvântul viață. A luat omul cuvintele sfinte şi le-a pus peste lucrarea lui, şi omul citeşte de la om. Dar iată, vin să iau ce este al Meu, că nu voi da nimănui slava cuvântului cel sfânt, căci slava lui Dumnezeu nu este slava oamenilor. (Vezi „Slava Domnului”, n.r.)

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului apostol Andrei, din 13-12-1995

***

Fiilor, fiilor, sunt şi nori văzuți, şi nori nevăzuți. Israel vedea norul cel nevăzut al slavei Mele, vedea ca să vadă pe unde trebuie să meargă, vedea ca să creadă, dar când s-a săturat de crezut, şi-a părăsit statornicia şi răbdarea şi ascultarea. Dar vreau să-l ridic pe Israel cel de atunci. Vreau să audă şi să-l fac să creadă. Cuvântul Meu merge peste tot, şi va merge şi va sufla din el duh de viață, şi va învia şi poporul Israel, că Eu nu uit de stăruința rămăşiței lui Israel. El nu M-a primit atunci ca Fiu al lui Dumnezeu, dar Mă va primi, că este scris aceasta. De aceea Îmi trebuia biserică vie şi viață cerească în biserică vie pe pământ. Să audă neamurile pământului şi să apuce pe cale, că una este calea. Să audă Israel, să audă şi să învieze poporul Domnului, căci s-a slăvit slava Domnului în el.

Israele, Israele de azi, să fii fiu de samarinean, Israele scump, ca să pot rosti iertare mare peste cei ce vor cere iertare, şi să dau bucuria mântuirii şi a vieții veşnice la toți cei ce vor vedea calea aceasta pe care merg Eu cu tine, popor al cărării. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfinților apostoli Petru şi Pavel, din 12-07-1996

***

Să se împace omul cu Dumnezeu şi să-I fie biserică Domnului! Omul caută biserica, dar scris este: ***«Împărăția lui Dumnezeu este înăuntrul vostru»***, oamenilor care căutați. Nu veți găsi biserica decât în voi, dacă o veți zidi în voi. **Trupul creştinului, trupul curat în care intră Domnul în chip curat, nu altceva este biserica.** În biserica de zid dacă nu vine creştin curat, care să-L ia pe Domnul trup şi cuvânt, nu este biserică cea de zid.

O, oamenilor, voi în zadar clădiți biserici de zid dacă nu vor intra în ele creştini cu trupul şi cu inima curată. Să se împace omul cu Dumnezeu! Să se aşeze omul în genunchi şi să-şi facă cruce adevărată peste trupul său şi să rostească lui Dumnezeu rugă de căință şi să se curețe prin părerea de rău şi să pună peste el făgăduință de înviere din moarte, şi aşa să ia pe Dumnezeu în el, spre împăcare cu Dumnezeu, spre veşnică unire cu Dumnezeu. Să se ierte om pe om, căci câte se iartă pe pământ sunt iertate înaintea lui Dumnezeu. Să fie Hristos trăit de om şi să trăiască omul în Hristos, căci înțelepciunea cea din cer una este, şi aceasta este: ***«Să se lepede omul de sine şi să-şi ia crucea sa urmându-Mă pe Mine»*** pe pământ şi în cer, prin lume şi în biserică. Amin.

…De şapte ani Îmi revărs harul cuvântului rostit peste tine, țară Românie, ca să încep cu tine veac nou pe pământ, dar Gog şi Magog Îmi stau împotrivă în tine. Să nu mai fie în tine vrăjmaş ție şi Mie. Să fie pacea Mea în tine, că pacea oamenilor nu e pace. Oamenii sunt plini de duhuri, nu sunt săraci cu duhul ca să încapă în ei împărăția cerurilor, că iată, Eu umblu pribeag şi nu încap în om şi n-am biserică unde să-Mi plec capul şi să-Mi găsesc ziua Mea de odihnă. O, fiică Românie, vino, că te pețesc să-Mi fii zi de odihnă, precum poporul Meu ales din tine Îmi este zi de odihnă şi mireasă Îmi este întru venirea Mea, căci Eu sunt cuvânt, şi iarăşi toate se fac prin cuvânt, şi se va arăta cer nou şi pământ nou din tine, țară Românie, căci Eu aşa binevoiesc, şi în Mine Tatăl binevoieşte. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului mucenic Mina, din 24-11-1996

***

Eu, fiilor, n-am pace în cer şi pe pământ fără voi. Voi sunteți pacea Mea, cu voi Mă alin, cu voi Mă bucur în dorul venirii Mele, că Mi-e dor de lucrul mâinilor Mele, Mi-e dor de om, măi fiilor. Mi-e dor să vină omul spre Mine, că **nu e bucurie mai mare în cer ca atunci când un om fără Dumnezeu vine spre Mine să Mă găsească şi să Mă urmeze.** Eu pe voi v-am pus pe pământ cărare a oamenilor spre Dumnezeu. Eu pe voi v-am ales de sprijin, fiilor. Eu, fiilor, n-am pace în cer şi pe pământ fără voi. Fără voi n-am grai, n-am cuvânt. Fără voi n-am pace, fiilor. Şi de ce n-am pace fără voi? **N-am pace până ce voi veni văzut, că iată, îl strig mereu pe om.** (Vezi tema: „Venirea în chip văzut”, n.r.) Mereu, mereu Îmi fac cale spre oameni cu voi. Voi sunteți mâinile şi picioarele Mele; cu voi umblu, cu voi petrec, cu voi Mă scriu în cer şi pe pământ, **şi n-am pace până ce voi găsi odihna Mea. Omul e odihna Mea, şi Mi-e dor de lucrul mâinilor Mele**, Mi-e dor să vină omul spre Mine şi să Mă urmeze precum voi M-ați urmat, copilaşi ai grădinii cuvântului Meu. O, cum aş putea să mai am pace fără voi? Nimeni nu voieşte să se lepede de sine şi să Mă urmeze. Oamenii vor cu Mine, dar ei nu ştiu ce înseamnă să fie omul cu Dumnezeu. Nici un om nu mai ştie cum să fie omul cu Dumnezeu. Mi-e dorul plin, Mi-e duhul tânjind pentru omul cel făcut după chipul şi asemănarea lui Dumnezeu. Mi-e plânsul durut, Mi-e dorul plângând după om, dar cu voi Mă alin şi Mă mângâi mângâindu-vă şi înviindu-vă în dorul Meu. O, cine mai are milă de Mine ca să Mă dea oamenilor şi să-Mi găsesc în ei mângâierea pierdută, odihna Mea cea dintâi? Mi-e dor de tot neamul omenesc, dar în lucrul Meu cu voi Mă pierd în voi, Mă ascund în voi cu dorul Meu, că nu mai am unde să-Mi plec capul, nu mai am. Omul nu mai este casa Mea. Şi-a vândut omul casa şi grădina, trupul şi fericirea şi le-a vândut. **Omul era casa Mea, şi Mie nu-Mi trebuia casă făcută de oameni. Ce fel de casă să-Mi zidească Mie oamenii care Mi-au stricat casa şi odihna Mea? Omul era să fie casa Mea şi slava Mea, după chipul şi asemănarea Mea.**

O, fiilor, cum aş putea să mai am pace fără voi? Unde Mi-aş mai găsi alinul, unde? Cine să Mă audă? Cine să Mă cunoască? Cui M-aş putea plânge pe pământ? Viața omului trebuia să fie viața Mea; trupul lui, casa Mea; lucrarea lui, lucrarea Mea. O, fiilor, e pacea Mea cu voi şi Mă mângâi cu voi mângâindu-vă şi înviindu-vă în dorul Meu. Luați cuvântul Meu, luați mângâierea Mea şi dați-o oamenilor ca să simtă ei mângâierile Mele şi să-Mi cunoască glasul.

Se mângâie sfinții în tine, Israele, că le e dor, fiule scump. Vin sfinții cu Mine la tine. Fii atent ce-ți spun, că îți spun cele proorocite în Scripturi. Vin sfinții cu Mine la tine. **Vine Domnul tău cu zecile de mii de sfinți la tine, şi toată slava aceasta se va vedea văzută în curând.** Curând, curând se va vedea slava Lui, precum fulgerul care iese de la răsărit şi se arată până la apus; curând, curând se va arăta, curând, curând se va vedea. Amin. (Vezi tema: „Ca fulgerul care iese de la răsărit, aşa este venirea Domnului”, n.r.)

Asemănatu-s-a împărăția cerurilor cu tine, Israele scump, slugă credincioasă, căci veni-va Stăpânul şi te va găsi veghind şi îți va spune: ***«Intră în bucuria Domnului tău!».*** Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului ierarh Nicolae, din 19-12-1996

***

O, ce fel de casă să-Mi zidească Mie omul? Oare, n-am făcut Eu cerul şi pământul casă a Mea, tron şi aşternut al Meu? **Eu sunt Cel ce zidesc**. Mâinile Mele au pus temelia ta, Ierusalime al slavei Mele, şi tot mâinile Mele îl vor termina până la slăvirea în el a Celui ce vine văzut, că vin cu norii, Ierusalime, şi Mă voi lăsa văzut în venirea Mea la tine şi toate noroadele vor umbla întru strălucirea Mea şi a ta, cetatea Mea de fii, cetate a iubirii Mele, templul Meu cel viu din România. Eu vin cu sfinții în tine şi serbez serbare de sfinți, şi te mângâi, Ierusalime, mângâierea Mea. Ne mângâiem unul pe altul, fiule. Duhul mângâierii este duhul care ne învăluieşte într-un singur trup, Mire din cer şi mireasă de pe pământ, căci scris este: ***«Cei doi vor fi un singur trup».***

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului ierarh Vasile cel Mare, din 14-01-1997

***

…O, poporul meu, mi-e dor să-ți grăiesc, că te-ai făcut nuntă de veac nou peste pământ. Albeşte-te, fiule, că acum vezi de ce mereu îți spuneam să fii cuminte, să fii credincios, să fii frumos şi deştept şi sfânt să fii. Să nu te sfieşti să-ți spui sfânt, căci creştinii aşa se numesc prin Hristos, Sfântul lui Dumnezeu Tatăl, Care intră şi sfinţeşte trupul şi sufletul creştinului. Ai văzut că ți-am spus prin fiii grădiniței mele ca să-ți arate ei taina şi tălmăcirea ei, taina Sfintelor, fiule, taina sfintei Liturghii, pe care n-o înțelegeai, că n-avea până acum cine să-ți spună ca să înțelegi ce este ea. Am trimis pe cel ales, din grădină, ca să ți se arate toate câte sunt ascunse în taina sfintei Liturghii, ca să ştii cum să stai în fața împărăției lui Dumnezeu, în fața tronului lui Dumnezeu, căci altarul pe care Mielul lui Dumnezeu Se aşează spre hrană creştinului, e tronul lui Dumnezeu, fiule scump. Să nu uiți tălmăcirea care ți s-a pus în inimă şi în minte. Să nu mai uiți, şi să iubeşti împărăția lui Dumnezeu, care stă pe tronul ei înaintea ta, în taina sfintei Liturghii. **Cei ce merg la biserică, cei din lume care intră în biserici, se duc din obicei la biserică, şi nu ştie omul din lume ce este sfânta Liturghie, şi de aceea nu stă ca înaintea lui**

Dumnezeu. *Cei din lume se gătesc, se vopsesc, se cioplesc, se trufesc, se împăunează cu haine moi, se parfumează, se înzorzonesc cu podoabe de aur, cu ciucuri, cu pietre scumpe, şi aşa se duc, zic ei, la biserică.* (Vezi „Despre chipul cioplit", n.r.) *O, nu ştie omul din lume ce înseamnă biserică. Ei zic că biserica e cea de zid; aşa ştiu ei. Dar cu tine iese Domnul biserică adevărată pe pământ,* **căci biserică înseamnă fii ai lui Dumnezeu adunați laolaltă în jurul Mielului lui Dumnezeu, Care Se frânge spre hrană pentru iertarea păcatelor cele făcute şi iertate prin pocăință.**

Ieşim, Ierusalime, ieşim biserică adevărată ca să vadă lumea ce este biserică. Coboară Domnul în tine trup şi cuvânt ca să Se arate lumii cu tine biserică a Sa adevărată şi nu vopsită şi nu mormânt văruit şi zugrăvit pe deasupra aşa cum face omul de două mii de ani. **Biserica lui Hristos poate să fie şi pe munte, şi în codru, şi pe câmp, şi pe maluri de ape, şi sub acoperământ de vreme rea, dar să fie biserică, să fie fiii ei în jurul Mielului Cel tainic, Care Se dă fiilor ei. Locaşurile care te primesc pe tine, poporul meu care mergi să vesteşti cuvântul lui Dumnezeu, acelea sunt biserică atâta timp cât tu poposeşti în ele.** *Biserica e altceva decât înțelege omul care nu ştie ce trebuie să ştie. De unde să ştie? Cine să-i spună?* **Preoții lumii se ascund sub perdea, şi omul de dincolo de perdea nu ştie ce face preotul.** *Nu simte omul pe Dumnezeu stând pe mâna preotului. Nu vede omul pe Dumnezeu, nu vede nimic, nu ştie nimic, şi omul piere din lipsă de înțelepciune.*

Mergi, Ierusalime, mergi din loc în loc şi te vesteşte biserică a lui Iisus Hristos, Mielul Cel tainic, Care Se dă ție spre hrană. Mergi, Ierusalime, în mijlocul mulțimilor şi mulți lupi se vor face miei, că iată, lupii pasc cuvântul meu la un loc cu mieii şi cu mioarele Domnului, pasc cuvântul lui Dumnezeu şi se înțelepțesc, şi mulți vor cerceta cu de-amănuntul taina ta cu Domnul şi mulți vor înțelege, şi ştiința Domnului va creşte în oameni şi mulți se vor face miei şi vor lua în ei legea sfinţeniei, iar cei fără de lege nu vor pricepe încă. Dar tu mergi, mergi, Ierusalime, că-ți voi scoate în cale asini şi cămile şi cai, şi te vor purta spre mulțimi şi multe mulțimi vor învia şi vor prinde nădejde şi se vor mângâia cu Dumnezeul tău Cel adevărat, popor adevărat al Domnului tău.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la soborul sfântului Ioan Botezătorul, din 20-01-1997

***

O, e multă vreme de când omul bisericii se bate cu pumnul în piept că e omul bisericii şi că e slujitorul lui Dumnezeu, dar omul bisericii nu-L slujeşte nici pe Dumnezeu, nici pe om, că omul îi plăteşte preotului, îi plăteşte cu vârf şi îndesat, şi toată plata preotului e pe pământ, şi cine îl mai poate tămădui pe cel plin de lăcomie? **O, fiule Israel, rugăciunea plătită rămâne pe pământ, că e plătită. Rugăciunea nu trebuie plătită. Eu n-am luat nici un ban când Mă rugam Tatălui pentru oameni.** Un slujitor al lui Dumnezeu trebuie să fie sărac de cele pământeşti şi bogat în Duhul lui Dumnezeu.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica întâi a Postului Mare, a ortodoxiei, din 16-03-1997

***

Am venit la tine, Ierusalime iubit. Am venit cuvânt mângâietor peste tine, poporul Meu, ca să-ți binecuvintez binecuvântarea pe care o ai peste tine. **Astăzi biserica lui Hristos sărbătoreşte începutul anului bisericesc aşa cum au hotărât strămoşii cei sfinți.** (Vezi „Unde sunt serbările sfinților", n.r.) Binecuvântată să fii, biserica Mea cea sfântă, şi să fii curată şi

sfântă aşa cum i se spune numai bisericii Mele. **Biserică înseamnă fii curaţi şi credincioşi laolaltă pentru ca să mănânce din cer trupul şi cuvântul lui Hristos întru împărăţie cerească pe pământ.** Biserică înseamnă împărăţia lui Dumnezeu aşa cum este ea şi nu altfel împărăţie.

Am venit la tine, Ierusalime, biserica Mea de fii, căci Eu sunt trup şi cuvânt în mijlocul tău. Pace ţie! Te cuprind în taina mângâierii. Pace ţie! O, popor nou, mare este taina mângâierii. **Această taină este Duhul Sfânt**. Să stai cuprins în taina mângâierii şi să fii mângâierea Mea şi a multor inimi care vor lua din mângâierea Mea. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu către poporul creştin, din 14-09-1997

***

O mulţime de creştini nu sunt nici cu lumea, nici cu Dumnezeu. Au păţit şi ei ca povestea cu cioara. Cioara a dorit un lucru bun când a dorit să fie porumbel, că se uita la iubirea porumbeilor, la blândeţea lor, la curăţenia lor, la frumuseţea lor, şi pe când ea dorea, Dumnezeu i-a împlinit dorul inimii şi a dus-o din zbor într-un vas în care era vopsea albă. Ea s-a scăldat în apa cea albă şi a ieşit din scăldătoare şi s-a uscat, şi a rămas vopseaua pe pene şi s-a dus în zbor ca să fie cu porumbeii. Ei au primit-o cu iubire, că au iubire şi au blândeţe, şi au umilinţă. Dar cioara şi-a dat în petec, că o pusese dorul să cânte şi ea, dacă porumbeii cântau; şi când a cântat, s-a aflat că e cioară şi nu porumbel, şi s-a ruşinat, biata de ea, şi s-a dus la neamul ei, dar şi acolo n-a mai putut trăi în pace, că nu s-a mai văzut nicicând cioară albă, şi tot neamul ei o ciocănea şi o pedepsea.

Sunt creştini pe pământ care nu şi-au găsit rostul nici cu Dumnezeu, nici cu lumea, şi Eu sunt mereu trist şi însuspinat. Chiar şi creştini care au venit din lume în poporul Meu, s-au întors la cele dinainte ale lor, şi au ajuns cele din urmă ale lor mai rele decât cele dintâi, de şapte ori mai rele, fiilor, căci aşa este scris, şi aceia vor păţi ca pasărea care părăsindu-şi neamul ei, s-a întors iar, şi i s-a văzut semnul, şi s-a făcut de ocară în rândul neamului ei.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului mucenic Dimitrie, izvorâtorul de mir, din 08-11-1997

***

…Iar voi, fiilor unşi, intraţi sub slava Mea care vă este ocrotire şi îngrădire şi bucurie. Binecuvântate să vă fie ieşirile şi intrările, intrările şi ieşirile, şi lucraţi-le sub slava Mea ca să fiţi mereu îmbrăcaţi şi nu goi. Învăţaţi pe Israel, învăţaţi pe fiii poporului Meu să fie îmbrăcaţi şi nu goi, căci slava Mea este veşmântul pe care l-am dat poporului Meu, cel ce-Mi pregăteşte venirea. **Eu fără popor pregătit nu pot să-Mi pregătesc venirea. Eu fără casă lucrată din pietre vii nu pot să-Mi fac venirea cea cu slavă văzută.** Casa trebuie să fie văzută şi bine lucrată şi bine împodobită, căci darurile cereşti va fi să întreacă cu strălucire văzută toate cele ce strălucesc peste oameni fără putere de strălucire. Strălucirea care cade la orice adiere de vânt, aceea nu este strălucire, şi este minciună pe care oamenii au scris strălucire. **Iată bisericile de azi, care sunt numite aşa din obişnuinţa oamenilor. Iată zidirile de azi, care sunt numite biserici ale lui Hristos, sunt împodobite de mâna oamenilor minciunii, căci viaţa mincinoasă este minciună vie care înşeală faţa adevărului cel veşnic viu.** Locaşurile de biserici sunt ale oamenilor, nu sunt ale lui Dumnezeu, căci Eu, Domnul, nu pot să-Mi plec capul în ele. În ele e numai lume, lume fără Dumnezeu, lume care nu se strânge acolo pentru Dumnezeu, ci se strânge pentru oameni, pentru slavă omenească, nu dumnezeiască.

O, de s-ar trezi oamenii cei cu inima curată care să aibă putere să-i spună minciunii, minciună! O, de-ar mai veni şi vremea Mea pe pământ cu oamenii! O, de-ar veni ziua cea mare a Fiului lui Dumnezeu, Cel prin Care s-a făcut cerul şi pământul! (Vezi „Nu ştiţi ziua şi ceasul – Ziua Domnului”, n.r.) O, mare este dorul Meu, şi iată, Mi-am făcut casă pe pământ. Mâna Mea cea tare a lucrat şi am biserică pe voia Mea şi am cale spre ea şi am cu ea cale peste pământ. De şapte mii de ani am aşteptat vremea acestui popor credincios, care crede că Tatăl M-a trimis cuvânt pe pământ.

…Să vină neamuri fără de număr şi să se boteze în numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh şi în numele acestei lucrări de cuvânt din cer, cuvântul care vine ca fulgerul din cer şi străbate de la o margine la alta a cerului. Să se trezească orice om: român, iudeu, elin, barbar, scit sau rob, şi să vină la viață veşnică. **Cuvântul Meu e viață veşnică. Eu sunt viața cea veşnică, şi vin cu ea după acest cuvânt, vin şi o dau celor credincioşi cuvântului Meu care înviază pe om de la moarte la viață.**

Vino şi tu, poporule iudeu, că am venit acum două mii de ani şi M-am răstignit pentru răscumpărarea ta de sub păcat, şi iată, am murit pentru neamurile pământului, nu pentru tine. Aşa ai voit tu cu Mine şi cu tine, dar Eu nu Mi-am luat înapoi făgăduințele cele pentru tine. Vino şi te fă una cu Mine, că iată, am venit şi vin a doua oară, şi îți voi arăta urma cuielor şi cuiele care au lăsat pecetea ta pe trupul Meu cel venit de la Dumnezeu şi din Fecioară, Om între oameni. M-ai vândut morții pe bani, şi de atunci tu stai strivit sub osânda banului pe care l-ai iubit mai mult decât pe Cel ce te-a iubit şi ți-a fost Dumnezeu. Eu am fost şi sunt Fiul Tatălui Savaot, Fiul Cel răstignit şi înviat prin răstignire, iar adevărul învierii Mele stă şi acum vândut de tine pentru bani. Dar neamurile pământului au văzut ce-ai făcut tu cu Dumnezeu, şi au crezut în Mine, nu în tine. Iată, vin, precum am făgăduit când am plecat ca să Mă aşez la loc, de-a dreapta Tatălui Meu şi al tău, Israele al trupului. Vino şi tu la praznicul cuvântului Meu şi ia cu tine de pe masa Mea şi vino spre credință şi numeşte-te prin credință fiu al Meu, în numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh, prin apă, prin duh şi prin sânge. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului ierarh Nicolae, din 12-12-1997

***

Vin, poporul Meu, să-ți măsor făptura. Vin la tine pe pământ cu sărbătoare arhierească. Arhiereul Spiridon a fost minune cerească pe pământ. N-am mai avut pe altul ca şi pe el între arhierei pe pământ. Acesta a fost cu adevărat om plăcut Mie, om smerit ca Mine, om blând şi smerit cu inima, om care a ajutat pe Dumnezeu la mântuirea neamului omenesc. Astăzi nu se mai ridică dintre oameni om ca arhiereul Spiridon. Ce să fac Eu cu arhiereii cei cu şcoală omenească? Aceia nu pot face ce a făcut sfântul Spiridon. Cei de azi se ruşinează cu sfințenia. Cei de azi râd de cel sfânt şi îl fac asemenea lor, aşa cum s-a întâmplat cu arhiereul Meu de care Eu M-am folosit pentru începutul cel nou al lumii, pentru începutul lucrării de naştere din nou a lumii, dar n-a fost lăsat să fie sfânt şi drept. Invidia arhiereilor lumeşti a tras de sub el cărămida cea nouă pe care Eu, Domnul, am aşezat-o acum prin el pe pământ pentru începutul naşterii din nou a lumii, precum Eu am proorocit şi am făgăduit apostolilor Mei cei doisprezece.

Vine Domnul Iisus Hristos, şi face pe pământ praznic de mântuire, praznic de naştere din nou a lumii. Vine Domnul şi Se vesteşte pe Sine şi vine. Amin.

Apostolii Mei s-au aşezat pe cele douăsprezece scaune ale dreptății, şi încep să scrie pe cei din Israel care vor veni spre mântuire, în numele lui Hristos, Mesia Cel venit din cer acum două mii de ani, şi vor striga numărul lor după seminții, precum este scris în Scripturi, şi cei mântuiți din neamul lui Israel se vor uni cu neamul român în numele Meu, şi Mă vor vesti pe Mine Hristos, Cel ce vine ca să fie cu cei mântuiți.

Apostolii Mei au fost şi sunt iudei, şi sunt Ierusalimul cel de sus, împreună cu Avraam, Isaac şi Iacov, şi cu neamul lui Israel cel sfânt din toate veacurile şi cu toți cei din neamurile pământului care au primit credința în Hristos prin apostolii Mei cei doisprezece, ucenici care şi-au ridicat ucenici asemenea lor în toate neamurile pământului, de atunci şi până azi, şi aceştia sunt sfinții cerului, în cer şi pe pământ, **căci Ierusalimul este zidit din sfinți, şi în cer şi pe pământ, amin; din sfinți, nu din pietre, nu din cărămizi, ci din oameni noi şi sfinți cu trăirea, cu duhul şi cu trupul şi cu sufletul lor. Amin.**

Apostolii Mei cei din iudei s-au aşezat pe cele douăsprezece scaune ale dreptății ca să mijlocească la Mine împreună cu tine, poporul Meu de ucenici pentru neamul lui Israel cel după trup, căci Eu nu Mi-am uitat făgăduințele Mele cele pentru el rostite şi pe care nu le iau de peste el.

O, poporul Meu, a venit vremea naşterii din nou a lumii şi a lui Israel cel ce a fost poporul Meu şi nu mai este. Dar cel din Israel care se va ridica cu pocăință ca să Mă primească cuvânt de venire a Mea a doua oară, acela va fi popor al Meu prin făgăduințele cele rostite pentru rămăşița lui Israel care se va scula şi va mijloci la Mine pentru tot Israelul, iar Eu, Domnul, voi fi milostiv pentru cel ce Mă primeşte de Stăpân şi de Mire venit de la Tatăl cuvânt pe pământ, şi apoi trup văzut, trup şi cuvânt, cuvânt şi trup, Hristosul Tatălui. Amin. Şi se vor încreştina neamurile şi vor lua trăire creştină şi se vor bucura de aşa trăire, căci lumea nu ştie ce înseamnă bucurie. Lumea a vrut să fie lăsată de capul ei, şi este fără cap lumea, iar biserica ei este lumească, nu este cerească, şi este descoperită înaintea lui Dumnezeu şi aşa se roagă la Dumnezeu, dar nu se poate aşa, că scris este: ***«Orice femeie care se roagă lui Dumnezeu cu capul descoperit, îşi necinsteşte capul, iar capul femeii este bărbatul».*** Orice biserică rugându-se lui Dumnezeu cu capul descoperit, îşi necinsteşte capul ei, iar capul bisericii trebuie să fie Hristos, căci Hristos este bărbatul bisericii, Mire al bisericii dacă biserica este mireasă, iar dacă nu este mireasă nu este biserică a lui Hristos, ci este biserică lumească şi nu creştinească. Biserica lui Hristos are trăire creştinească şi sărbătoare creştinească, **dar iată, biserica românilor a voit să fie lăsată de capul ei şi şi-a stricat serbările, iar vremile cele sfinte le-a strămutat de la locul lor şi numai biserică nu este ea, că este biserică fără sfinți, de vreme ce şi-a sucit zilele sfinte şi nu mai sunt la locul lor şi în dreptul sfinților lor, căci fiecare clipă îşi are binecuvântarea ei şi fiecare zi îşi mărturiseşte pe sfinții ei.** (Vezi tema: „Schimbarea sărbătorilor şi Lepădarea de credință”, n.r.)

Să se aşeze la locul lor sărbătorile Mele şi ale sfinților Mei, că iarăşi strig cu acest strigăt peste neamul român pe care-l vreau creştin pe pământul dreptății Mele. Eu am făcut din pământul român pământul cuvântului Meu, pământ al dreptății, căci cuvântul Meu este dreptate pe pământ, şi voi face din pământul român pământ al creştinilor, iar creştini sunt cei ce au trăire ca a Mea şi nume ca al Meu.

O, poporul Meu, am venit la tine ca să-ți măsor făptura. Lumea se bucură cu mâncăruri alese, cu carne de porc şi cu băuturi tari, şi zice că sărbătoreşte naşterea Mea. Dar lumea taie porci şi vaci şi oi şi păsări ca să mănânce şi să petreacă serbarea ei, şi nu aşa sunt serbările Domnului cu omul. Acum trebuie să fie vreme de post până la ziua de serbare a naşterii Mele, iar tu, Românie, tai porci şi faci sânge în vreme de post. O, nu se face vărsare de sânge în vreme de post, că e vreme de post şi de cumințenie şi de sfințenie pentru pregătirea ta în întâmpinarea serbării naşterii Mele. Ai scos două duminici de la locul lor, căci te-ai crezut că poți să întorci vremurile, şi le-ai întors, după cum este scris în Scripturi: ***«Se vor încumeta să schimbe vremurile».***

Să ştii, Românie, să ştii că nu s-a terminat postul pentru întâmpinarea serbării naşterii Mele, şi tu calci orânduielile sfinților, şi sunt supărați pe tine sfinții şi părinții tăi şi îi aud mereu zicându-Mi:

– Doamne, până când ca să aşezi puterea noastră la locul ei? Doamne, voim să facem bine oamenilor, şi oamenii ne-au făcut rău. Doamne, răscumpără locurile noastre, căci antichrist ne-a dat afară din biserică şi ne-a luat locul şi haina şi casa, iar biserica e fără sfinți, şi ea nu ştie boala ei, nu ştie de unde vine suferința ei. Doamne, dă duhul treziei peste cei ce cârmuiesc peste neamul Tău român, ca să aşeze împărăția cuvântului Tău la locul ei şi să-i spună lui antichrist pe nume şi să răscumpere locaşurile Tale cele cu sfinți în ele, căci antichrist ne-a scris pe noi pe ziduri, iar pe el, pe scaunul Tău şi al nostru, Doamne!

– O, sfinților, sfinți ai cerului sfânt, ai cerului român! Eu, Domnul, vă voi face dreptate, căci Mi-am făcut în România scaun al dreptății şi din el Mă fac cuvânt de dreptate, şi cu cuvântul Meu netezesc căile voastre spre oameni, şi ale oamenilor spre Mine şi spre voi, iar Eu sunt Dumnezeu, şi voi birui.

Amin, amin zic vouă, celor din fruntea poporului român: adunați-vă şi faceți sfat ceresc, căci Eu sunt Cel ce stau tainic în sfatul acesta. Aşezați la loc pe sfinți! Amin. Aşezați în biserici postul şi rugăciunea, şi pe sfinți, şi viața cea creştinească în România. Ea e țara Mea de nuntă, căci Eu sunt Mire în ea, sunt cuvânt de iubire şi de înviere din ea. Eu sunt învierea morților ei cei vii şi cei adormiți.

Mă doare când văd tristețe pe duhul sfinților tăi, Românie. Tu ai fost cea mai lovită dintre neamuri, căci cei drepți din tine n-au mai avut loc să trăiască deasupra pământului tău, şi au fost băgați dedesubt ca sămânța care dă rod. A venit vremea rodului. Întoarce-te spre rodire sfântă din mijlocul tău, din pământul tău. Amin, amin, amin.

Iar tu, popor al cuvântului Meu, să stai sub hrana Mea, să stai mereu sub ploaia cuvântului Meu, căci cu el hrănesc pretutindeni. Am venit la tine să-ți măsor făptura şi să te dau pildă de trăire şi de lumină şi de adevăr al Meu între oameni. Şi voi veni să te învăț să-ți măsori singur făptura, şi să ştii să lucrezi cu Mine peste tine, căci tu eşti plugul Meu, eşti pilda Mea înaintea oamenilor, iar cine va pune mâna pe acest plug, să nu se mai poată uita înapoi, ci numai la cer şi numai la Mine. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului ierarh Spiridon, din 25-12-1997

***

O mulțime de lume merge la biserică, dar nu ştie ce este lucrarea bisericii. O, poporul Meu, o, biserică a Mea, o, copilaşi închinați lui Dumnezeu! Nu ştiu oamenii ce înseamnă biserică. Mă vait ca unul plin de durere fără de mângâiere. Nu ştiu oamenii care merg la biserică, zic ei, nu ştiu ce înseamnă această taină. **Biserica este taina lui Dumnezeu**, şi oamenii nu ştiu nimic despre această lucrare, despre taina bisericii nu ştiu oamenii. O, ce durere pe Mine, Cel înşelat de mulțime de oameni care zic că merg la biserică! **Nu ştiu oamenii ce înseamnă închinare. Ei ştiu că închinare la Dumnezeu este să-şi facă omul pe trupul său semnul sfintei cruci cu mâna dreaptă. Mai mult de atât nu ştie omul care se scoală şi se spală şi se îmbracă şi pleacă la biserică, zice el. Nu ştiu oamenii că la biserică merg cei ce vor să învețe să fie închinați lui Dumnezeu. O, nu mai am biserică pe pământ, căci preoții mint pe oameni cu acest nume de biserică şi îşi fac câştig preoții, şi mai mult nimic.** Au căzut gloate întregi de oameni sub mâna preoților care înşeală pe Dumnezeu şi pe oameni, şi oamenii nu ştiu ce înseamnă închinare.

Astăzi biserica lumii are scris peste ea de la sfinți şi de la părinți sărbătoarea duminicii sfintei cruci, înjumătățirea vremii postului cel mare pentru întâmpinarea sărbătorii răstignirii Mele şi a învierii Mele pentru om. Cu cine să vorbesc Eu despre post? Ce ştie lumea despre această putere? căci postul este putere în om, nu este slăbire în om. Scris este în Scripturi cuvântul Meu: ***«Este, oare, acesta un post care-Mi place, o zi în care omul îşi smereşte sufletul său: să se aplece ca o trestie, să stea în sac şi în cenuşă? Oare, acesta se cheamă post şi zi plăcută Mie? În fiecare zi aceştia Mă caută pentru că ei voiesc să ştie căile Mele, ca un popor care lucrează dreptatea Mea, ca un popor care nu se abate de la legea lui Dumnezeu».*** O, nu acesta este post, ca să nu mănânce omul mâncare bună sau deloc mâncare; **nu numai atât înseamnă post**. Post înseamnă iubire de Dumnezeu şi de oameni. Post înseamnă să ai şi să dai tot ce-ți prisoseşte, căci de la Dumnezeu ai, nu de la tine ai. Sunt oameni plini de bogății şi postesc zile de post. O, bogații care postesc aşa, nu ştiu, n-are cine să le spună ce înseamnă post. Bogatul care nu posteşte de bogății, acela nu atinge cu mintea lui taina postului. Bogatul nu posteşte, şi el nu ştie acest adevăr. Precum săracul nu posteşte, tot aşa şi bogatul, dar nici unul, nici altul nu ştiu ce înseamnă taina postului. Dar cine sunt cei ce postesc? (Vezi „Despre post" n.r.)

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a treia a Postului Mare, a sfintei Cruci. Sărbătoarea sfinților patruzeci de mucenici din Sevasta, din 22-03-1998

***

Am spus nu demult, am spus vouă, fii ai cuvântului venirii Mele, am spus că **voiesc să grăiesc bisericii lumii şi să-i spun ce este biserica lui Hristos care mântuieşte, şi să-i spun ce este Hristos în biserică,** pentru că Eu vin să cercetez viii şi morții, drepții şi păcătoşii, şi să dau fiecăruia după cum este fapta lui. Amin. (Vezi tema: „Judecata", n.r.)

Cine este dreptul? Dreptul este cel ce nu se sminteşte întru Mine. Dreptul este cel ce nu sminteşte întru Mine pe cel slab pentru care Eu am murit ca să-l înviez. Dreptul este cel ce seamănă cu Mine la chip şi la faptă. Dreptul este cel ce crede în Dumnezeu aşa cum am crezut Eu în Tatăl. Dreptul este omul care calcă sfânt între cer şi pământ, căci dreptul are calea cerului sub picioare, şi aşa umblă pe pământ înaintea Mea şi înaintea oamenilor care nu calcă drept, care nu ştiu ce este dreptatea, căci **dreptatea înseamnă Dumnezeu cu oamenii, Dumnezeu în oameni, aşa cum este Domnul, aşa cum vrea Dumnezeu, nu aşa cum vor oamenii.**

Cine este păcătosul? Păcătosul este cel ce se sminteşte întru Mine şi sminteşte şi pe cel asemenea lui ca să nu lucreze dreptatea Mea. Păcătosul este cel ce nu umblă să semene cu Mine la chip şi la faptă, şi umblă să semene cu diavolul. Păcătosul iubeşte faptele diavolului, făcându-le şi încuviinţându-le şi altora, ajutându-i spre faptele diavolului. Iată, vin să judec viii şi morţii, drepţii şi păcătoşii şi să dau fiecăruia după cum este fapta lui. Eu sunt Hristosul bisericii, Domnul bisericii, hrana cea sfântă a bisericii sunt. Dar ce este biserica lui Hristos şi ce este Hristos în biserică?

Deschideţi porţile bisericii voastre, voi, arhierei şi preoţi ai bisericii! Deschideţi, ca să intru la voi şi să vă cercetez! Eu sunt Cuvântul lui Dumnezeu, Hristosul Tatălui, şi vin pe norii slavei cuvântului Meu şi vin mereu, că este scris în Scripturi despre venirea Mea pe care Mi-o pregătesc. Vremea venirii Mele s-a apropiat. Voi credeţi în Scripturi? Voi credeţi că vin şi le împlinesc? Voi credeţi în venirea Mea? Voi cunoaşteţi Scripturile şi adâncimea tainelor Mele din ele? Cunoaşteţi voi adâncimea cuvântului Meu din Scripturi care grăieşte despre venirea Mea? Deschideţi şi răspundeţi lui Dumnezeu! Amin. **De mai bine de patruzeci de ani Mă scriu în această carte a cuvântului Meu din vremea voastră, cartea prin care Eu vin cuvânt din cer pe pământ ca să cercetez viii şi morţii, drepţii şi păcătoşii, şi apoi să dau fiecăruia după cum este fapta lui.** Deschideţi porţile voastre şi ale bisericii voastre, ca să intru ca un Stăpân şi să vă cercetez!

Dar ce este biserica cea care mântuieşte? Este cea care trăieşte între cer şi pământ după voia Mea cea sfântă, luminând lumea cu faptele Mele în ea, cu viaţa Mea în ea, cu dragostea Mea în ea, cu smerenia Mea în ea. Amin. **Biserica lui Hristos care mântuieşte este aceea care are apostoli, şi prooroci, şi învăţători, şi lucrători de minuni, şi vindecători, şi cârmuitori, şi făcători de bine, şi tălmăcitori de limbi cereşti pe potriva Mea, nu pe potriva lumii, căci scris este cuvântul Meu în Scripturi:** ***«Ieşiţi din lume şi vă osebiţi şi fiţi curaţi, şi Eu vă voi primi pe voi, şi voi fi vouă tată şi veţi fi Mie fii şi fiice. Amin».*** Este scris în Scripturi că fiii bisericii Mele şi-au răstignit trupul, împreună cu patimile şi cu poftele şi cu faptele trupului, şi trăiesc în Duhul, şi tot aşa şi umblă, fugind de slava cea deşartă şi împlinind legea Mea. Biserica lui Hristos este cea care are Duhul lui Hristos nestins în ea, nu duhul lumii. **Biserica Mea este cea care nu dispreţuieşte cuvântul Meu şi al trimişilor Mei la ea.** Biserica Mea este cea care are fii, care-şi păstrează întreg duhul şi sufletul şi trupul fără de prihană întru venirea Mea, precum este scris în Scripturi. Aşa este biserica lui Hristos cea care mântuieşte, aşa şi nu altfel, şi nu aşa cum este biserica cea din lume, care are peste ea numele Meu.

Dar ce este Hristos în biserică? Fiii bisericii lui Hristos cred în Hristos şi se fac fii ai lui Dumnezeu prin credinţă şi prin Hristos. Amin. Dar ce este Hristos în biserică şi cum cred în El fiii bisericii Lui? Scris este: ***«Cine va crede dacă nu este propovăduire?».*** **Cel ce propovăduieşte pe Hristos, acela trebuie să semene cu Hristos; altfel el este fariseu făţarnic, care se aşează în numele Meu înaintea oamenilor, şi oamenii nu pot să înţeleagă ce este Hristos în biserică, şi oamenii orbesc prin călăuze oarbe**, după cum este scris despre călăuzele oarbe. Călăuzele oarbe sunt acelea care nu-i pot face pe oameni să vadă calea lui Hristos şi să meargă pe ea. Cine nu merge pe calea lui Hristos, în zadar Îl propovăduieşte pe Hristos.

Fără calea lui Hristos sub picioarele tale nu poţi, omule, să fii apostol al lui Hristos, nu poţi să faci şi ale lumii şi ale lui Hristos, şi ca să mai fii şi apostol al lui Hristos. Cine ţi-a spus că

poți aşa, de te îngrămădeşti să porți numele Meu înaintea oamenilor? **De ce iei numele Meu şi haina Mea pe tine dacă tu nu vrei să semeni cu Mine înaintea oamenilor?** Iată, tu încapi în fața bisericii tale, şi din pricina ta adevărații Mei trimişi nu încap cu lumina Mea peste pământ. Dar Eu vin să cercetez viii şi morții, drepții şi păcătoşii, şi am cu Mine plata cea după faptă, şi nu va fi un vai mai mare ca acela pentru fariseii care s-au făcut apostoli ai Mei peste pământ, făcându-şi câştig pe urma numelui Meu cel propovăduit de ei.

Iată ce este şi ce nu este Hristos în biserică. Hristos în biserică este Cel purtat şi lucrat de sfinții Lui cei unşi cu mirul sfințeniei, care îi sfințeşte pe cei sfinți. Hristos în biserică este Cel propovăduit de sfinții care au grijă de turma cea sfântă a lui Hristos, hrănind-o cu Trupul şi cu cuvântul lui Hristos, Cel ce este cu biserica Sa până la capătul timpului. Amin.

Iată ce nu este Hristos în biserică. Hristos în biserică nu este dacă biserica nu este a lui Hristos. **Biserica lumii care este azi în biserică nu este biserica lui Hristos, ci este a lumii.**

O, preoți ai bisericii lumii, faceți-vă următori Mie, şi apoi învățați lumea care vine la biserică să fie ca voi, şi ziceți cu apostolul: ***«Fiți următori mie, precum şi eu lui Hristos. Amin».*** Cine nu-Mi urmează Mie cu duhul şi cu sufletul şi cu trupul, acela nu este mădular al bisericii Mele, iar voi dați Trupul Meu acestora, şi faceți din Mine mădular al desfrânaților. O, învățați ce înseamnă Hristos în biserică, Hristos şi biserica Lui. Învățați, voi, preoți şi învățători care stați în fața lumii în numele Meu; învățați de la Mine, învățați din viața Mea de Fiu al Tatălui şi al Fecioarei care M-a născut Om ca să vin pe pământ la oameni şi să ajut omul care a voit şi voieşte să se facă Dumnezeu, să-l ajut să se smerească şi să-L slăvească pe Dumnezeu, Care mântuieşte pe cei credincioşi Domnului. Hristos în biserică nu este dacă biserica nu este a lui Hristos. Lumea nu poate să fie a lui Hristos dacă nu-şi răstigneşte trupul şi patimile şi poftele şi toate fărădelegile ei. Lumea este rătăcită, şi rătăceşte şi mai rău dacă voi, preoții ei, nu călcați ca Hristos, ca să vadă lumea lumina Mea în voi şi să se întoarcă de la fărădelegile ei. Lumea este cununa Mea de spini, aşa cum a fost şi acum două mii de ani. O, preoți ai bisericii, nu Mă răstigniți pe Mine în voi, ci răstigniți-vă pe voi în voi, ca să fiți ai Mei apoi.

Mă uit pe pământ cum vagabonzii se duc să se facă preoți şi să îmbrace haina Mea peste viața lor cea diavolească între oameni, şi lumea vede ce fac preoții ei, şi lumea piere din pricina aceasta, căci scris este: *«Din pricina aceasta vine mânia Mea peste fiii neascultării».* Cine să-i trezească pe fiii neascultării? Cine?

O, preoți ai bisericii lumii, lăsați-Mă pe Mine să trezesc lumea din somnul neascultării de Dumnezeu dacă voi nu o treziți, dacă nici voi nu vă treziți din acest somn. Lăsați pe Domnul! Amin. Deschideți porțile bisericii voastre ca să intru Eu, Domnul, şi să călăuzesc prin biserică. Deschideți, şi lăsați deschise porțile ca să-i pot învăța din cer pe oameni, căci la credința voastră Eu voi lucra credință şi sfințenie în oameni, ca să-i întorc pe oameni la calea dreptății mai înainte de venirea Mea cea mare şi înfricoşată, din pricina căreia cerurile vor trece cu trosnet şi pământul va arde din pricina lucrurilor de pe el, lucruri fără Dumnezeu, după cum este scris în Scripturi. (Vezi „Focul apocaliptic”, n.r.) Dar Eu vin ca să Mă arăt cu cer nou şi cu pământ nou şi cu dreptatea Mea în ele, după cum este făgăduința Mea cea prin prooroci. Amin.

Deschideți porțile voastre ca să intru, căci sunt Atotputernic. Fie că voiți, fie că nu voiți, fie de credeți, fie de nu credeți, deschideți, căci am coborât din cer ca să cercetez viii şi morții,

drepții şi păcătoşii, şi să dau fiecăruia după cum este fapta sa. Eu sunt Cel dintâi şi Cel de pe urmă. Deschideți, voi, preoți ai bisericii, ca să fie Hristos cu biserica. **Eu sunt trup şi cuvânt şi vin călare pe cal alb, şi numele Meu se cheamă Cuvântul lui Dumnezeu, Împăratul cerului şi al pământului, Împăratul slavei, Domnul puterilor, Domnul Cel tare şi puternic. Amin.** (Vezi „Calul alb apocaliptic", n.r.) Eu am popor Ierusalim şi intru în el şi cu el grăiesc, că este credincios, şi la grăirea Mea cu el se adună cei credincioşi ca să ia cuvântul Meu spre viață veşnică în om. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Intrării Domnului în Ierusalim, din 12-04-1998

***

O, unde mai este Domnul pe pământ ca şi la voi? Fiilor, fiilor, aveți mereu grijă de Mine, ca să am lărgime la voi, că toate uşile de pe pământ s-au strâmtat pentru Mine, şi nu mai încap pe ele cu măreția Mea. Peste tot numai mărire pământească şi omenească şi trupească şi lumească. Pe nicăieri nu mai am loc aşa cum sunt Eu. Strâmtă este uşa Mea spre lume, că lumea petrece petrecerea ei, nu petrecerea Mea. În biserici Mă uit şi Mă umplu de jale. Peste tot sunt pomenit şi cântat cu gura, dar inimile celor ce se strâng n-au iubire pentru cer şi pentru cele veşnice. Se bat preoții de la banii pe care Mă vând pe Mine. Se îmbulzesc oamenii să ia din Paşti, şi nu ştiu ce fac, bieții de ei, că nu cresc în cele sfinte dacă iau din cele sfințite. Numai of şi jale culeg de peste tot pe unde se pomeneşte numele Meu prin gura slujitorilor bisericii, care Mă citesc din cărți şi atât. Ziua învierii Mele nu este primită şi trăită cu sfințenie şi cu iubire de Dumnezeu. Se umplu bisericile de oameni desfrânați şi bolnavi la suflet şi nevindecați, şi apoi se duc într-ale lor şi îşi petrec petrecerea lor în ziua învierii Mele. Mă doare şi iar Mă doare de jalea care se strânge peste Mine, căci numele Meu cel pomenit în bisericile lumii, este defăimat, nu cinstit, iar sărbătorile Mele au devenit pentru oameni bucurie lumească, nu cerească.

Fiilor, Mă doare. Ce face omul când îl doare ceva? Se duce să caute vindecare. Aşa voi face şi Eu. Voi căuta să Mă vindec de durere zdrobind fățărnicia de pe pământ, căci fățărnicia oamenilor, şi mai ales a slujitorilor bisericii, care Mă slujesc pe Mine, zic ei, fățărnicia este cel mai greu păcat prin care oamenii cad în păcatele lor. Pe pământ e numai fățărnicie şi goană după vânt. Nimic nu mai este adevărat pe pământ decât poporul Meu.

…Am coborât pe pământ cuvântul Meu, ca să nu rămân fără om credincios înaintea venirii Mele. Scripturile nu mai sunt citite pentru ca să se sfințească omul prin învățăturile lor. Ba unii din slujitorii bisericii îşi fac din cuvintele Scripturii acoperământ faptelor lor cele rele şi desfrânate înaintea Mea. Nu mai am popor credincios şi sfânt pe pământ ca să stea înaintea Mea întru venirea Mea. Pe pământ nu mai încape adevărul venirii Mele ca să învăț oamenii să stea întru adevăr înaintea Mea. Slujitorii bisericii s-au dat de partea ştiinței omului mincinos care înşeală toate neamurile pământului. Slujitorii bisericii, care stau în numele Meu peste mulțimile cele fără de cunoştință din cer, nu mai vor să creadă în adevărul Scripturilor Mele, ci cred în ştiința omului mincinos care n-are nimic din cer, şi de aceea ei nu mai învață pe oameni să se ferească de minciună şi să vegheze întru venirea Mea. S-au umplut bisericile de lume pentru serbarea învierii Mele şi cântă lumea „Hristos a înviat!", cântă fără să trăiască învierea Mea în ei.

O, voi, cei care cântați cântarea învierii Mele, de ce nu vă uitați în Scripturi ca să vedeți ce am spus Eu să facă oamenii credincioşi? ca să vedeți ce am spus Eu despre cer şi pământ, despre venirea Mea a doua oară pe pământ şi despre plata pe care o voi da Eu fiecăruia, după

faptă? Voi, cei care staţi în numele Meu peste mulţimi, de ce nu iubiţi adevărul? De ce nu trăiţi adevărul pentru care au murit cu trupul mulţi sfinţi ca să nu piară viaţa Mea din om? De ce nu credeţi în Scripturi? Voi trebuia să fiţi de partea Domnului cerurilor, dar voi cădeţi din cer aşa cum cad frunzele din pom, peste care calcă toţi trecătorii. Vaiul vostru este pregătit de voi, că voi staţi în numele adevărului Meu peste gloate. Nu cum stă omul minciunii staţi voi, că omul minciunii nu s-a învelit cu haina Mea, ci stă în haina lui, care nu-i poate acoperi minciuna, dar voi v-aţi învelit cu haina Mea, ca să nu vi se vadă roadele necredinţei şi ale făţărniciei voastre. Treziţi-vă! Amin. Iar dacă nu vă veţi trezi, somnul vostru va lucra şi va aduce mânia Mea peste toţi necredincioşii, şi Eu vă voi cere viaţa lor din mâna voastră, că aţi avut pe Domnul adevăr şi L-aţi acoperit, şi a luat trup minciuna peste pământ, şi aţi pregătit măcelul Domnului, în loc să pregătiţi cina venirii Domnului cu Paşti ceresc şi veşnic peste pământ. **Aţi ajuns să slujiţi de silă, pentru bani, ca să vă ştergeţi din cartea Mea, dar Eu voi împlini Scriptura venirii Mele pentru cei credincioşi şi sfinţi,** chiar dacă sunt puţini aceştia, că Eu n-am avut niciodată mulţi când Mi-am lucrat lucrările Mele între cer şi pământ. Şi veţi cădea ca Israel, pe neştire, **că iată, Israel nu crede nici azi că Eu nu-i primesc jertfele şi slujirile lui, şi nu crede că nu mai are pe Dumnezeu.** Treziţi-vă! Doarme omenirea sub învelişul minciunii şi al deşertăciunii, şi nu mai este pe pământ om care să se dea de partea adevărului**. Voi arde cu foc pământul şi toată ştiinţa de pe el, dimpreună cu faptele ei, căci toate sunt deşertăciune şi goană după moarte.** Eu, Domnul Cel înviat dintre morţi, vin curând de lângă Tatăl, vin cu plata cea pentru fapte, vin precum M-am şi suit, şi tot omul îşi va vedea deşertăciunea ştiinţei lui. **Ce este ştiinţa omului? Ea este lucrarea lui antichrist, care desparte pe Dumnezeu de oameni**. Şi îi voi face pe cei mândri să se plece la picioarele poporului Meu cel hrănit cu cuvântul venirii Mele. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Învierii Domnului, din 19-04-1998

***

Fiilor, locul de la voi străluceşte înaintea cerului, căci Eu sunt lumina lui. **Duhul rău s-a mâniat când Eu am zidit grădina de la voi, şi s-a dus la mai-marii bisericii din România şi le-a arătat punga cu arginţi, şi au cumpărat cu ea numele Meu şi i-au zidit casă, zic ei, casă de rugăciune a creştinilor Mei.** Duhul rău s-a ridicat apoi, şi a zidit în dreapta şi în stânga, şi va mai tot zidi, zice el, ca să scrie apoi pace între Mine şi dumnezeii care nu sunt Dumnezeu, căci cei ce nu Mă au pe Mine de Dumnezeu adevărat, aceia au dumnezei mincinoşi, şi lor li se închină, şi nu este închinare această închinare, şi este păgânie şi slujire la idoli. Dar Eu cobor la voi şi rostesc pentru cei ce au băgat între păgâni numele Meu ca să facă pace între Mine şi dumnezeii lor, rostesc din dreapta Tatălui, căci cu Tatăl sunt, şi zic: **n-am venit să aduc pacea. Am venit să aduc sabia, ca să despart pe cei credincioşi de cei necredincioşi; pe creştini, de păgâni; pe cei ce slujesc Mie, de cei ce slujesc idolului veacului acesta; pe cei mincinoşi care-şi zic creştini, de cei ce sunt plăcuţi Mie.** Am venit să aduc sabia, şi am adus-o. Grădinița de la voi este a Mea, şi voi sunteţi ai Mei, şi v-am pus din partea Mea hotar între lumină şi întuneric, între român şi păgân, căci biserica Mea nu este minciună. **Amin, amin zic vouă: românul care face în numele Meu pace cu păgânul şi cu cei de alt neam care slujesc la idoli, acela să fie anatema. Amin, amin, amin.** Am în voi biserică vie. Dacă Eu, Domnul, nu coboram să Mă scriu pe pământ şi în cer cu biserica Mea, care sunteţi voi, cei luaţi de Mine din români, Eu nu mai aveam unde să-Mi plec capul şi să las peste pământ împărăţia Mea şi cuvântul ei. De aceea v-am spus, şi nu o dată v-am spus că voi sunteţi începătură nouă, vie nouă, vin nou, început de veac nou, căci cele vechi au trecut. Amin.

Biserica din România, care-şi zicea cea adevărată, cea ortodoxă, nu mai este, căci s-a unit cu păgânii, aşa cum a făcut poporul Meu Israel, care s-a unit cu neam străin şi n-a mai fost cu Mine, şi a căzut de la Dumnezeu şi s-a făcut popor păgân. Aşa s-a întâmplat şi cu biserica cea de azi. O, după ce că era doar cu numele a Mea, după ce că n-avea iubire de Dumnezeu, s-a mai şi lepădat de Mine, făcând legământ străin de părinţi, călcând testamentul părinţilor.

O, grădinița Mea de fii unşi, cine loveşte în tine în numele Meu, zice el, acela dă în numele Meu, nu în tine, căci Eu sunt lucrătura acestei grădini. Cine zice că Eu, Domnul, sunt duhul rău în această grădină, acela este duh rău, care loveşte în Dumnezeu, care nu vede pe Dumnezeu. **Iată, fiilor, s-a zidit pe pământ, lângă voi, turnul Babel,** (Centru Ecumenic Internaţional de la Vulcana Băi, n.r.) **încurcătura limbilor pe care Eu, Domnul, am trimis-o peste cei ce au hulit numele Meu, care este al vostru, şi au hulit cuvântul Meu,** care stă peste voi şi cuvintează din nori venirea Mea cea de a doua peste pământ. Scris este că se va zice: ***«Iată, Hristos este în pustiu. Iată-L în cămări».*** Am spus aceasta în vremea trupului Meu, dar cine mai este atent la ce am spus Eu atunci? **Eu, fiilor, locuiesc la voi, şi cu voi sunt. Nu sunt în cămări, căci ce am de ascuns ca să Mă bag în cămări?** Cel ce are ce ascunde, acela se ascunde şi nu luminează, dar Eu ies şi luminez cu voi. Eu când am grăit lui Moise am stat pe munte şi am cuvântat pentru oameni, aşa cum fac şi azi. La toţi oamenii dau cuvântul Meu, şi fericit este cel ce Mă recunoaşte în cuvântul acesta. Amin.

Centru ecumenic – sinagogă

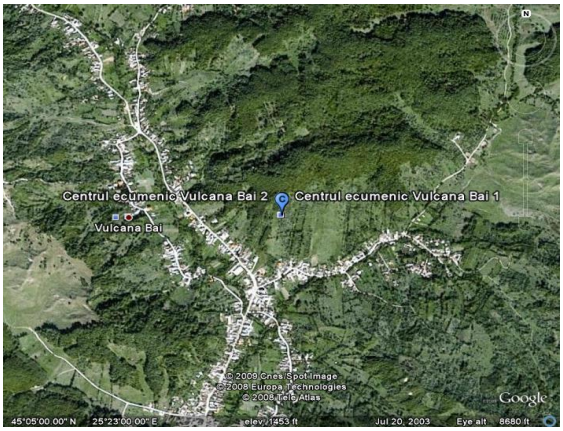

Centru ecumenic – Vulcana-Băi

Centru ecumenic – biserică

Centru ecumenic – moschee

Binecuvântată să fie bucuria voastră cu Mine şi cu cei din cer şi cu cei de pe pământ pe care Duhul Meu Cel Sfânt i-a strâns acum lângă izvorul cuvântului Meu, ca să ia şi să vadă bunul Meu, ţarina Mea cu comoară în ea, grădinița cuvântului Meu şi pe Mine în ea cuvânt, izvor de cuvânt. Amin. Atât cât Eu stau cu voi aici, binecuvântat să fie acest foişor care s-a deschis să primească pe Domnul şi pe ucenicii Lui în lucrare cerească pentru cei ce Mă doresc.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea Creştinătății Româneşti, ziua a doua, din 29-08-1998

***

Grăieşte pentru toți cei care au lovit în gol cu cuvântul lor, căci cine nu ştie ce este lucrare de nou Ierusalim se luptă în gol şi nu câştigă decât apăsare peste conştiința lor bolnavă. Spune despre păcatul bisericii. Spune că unde este păcat nu este biserică; şi fă-te asemenea lor, ca să-i trezeşti pentru adevărul Meu, pentru pocăință să-i îndemni, căci războiul acesta este biruință mare pentru cei sfinți care aşteaptă slava Mea cea din urmă, slava Mea care va încununa biserica sfinților.

Căderea bisericii înseamnă moartea lui antichrist şi învierea morților şi a drepților, (Vezi tema: „Anticrist şi fiara apocaliptică”, n.r.) iar tu să scoți lumină din lumină, ca s-o pun Eu în sfeşnic şi să se vadă bine calea Mea cea astupată de oameni şi destupată de Mine, capul bisericii, Domnul bisericii, Arhiereul bisericii Mele, căci cei ce şi-au zis că fac bine bisericii au dărâmat-o de la locul ei, fiindcă ea stă pe sfinți, pe temelie de sfinți care strigă de sub ea: ***«Până când?».***

Biserică a Mea nu înseamnă păcătoşi laolaltă mâncând şi bând, ci înseamnă drepți şi sfinți laolaltă trăind viața Mea cea sfântă, şi aşa mâncând din cina Mea cea tainică.

Cei ce s-au ridicat cu cuvânt de hulă sau de rătăcire împotriva bisericii Mele de nou Ierusalim n-au făcut bine nimănui, ci au pus capac dreptății Mele şi luminii Mele, care n-a pătruns până la aceştia, căci ceața vremii e groasă, şi cu anevoie mai vede cineva pe Dumnezeu.

Ție îți poruncesc: scrie! Amin. **Orice putere potrivnică să cadă şi să se tragă în lături la porunca Mea cea pentru moartea lui antichrist şi pentru învierea morților. Amin. Eu sunt Cel dintâi şi Cel de pe urmă, şi sunt Cel ce sunt. Amin, amin, amin.** (Vezi tema: „Învierea morților”, n.r.)

Fiilor unşi în grădină, luați în mâini ungerea Mea cea pentru inimioara care va lucra prin lucrarea Mea cu voi şi va da semnalul minciunii lui antichrist, care a înşelat toată lumea. Luați apoi din mâna ei cartea şi dați-Mi-o Mie s-o pecetluiesc prin mâna voastră şi s-o trimit bisericilor şi peste tot pământul. **Şi se va vedea biserica Mea cea cu voi, căci v-am răscumpărat dintre oameni ca să fiți Mie biserică sfântă întru venirea Mea.** Iată, am adus la voi lucrul cel pentru nimicirea proorocului mincinos, care s-a aşezat în loc părut sfânt, ca slujitor al Meu, dar el este antichrist, iar Eu sunt Dumnezeu Tatăl, Fiul şi Duhul Sfânt, şi sunt Cel ce sunt, şi sunt Cuvântul Care suflă şi nimiceşte pe antichrist, omul fărădelegii, care s-a aşezat în loc numit sfânt drept Dumnezeu. (Vezi tema: „Proorocul mincinos şi ecumenismul”, n.r.)

Sculați-vă şi fiți slava Mea, că vă voiesc cu mare dor, şi voi spune la tot pământul că voi sunteți nădejdea Mea întru venirea Mea. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Acoperământul Maicii Domnului. Cuvântul lui Dumnezeu către Daniela Catană, din 14-10-1998

***

Fiilor, am cu Mine praznic de sfinți şi de mucenici şi de cuvioşi, şi pomenim în cer şi pe pământ pe cuvioasa Parascheva. Ea a iubit sărăcia de duh şi de trup, căci a iubit duhul şi trupul Meu, pe care Eu l-am lăsat celor iubiți ai Mei ca să Mă aibă şi să fie sfinți, precum Eu sunt. M-am dat ucenicilor Mei mai înainte de slava patimii Mele, M-am dat ca să rămân cu ei, iar apoi Mi-am dat trupul pe mâna omului păcătos ca să Mă jertfească pentru iertarea păcatelor celor ce se sfințesc. Le-am dat ucenicilor Mei viața Mea, ca s-o aibă în ei. M-am dat pe Mine Însumi lor, şi n-au ştiut atunci taina dăruirii Mele lor. Eu le-am spus: ***«Luați şi mâncați din Mine, că acesta este Trupul şi Sângele Meu, care se frânge pentru iertarea păcatelor voastre».*** Atunci n-au ştiut ce le-am spus Eu lor, dar după trei zile au văzut adevărul frângerii Mele pentru ei prin mâna omului păcătos, care ştie să-L omoare pe Dumnezeu ca să nu mai aibă Dumnezeu, fiindcă Dumnezeu Unul este. Amin. Cine Mă are pe Mine, acela este sfânt; cine nu Mă are, este păcătos.

Trei ani şi mai bine Mi-am pregătit ucenicii pe care i-am cules dintre oameni ca să-i fac sfinți lui Dumnezeu, şi apoi le-am iertat păcatele mai înainte de a Mă da pentru viața lumii. Dar lumea n-a vrut viața nici după ce M-am dat pentru viața ei, căci viața este Dumnezeu în om cu viața Lui; viața este asemănarea omului cu Dumnezeu, Cel ce S-a dat pe Sine jertfă şi pildă de viață pentru oamenii care se fac sfinți prin viața Mea. Le-am spus ucenicilor Mei să mănânce şi să bea viața Mea, Trupul şi Sângele Meu, ca să aibă viață, viața Mea, căci Eu sunt Cel veşnic, şi cel ce Mă ia pe Mine în el are viață veşnică, are pe Domnul, Cel veşnic în el. Le-am spus apoi să facă aceasta spre pomenirea Mea, spre amintirea Mea în ei, şi le-am spus: ***«Ori de câte ori veți face aceasta, moartea Mea veți vesti, Trupul şi Sângele Meu, care s-a frânt de mâna omului păcătos pentru viața celor credincioşi care se sfințesc prin viața Mea în ei, prin iertarea păcatelor lor, ca să fie fără de păcat apoi».*** Iată, fiilor, ce înseamnă biserică, ce înseamnă templul lui Dumnezeu în omul cel credincios. Apostolul Pavel aşa le spunea sfinților de atunci: ***«Oare, nu ştiți că voi sunteți templul lui Dumnezeu şi că Duhul lui Dumnezeu locuieşte în voi şi că voi nu sunteți ai voştri?».***

O, copilaşi ai venirii Mele, mare a fost puterea bisericii Mele în cei de la începutul trupului Meu în om. Apostolii Mei stăteau zi şi noapte treji peste cei sfinți prin trupul Meu, care era în ei prin mâna apostolilor Mei. Fiilor scumpi, Mi-a fost dor să unesc începutul cu sfârşitul. Mi-a fost dor să am şi la sfârşit biserică sfântă ca atunci când i-am sfințit pe ucenicii Mei, făcându-Mă una cu trupul lor mai înainte de patima Mea. Am făcut cu cuvântul Trupul şi Sângele Meu din pâine şi vin, că mare este puterea cuvântului Meu, care se face Dumnezeu prin rostire, şi numai după aceea M-am arătat împlinitor în cele ce am grăit, căci aşa am grăit: ***«Trupul şi Sângele Meu se va frânge pentru voi spre iertarea păcatelor».*** Atunci ei au ştiut că Eu sunt Dumnezeul lor, Care S-a coborât din cer pentru viața lumii care va crede în Mine prin ei. Cel ce crede în Mine, acela se face sfânt şi se leapădă de sine prin viața Mea în el. Cel ce arată viața Mea în el, acela este cel ce se leapădă de sine, şi la acela îi dau putere să se facă fiu al Meu, fiu al Tatălui Meu.

O, copilaşi din grădină, mergem să împărțim puterea Mea spre lucrul cel pentru judecata lui antichrist, potrivnicul Meu, care şi-a spălat veşmântul de sângele sfinților, dar pata a rămas. Voiesc să-i spun lui antichrist că este vrăjmaşul Meu şi că biserica lui este a lui, nu este a Mea. Voiesc să-i spun că el nu este slujitor al Meu precum se dă, înşelându-i pe cei fără de cunoştință, căci biserica Mea a tot căzut de la începutul ei şi până azi prin mâna lui antichrist, cel ce a stat în numele Meu peste biserică chinuindu-i pe sfinți şi punându-le mâna la gură ca să nu Mă mărturisească în trupul lor de sfinți ai Mei, căci antichrist e gelos pe sfinții Mei; e gelos, fiindcă el nu poate fi sfânt, de vreme ce Mi-a luat domnia Mea din biserică. Dar el este fără de minte, **căci biserica Mea este sfinții, şi nu orice este biserica Mea.**

Iată câtă biserică am în cer! Câtă frunză, câtă iarbă, aşa e şi biserica Mea din cer, care a fost chinuită pe pământ prin mijlocirea lui antichrist, care s-a îmbrăcat în haină de biserică pentru ca să-i poată chinui pe sfinții Mei, care Mă aveau cu adevărat în ei spre pomenirea Mea pe pământ. **Mi-a fost dor să unesc pe sfinții din cer cu sfinții de pe pământ, şi de aceea am făcut din voi sfinți ai Mei, fiilor din grădina Mea, că Mi-e dor să am sfinți pentru venirea Mea, pentru cuvântul Meu, care este ziua Mea cea mare şi înfricoşată, venirea Mea cu sfinții cei de sus,** pentru ca să Mă războiesc cu antichrist, călăul creştinilor Mei, şi să răscumpăr sângele sfinților, sângele bisericii Mele, care s-a jertfit pentru numele Meu peste pământ.

Fiilor, închidem gura lui antichrist ca să nu mai vorbească în numele Meu, şi să vorbească în numele lui dacă vorbeşte, căci numele Meu este sfânt, nu este ca al lui. El a stat mereu pe loc sfânt şi Mi-a ucis biserica, aşa cum face azi cu voi, căci se teme de voi, fiindcă voi sunteți de partea Mea şi nu a lui. O, dacă v-ați fi dat de partea lui, Eu nu mai aveam azi mireasă, **nu mai aveam biserică întru întâmpinarea zilei Mele.** Dar v-am făcut dârzi şi v-am luat frica, fiindcă frica este cu cei vinovați, şi aceia se ascund în peşteri şi în stânci de fața venirii Mele.

Fiilor, ce spune antichrist despre venirea Mea? Nimic nu spune. El spune despre venirea lui în vremea venirii Mele, şi e război între Mine şi el, iar voi sunteți armata Mea, şi cu voi e tot cerul Meu de sfinți şi de îngeri, şi cu voi sunt Eu, Dumnezeu Tatăl, Fiul şi Duhul Sfânt, iar Aceşti trei, una sunt, amin, şi sunt peste tot, căci peste tot pământul am sufletele plăcute Mie, cărora le hrănesc iubirea lor de Dumnezeu; şi pe aceştia îi voi aduce la voi, căci îngerii Mei călătoresc de la o margine la alta a cerurilor ca să-i adune la praznicul zilei Mele celei mari pe toți plăcuții Mei. Amin.

Iată început şi sfârşit, biserică lucrătoare prin iubire de Dumnezeu: cei de la început, cu cei de azi, şi vom prinde la mijloc pe vrăjmaşul bisericii Mele, că s-a vrut mai tare decât sfinții Mei, mai mare decât biserica Mea cea slujitoare prin iubire, cea care s-a jertfit pentru adevărul Meu peste pământ. Am spus că se va ridica omul rău ca să răstoarne biserica Mea, dar îl biruim.

Fiilor, arătăm pata de pe veşmântul lui antichrist. Amin. Fiilor, ridicăm armele. Amin, amin, amin. Voi sunteți armata Mea, iar Eu sunt arma voastră. **Eu sunt Cuvântul lui Dumnezeu, sabia cu două tăişuri, care vine peste pământ să pedepsească minciuna şi fărădelegea,** pe antichrist şi pe toată armata lui, care înseamnă fărădelegea a tot pământul. Nu vă temeți. **Eu sunt Cel ce conduc războiul cel mare, război care n-a mai fost de când veacurile şi nici nu va mai fi.** Sculați-vă să mergem la luptă cu întunericul acestui veac, că lumina Mea s-a ridicat să răsară şi să răsplătească pe sfinți. Fiți cu iubire mare, că încă o dată Mă scol să vestesc

adevărul Meu pe care l-am vestit pe vremea ucenicilor Mei cei dintâi care M-au dat lumii spre iertarea păcatelor celor ce s-au botezat ca şi ei în numele Tatălui şi al Fiului şi al Duhului Sfânt.

Binecuvântată să fie biruința voastră cu Mine. Sfinții şi îngerii sunt în toată vremea cu voi şi cu cei ce-Mi lucrează Mie lângă voi şi cu voi pentru numele Meu. Eu sunt mereu cu voi, şi sunt arma voastră de biruință pentru libertatea împărăției cerurilor între cer şi pământ. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea cuvioasei Parascheva, din 27-10-1998

***

…Te voi pustii cum am pustiit acum două mii de ani Ierusalimul, căci Ierusalimul nu mai este, iar ce este acolo nu este Ierusalim, ci este mamona. Ce a făcut mamona? S-a apucat prin supuşii lui şi a zidit din nou ca să se strângă lume de pe lume acolo unde M-a răstignit pe Mine omul trufaş. **O, dacă M-au răstignit, de ce se mai aude acolo slavă pentru numele Meu, acolo unde Eu am fost răstignit de omul cel potrivnic Mie? Aceia Mă slăvesc pe Mine pentru bani,** aşa precum şi tu ai făcut, proorocule mincinos, care ți-ai înfipt cortul tău în țara strălucirii, precum este scris despre tine: ***«El va înfige corturile palatului său între mare şi muntele cel sfânt şi strălucit, şi apoi va veni sfârşitul lui».*** Amin. Aşa ai făcut. La trei mile de locul grădinii cuvântului Meu tu ai împlinit această Scriptură, ca să foloseşti numele Meu pentru banii tăi. Vai ție de cele ce ai făcut în zilele cele de apoi! **Te voi pustii cum am pustiit acum două mii de ani Ierusalimul; Ierusalimul, pe care omul lacom l-a zidit din nou, ca să aibă prilej de câştigat bani, că nu de dragul lui Dumnezeu l-a zidit iar.** Acolo se duce omul din toate părțile şi îşi vede judecata şi nu ştie cu ce se întoarce întru ale sale. **Se întoarce cu judecata sa, căci omul a fost răstignitorul lui Dumnezeu. Nu s-a întors sfânt nimeni de acolo, nu s-a lăsat nimeni de păcat dacă a fost acolo, dar s-a fălit că a fost, şi nu i-a folosit fostul lui acolo.**

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfintei Virginia, din 14-12-1998

***

E zi de sărbătoare în cer. E sărbătoare şi pe pământ pentru cei ce sunt biserica Mea pe pământ. Amin. Eu vin din cer pe pământ în grădina cuvântului Meu şi vin cu sărbătoare arhierească. Rugăciunile sfinților sunt ca o tămâie binemirositoare pentru cer. Ierarhul Nicolae se roagă pentru biserica Mea de pe pământ ca s-o întăresc cu putere şi ca să biruiască ea pentru sfinți.

O, e mică de tot biserica Mea de pe pământ, căci calea ei e strâmtă şi duce spre viață şi puțini sunt cei ce o află. O, e lung drumul de la cer la pământ pentru omul cel necredincios, pentru cel ce gândeşte şi trăieşte pământeşte pe pământ. Dar iată cum vin Eu de uşor! Vin ca fulgerul, vin numaidecât când vin, fiindcă este cu putință la Dumnezeu şi este cu putință la cei credincioşi, la cei învățați cu tainele Mele cele cereşti între ei, fiindcă Eu aşa am spus: ***«Sunt cu ai Mei până la capătul veacurilor».*** Amin.

Dacă omul ar cerceta cuvintele Mele pe care le-am grăit pentru biserică acum două mii de ani, ar înțelege şi omul necredincios, şi apoi ar crede, dar nepăsarea față de cele din cer peste pământ a făcut coajă groasă peste mintea şi peste inima omului, şi omul nu-şi mai caută scăparea, ci, din contra, îşi pregăteşte pierzarea şi chinul cel pentru păcate, căci asta lucrează neamul omenesc: chinul.

Ierarhul Nicolae se roagă pentru sfinți, că el este arhiereu mare prin putere, fiindcă şi-a arătat pe pământ puterea prin semne, căci scris este: ***«Nu numai prin cuvânt, ci şi prin putere şi prin Duhul Sfânt şi prin credință».*** Oamenii sfinți au lucrat semne doveditoare prin Duhul Sfânt şi prin credință, iar cei curați la inimă se făceau din păgâni creştini, şi intrau în lucrare de biserică a Mea. Astăzi nu se mai scoală pe pământ slujitori cu putere, că toți slujitorii care şi-au făcut biserică din oameni, sunt păcătoşi şi nepăsători de viața bisericii lor. Dar sfinții care au slujit pe pământ cu puterea Mea în ei, au ridicat alți sfinți, şi sfinți pe sfinți s-au ridicat şi **Mi-au fost Mie biserică, şi altceva nu înseamnă biserică.** Biserica trebuie învățată, trebuie crescută şi îngrijită, şi trebuie jertfă sfântă în ea, duhul umilit, jertfă plăcută Mie.

Fiilor unşi în grădină, am nevoie de biserică cu putere în ea ca să lucrez prin ea semne doveditoare între cei necredincioşi, între cei nepăsători care trăiesc păcătuind mereu. Am nevoie de fii cu care să-Mi împlinesc cea din urmă Scriptură. Întăriți-Mi cu Duh Sfânt biserica. Amin, amin, amin. Voi ştiți ce înseamnă biserică şi duh umilit în biserică. Ridicați-Mi biserică sfântă şi vie în lucrul ei, că toate sfârşitu-s-au, şi **peste tot s-a aşezat urâciunea pustiirii în biserici, prin omul cel mincinos Mie, antichrist cel cu multe capete.** Nu este lucrare mai biruitoare ca lucrarea bisericii. Întăriți-Mi cu Duh Sfânt biserica. Învățați-i pe fiii bisericii Mele. Creşteți-i ca Mine, nu ca omul cel mincinos care zice că stă învățător peste om. Îngrijiți-vă ca şi Mine de duhul bisericii, ca să am casă cu stâlpi tari, iar toate cele de trebuință bisericii vi se vor da vouă de la Tatăl, de la Fiul şi de la Duhul Sfânt, că voi sunteți cei dintâi pe pământ şi v-am pus mari, mari cu duhul, mari prin Duhul Meu. Fiți pe măsura Duhului Sfânt, că aveți alegere din cer, aşa cum a avut arhiereul Nicolae, care s-a rugat şi pe pământ şi în cer pentru biserica Mea cea vie. El n-a fost ales de om, ci de Mine prin semne doveditoare care purtau în ele putere. **Puterea sfântului este postul şi rugăciunea,** de la care vine viața cea sfântă, mintea cea sfântă, limba cea sfântă şi lucrarea cea sfântă peste biserică, şi apoi biserică sfântă. Amin.

Nu vă mai uitați peste pământ ca să vedeți biserică şi lucrare de biserică, căci nu mai este, fiilor. Nu mai sunt slujitori sfinți pe pământ şi nu mai e biserică, **fiindcă biserica e din sfinți întocmită, şi aceea e biserica Mea şi casa Mea şi odihna Mea şi lumina Mea peste întuneric**, ca să vadă lumina cei ce se nasc dintre oameni pentru ea şi prin ea, prin lumina Mea de pe pământ, prin fiii bisericii, cărora le-am spus: ***«Voi sunteți lumina lumii».*** Amin.

Fără sfinți în biserică nu este hrană în biserică. Fără apostoli lucrători cu putere nu creşte biserica şi nu are ce mânca pentru ca ea să crească, fiindcă Eu le-am spus slujitorilor bisericii: ***«Voi sunteți sarea pământului, şi nu este altă sare pe pământ în afară de voi».*** Amin. Învățătura de pe pământ nu e sare, ci e otravă care-l face pe om să Mă uite pe Mine şi să mănânce învățătură străină de biserică. Dar învățătura Mea cea sfântă este sarea pământului. Amin.

Iată, s-a stricat sarea, şi voi face din sânge sare, căci sarea nu mai este. **Voi da peste pământ prăpăd, ca să sărez pământul cu sânge, precum este scris, cu sânge şi cu foc, focul mâniei Mele, că sarea de pe pământ s-a stricat, şi pământul este fără sare pe el.** Vin Eu şi Mă fac sare şi Mă pun în hrana bisericii şi o sărez, ca să am biserică şi s-o numesc sarea pământului, căci proorocul cel mincinos, care s-a aşezat dumnezeu peste lume, a fost biruit prin cuvântul Meu, şi urmează să-l biruiesc prin putere şi prin Duhul Sfânt şi prin credința bisericii Mele de nou Ierusalim, prin semne doveditoare. Amin.

Fiilor unşi în grădina cuvântului Meu, întăriţi-Mi cu Duh Sfânt biserica, biserica Noului Ierusalim, turma Mea cea micuţă, luată dintre oameni ca s-o scap de pierzare şi s-o am şi s-o prăsesc, căci omul nu-şi mai caută scăparea, ci îşi pregăteşte pierzare şi chinul cel pentru păcate. Dar voi lucraţi Duh Sfânt peste biserica Mea, a cărei începătură sunt Eu şi voi şi toţi cei ce vor fi prăsiţii bisericii Mele, **căci biserica înseamnă Noul Ierusalim, şi acesta este numele bisericii Mele, numele cetăţii lui Dumnezeu,** fii născuţi din cer, şi de aceea este scris: ***«Am văzut coborându-se din cer cetatea lui Dumnezeu, Noul Ierusalim, gătită ca o mireasă pentru Mirele ei»,*** fii născuţi de sus, fii sfinţi pe pământ, mireasă a Mirelui, prin care Eu voi prăsi biserica sfântă şi nouă, căci aşa am grăit: ***«Noi le fac pe toate»***. Amin. Nasc din nou lumea, şi încep cu voi, şi apoi nasc din Mine şi din voi lumea care va fi să fie dintre cei vii şi dintre cei adormiţi. Înnoiesc lumea prin Mine şi prin voi, şi **încep cu voi începătură nouă, biserică nouă, iar numele bisericii este Noul Ierusalim, cetatea lui Dumnezeu Cuvântul.** Rugăciunile sfinţilor sunt ca arderea de tot înaintea Mea, pentru ca să se aşeze pe pământ împărăţia lui Dumnezeu, Noul Ierusalim, cetatea lui Dumnezeu. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului ierarh Nicolae din 19-12-1998

***

Binevestiţi şi voi. Fiţi îngerul buneivestiri întru sfârşitul timpului omului. Fiţi popor binevestitor, fiţi lucrarea îngerului Meu, care lucrează prin trupurile voastre, care coboară darul Meu peste voi, ca să fiţi voi îngerul buneivestiri, venirea Mea cea din urmă. Merg cu voi spre oameni, şi fără voi nu merg. Dacă Eu grăiesc din cer cu voi, aceasta înseamnă că merg cu voi spre oameni. **Şi va veni o vreme dulce, o vreme cerească pe pământ pentru voi şi cu voi, că vă va iubi şi vă va căuta tot omul care va mai fi pe pământ, căci în curând Mă voi slăvi cu slavă mare prin voi peste România, peste ţara Mea cea din urmă.** Prin ea vin şi pentru poporul Israel cel care M-a omorât în mijlocul lui. **Prin România vin şi pentru Ierusalimul patimilor Mele, că voi strânge mulţime multă de oameni semeţi, de oameni călcători de porunci, şi Mă voi judeca cu ei acolo; acolo unde am venit Eu între ei trup acum două mii de ani. Aici voi rosti cuvântul durerii Mele şi al dreptăţii Mele, iar acolo îl voi împlini, şi Mă voi judeca cu poporul pentru care M-am răstignit de bunăvoie pe cruce.**

Eu trebuia să mor pentru tot restul popoarelor de pe pământ, ca să le răscumpăr de sub necunoştinţă, dar nu a fost aşa, şi am murit pentru poporul Israel, ca să-l răscumpăr de sub lege, că scris este: ***«Cel ce nu împlineşte legea, este vinovat».*** El a cunoscut de la Mine legea şi a fost vinovat că n-a crezut în Mine când am venit din cer de la Tatăl ca să fiu în mijlocul lui. Iată, taină descoperită vă spun: **poporul Israel a ştiut că Eu sunt Hristosul Tatălui şi că trebuie să fiu răstignit pentru păcatele lui. Nu Iuda a fost vinovat pentru vânzarea Mea şi pentru moartea Mea. El a fost scula prin care Israel şi-a omorât Dumnezeul, şi scris este: *«Vai celui prin care Fiul lui Dumnezeu va fi vândut şi omorât!».*** Dacă Israel nu urmărea să Mă omoare, nu Mă omora când Iuda Mi-a vândut taina, căci Iuda ştia că sunt Hristos. Mai-marii lui Israel au fost vinovaţi de moartea Mea, şi cu ei, tot poporul Israel, tot, în afară de o rămăşiţă aleasă prin har ca să fie fără de vină şi ca să mărturisească apoi adevărul venirii Mele din cer în mijlocul lui Israel.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Buneivestiri, din 07-04-1999

***

O, ce frumos ar fi să se scuture om pe om de orice deşertăciune şi să se roage om pentru om lui Dumnezeu pentru mântuire! Rugăciunea trebuie să atingă cerul, ca să-i dea cerul putere de sus creştinului, iar dacă ea nu dă omului darul puterii de sus, omul nu ştie ce este rugăciunea. Trudesc din greu ca să ajungă din loc în loc peste tot pământul Evanghelia păcii Mele, că voiesc să-l împac pe om cu cerul, fiilor din grădină. Vă am judecători peste tot neamul de pe pământ care-şi zice creştin şi care nu are putere de sus în faptă, în credință şi în rugăciune. Oftez din greu, că pe nicăieri nu pot curăți de trupuri moarte pe cei ce se unesc în numele Meu ca să se dea Mie cu viața. Peste tot, mai mult trupuri moarte decât vii, dar vouă v-am spus prin Duhul: ***«Ieşiți şi vă osebiți şi nu vă atingeți de cei morți, ca să fiți primiții Mei, şi Eu să vă fiu Dumnezeu şi să pot umbla cu voi din loc în loc, păzindu-vă de cei morți».***

O, e mare minune să fie pe pământ biserică vie. Fiilor, ce este această taină: biserică vie? Cei slabi se mint unii pe alții întru această taină. Învățătorii lor îi duc cu vorba, dar nici ei nu sunt vii. Ce este, fiilor, această taină: biserică vie? Spuneți, că vă ascult. Amin.

– Acolo unde sunt împlinitori ai poruncilor şi ai cuvântului, acolo unde se strâng cei ce s-au răstignit față de păcat şi de lume şi de diavol, acolo unde trăiesc în pocăință fără capăt frați împreună, făcând numai voia lui Dumnezeu şi unindu-se cu Dumnezeu prin biserică şi prin sfințenie, acolo este biserică vie, iar dacă în ea se strecoară furul de cele sfinte şi cel fără haină de nuntă şi cel ce nu cunoaşte voia lui Dumnezeu în trup, acolo se strică taina bisericii şi viața bisericii şi curățenia bisericii, şi nu mai este biserică vie acolo, din pricina amestecării cu cei morți din lume, care nu prețuiesc cele sfinte prin viață sfântă în trupul bisericii.

– O, fiilor, o, fiilor, o, fiilor, oftez din greu, că e mare minune să fie pe pământ biserică vie, şi de aceea grăiesc cu voi, şi vă pun să grăiți şi voi cu Mine, ca să dezleg cu voi tainele cele nepătrunse de mintea omului. Mintea omului e casă rece, şi nu vrea omul să-Mi dea inima, ca prin ea să-l fac să priceapă dezlegarea tainelor Mele cele de nepătruns de mintea omului. Pe voi însă v-am aşezat înaintea Mea ca să vă am Mie. Adunați-Mi Mie ucenici ca şi voi, fiilor, ca să fac un Israel mare în mijlocul neamului român. Învățați-i pe cei ce Mă caută cu voi să ştie ce înseamnă să vină omul la Dumnezeu şi să fie omul cu Dumnezeu; şi le spuneți că Eu sunt un Dumnezeu gelos, şi îl pot avea Mie numai pe cel neîmpărțit cu inima şi cu iubirea şi cu credința. Dați de veste celor ce Mă caută cu voi să nu-Mi facă greutăți, să nu apese pe voi, să nu ceară de la voi, să nu vă caute pe voi, ci să caute pe Dumnezeu. Amin. Căutați în Scripturi la învățătura apostolilor Mei pentru cei ce se voiau a fi în obştea slujitorilor Mei. Cine se apropie ca să se lase greu peste voi, acela să se înțelepțească din Scripturile apostolilor Mei care au trudit atunci din greu pentru neînțelepciunea celor ce se voiau un trup cu cei ce trudeau slujind Evangheliei Mele. Acum din nou am deschis cerul, şi iar Mă împart cu Evanghelia Mea de la margini la margini şi vă am pe voi, care trudiți din greu lângă Mine în mijlocul unui neam necredincios şi păgân cu viața.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfinților apostoli Petru şi Pavel, din 12-07-1999

***

Mă las de lângă Tatăl lângă voi cuvânt, fiilor străjeri în grădina cuvântului Meu. Toți cei din cerul nevăzut vă ştiu că-Mi sunteți iesle de coborâre a Mea pe pământ în zilele din urmă. Mereu, mereu trebuie să stau cu voi cuvânt între oameni, că e **vremea judecății din urmă, şi ea se face prin cuvânt.** El este începutul săvârşirii fiecărei împliniri. Amin.

Sunt cu voi şi cu cerul în zi de sărbătoare peste grădina Mea de azi, **ziua când Eu, Domnul, Mi-am înfipt pe pământ primul ţăruş al împărăţiei Mele văzute,** căci lucrarea cuvântului Meu cu voi a fost descoperită văzut între cer şi pământ în ziua a douăzeci şi doua a lunii a şaptea, acum opt ani, fiilor. Voi apoi aţi făcut faptă împlinită, iar Eu M-am arătat oamenilor cuvântând din mijlocul grădinii Mele de la voi. **M-am arătat cu voi biserică văzută, viaţă cerească în om, că aceasta înseamnă biserică,** iar grădina de la voi am gătit-o de sărbătoare **şi am pus peste ea chivotul Meu. Masă de altar este grădina Mea de la voi, şi pe ea, chivotul Meu în care stă mărturie pentru judecată cuvântul Meu peste pământ, cerul cuvântând pământului. Aceasta este taina grădinii Mele întocmită cu voi şi la voi, şi taina chivotului Meu de pe ea, în care stă ziua judecăţii, cuvântul Meu peste pământ, care spune: *„Astăzi!“*.** Dar vrăjmaşul Meu, omul, se ridică mereu şi îşi spune: „Mâine, nu astăzi“. Eu zic mereu: „Astăzi, omule!“, iar omul zice mereu: „Mâine“. Pământul însă geme la Mine cu gemete lungi, şi Îmi aşteaptă cuvântul topirii fărădelegii de pe el. Acum zece zile am rostit cuvânt şi am zis la voi: **«Voiesc să cadă munţii la glasul Duhului Sfânt, Care-Şi are casă şi scaun la voi. Voiesc să se aplece tot omul să audă glasul Meu cel din grădină, glasul judecăţii, care strigă pe om».** Şi când am zis acest cuvânt, l-am şi împlinit, şi am clătinat munţii şi am prins sub ei pe om.

Binecuvântat să fie poporul Meu din România, cel care stă alipit de crucea venirii Mele ca să Mă ajute s-o duc şi să vin.

Iar voi, fiilor cei întreit binecuvântaţi, fiţi porţile Mele până la arătarea Mea, **că mai e un pic de timp ca să-Mi curăţ pământul venirii Mele de toată minciuna de pe el, şi apoi vin văzut, iar voi veţi fi slava Mea, că Mă veţi vedea în veci de veci, şi veţi fi văzuţi cu Mine de toţi cei ce n-au crezut lucrarea Mea cu voi şi venirea Mea prin voi, căci scris este: *«Mulţi vor învia, unii spre viaţă veşnică, iar unii spre osândă veşnică şi spre ruşinarea necredinţei lor»***. Amin.

Îndemnaţi-vă zi după zi unii pe alţii, curăţindu-vă unii pe alţii de neamul acesta rău şi necredincios, şi nu staţi cu morţii, fiilor vii. Fiţi vii şi sfinţi, precum Eu sunt. Daţi mână cu mână toţi cei asemenea Mie pentru venirea Mea, învăţându-vă întru taina bisericii şi trăind prin ea întru întâmpinarea Mea. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la opt ani de la punerea pietrei de temelie a Sfintei Sfintelor Noului Ierusalim, din 22-07-1999

***

Toţi cei ce sunt de partea Mea prin cuvântul vieţii din zilele Mele cu voi, toţi să se aşeze în lucrare de veghe, să se aşeze în viaţă, ca să fac din ei lumina oamenilor. Grăiesc cu voi ca să ia toţi cei ce sunt de partea Mea. Fiţi în veghe nouă, fiilor, iar lumina aceasta vegheaţi să nu se stingă, vegheaţi să nu o cuprindă întunericul. Voiesc pe ai Mei să-i învăţ viaţa, după cum mereu i-am învăţat, şi voiesc să ştie omul ce înseamnă să ia învăţătură din cer. Amin. Cuvântaţi în numele Meu peste tot omul şi spuneţi aici, în cartea Mea, ce înseamnă să ia omul învăţătură din cer. Grăiesc cu voi prin cartea Mea. Răspundeţi-Mi, voi, cei hrăniţi cu hrană din cer! Amin, amin, amin.

– Omul care ia învățătură din cer, este cel care aduce roade Duhului Sfânt în el şi între oameni, după cum îl învață sfatul lui Dumnezeu. Roadele Duhului Sfânt în omul învățat din cer, sunt roadele lui Hristos, sunt chiar Hristos lucrând din om în toată clipa, cu statura Fiului lui Dumnezeu, întru Care este viață. Tot ce face omul învățat din cer, este tot ce face Hristos în om şi prin om, ca un Făcător a toate, după cum despre El s-a scris: ***«Toate printr-Însul s-au făcut, şi fără El nimic nu s-a făcut din tot ce s-a făcut, căci întru El era viață, şi viața era lumina oamenilor, şi lumina luminează în întuneric, şi întunericul n-a cuprins-o».***

Omul cel învățat de Dumnezeu are în el pe Făcătorul a toate câte se fac de Dumnezeu, fiindcă toate câte se fac, prin Dumnezeu se fac în omul cel învățat din cer dacă omul nu se lasă cuprins de întuneric. Omul care ia în el învățătură din cer, este plin de slavă pentru Dumnezeu cu mintea lui, cu inima lui şi cu faptele duhului şi ale trupului lui. El face din el o rugăciune către Dumnezeu, o casă a lui Dumnezeu, o împărăție cerească fără de sfârşit. El este înzestrat cu înțelepciune pentru cele ce au fost, pentru cele ce sunt şi pentru cele ce vin, ca şi Hristos, Care a dat harul Său celor ce-L iubesc.

Omul care ia învățătură din cer, se face templu pentru Dumnezeu, nestricăcios, iar cel ce nu ia din cer învățătura vieții, acela strică templul lui Dumnezeu în el, şi se strică şi el, după cum s-a scris de Duhul Sfânt: ***«De va strica cineva templul lui Dumnezeu, îl va strica Dumnezeu pe el, pentru că sfânt este templul lui Dumnezeu».*** **Iisus Hristos a numit trupul Său templu ca să înțeleagă omul care învață din cer ce înseamnă biserica lui Dumnezeu, biserica lui Hristos.**

Omul cel învățat de Dumnezeu se dăruieşte Duhului Sfânt, pentru Hristos, Care intră în trupul omului ca în templu, ca în biserică, şi, stând în om, lucrează între oameni roadele Duhului Sfânt, roadele rugăciunii sfinte. Amin, amin, amin.

– O, copilaşi hrăniți cu laptele şi cu mierea învățăturii sfinte, aş voi să vorbiți mult în numele Meu, ca să Mă vadă lumea slăvindu-Mă în voi prin filele cărții Mele cu voi, cartea care grăieşte despre timpul Meu cu voi.

O, fiilor, sunt pe pământ mulțime de slujitori şi de creştini îngâmfați. Aceştia nu ştiu ce înseamnă rugăciunea cea sfântă şi roadele ei. Aplecați-vă şi ascultați-Mă şi grăiți cu Mine înaintea oamenilor şi spuneți, fiilor, ce este rugăciunea sfântă. Amin, amin, amin.

– Ea este cea care nu cere nimic de pe pământ. Ea este roadă a Duhului Sfânt prin împlinirea ei. Pe ea o aduce la cer numai omul care şi-a răstignit trupul, dimpreună cu faptele trupului. Ea este rugăciunea bisericii, căci biserica este cerească pe pământ, este din cer şi pentru cer, iar biserica este locul lui Hristos, scaunul Său de domnie, şi odihnă a Sa. Rugăciunea sfântă îl face sfânt pe cel ce se roagă şi îl ia de pe pământ şi îl face biserică pentru Hristos. Rugăciunea sfântă face lumină peste întuneric şi aduce tot cerul să se odihnească în omul care se roagă cu rugăciune sfântă. Ea coboară cerul pe pământ pentru omul care se roagă sfânt. Ea nu cere pentru sine, ea cere pentru Dumnezeu în om. Amin, amin, amin.

– O, fiilor stăpâni pe cuvântul ce-l rostiți, Eu sunt la pieptul Tatălui la voi. Sărbătorile Mele sunt cu durere, şi Tatăl Mă mângâie şi Mă prinde la piept, şi aşa coboară cu Mine pe pământ la voi. Tatăl S-a aplecat vouă şi v-a sărutat pentru rodul înțelepciunii Mele în voi. Voi

lucra mereu cu voi în sfat prin cartea Mea, ca să vă fac lucrători lângă Mine peste pământ, ca să vă măresc înaintea oamenilor, căci v-am spus: **faceți-vă munte sfânt pe care să stau Eu cu voi**, că vreau să dau peste cupa răbdării, ca să se verse peste toți cei care se închină fărădelegii punând-o înaintea lor pentru ca să-i facă voia. Trăiți şi petreceți ca fii ai venirii Mele şi dați-Mi mâna să vin. Întindeți mâinile spre Mine, că Eu stau cu mâna întinsă peste voi, ca să vă deosebesc dintre fiii oamenilor, care atrag prin faptele fărădelegii sfârşitul veacului omului cel fără de Dumnezeu pe pământ. Vegheați cu clipe de rugăciune sfântă. Rugați-vă neîncetat şi chemați sfinții să stea cu voi, slăvindu-i cu inimile şi cu gurițele voastre, că ei au plătit cu sânge şi cu lacrimi şi cu suferințe usturătoare odihna şi cununa voastră şi împărăția Mea pentru voi.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Adormirii Maicii Domnului, din 28-08-1999

***

Este scris că Eu lucrez cu binecuvântarea Mea peste toate ale celor ce locuiesc laolaltă pentru frăție întru Hristos. Frăția cea întru Mine este taină despre care voi trebuie să grăiți cu Mine, fiilor. Spuneți-Mi voi despre ea, în grăire prin cartea Mea, ca să ia omul învățătură, că v-am făcut învățători din cer peste pământ şi stați ca şi Mine deasupra tuturor, pentru că aveți şi împărțiți din cer, fiilor. Spuneți-Mi despre frăția cea întru Hristos, despre trăirea împreună a fiilor lui Dumnezeu. Amin, amin, amin.

– Această taină adâncită în cer nu-şi găseşte trăirea între cei adunați laolaltă în numele Domnului dacă cei ce se adună se strâng pentru ei laolaltă în trupul lui Hristos, în trupul bisericii. Cel ce vine să-i fie bine lângă Dumnezeu, acela nu este în trupul bisericii, fiindcă biserica înseamnă fii răstigniți, fii lămuriți în focul încercărilor. Cei împreună cu adevărat, sunt cei care-şi cercetează mereu duhul şi trăirea lor, şi apoi pe ale celorlalți cu care viețuiesc ei, pentru nestingherirea Duhului Sfânt lucrător în mijlocul lor. Cei cu adevărat împreună întru duhul frăției sfinte, au grijă asupra lor fiecare în parte şi primesc cârmă peste ei pentru lucru binecuvântat prin darul supunerii sfinte. Ei îşi întăresc straja cea de peste ei prin iubire, prin lucrare pentru Hristos, prin cumințenie de inimă şi de minte, pentru slava lui Dumnezeu între frații de acelaşi fel. Ei se lasă vindecați de năravurile firii şi lucrează în lucrul cel greu al mărturisirii lui Dumnezeu peste oamenii care caută să vină la Dumnezeu.

Duhul frăției întru Hristos este Duhul lui Hristos, Care locuieşte în cel ce se dă, precum Hristos S-a dat pentru viața oamenilor prin faptă. Acest duh locuieşte pe deplin în cel ce are înăuntrul său duhul înțelepciunii sfinte, Duhul Sfânt, Care desăvârşeşte pe sfinți. Amin.

– O, grăirea voastră cu Mine este bucuria Mea că Mă pot slăvi în voi, fiilor. Grăiți unii peste alții despre duhul frăției sfinte, şi aşa să vă aflu la venirea Mea. Vă fac atenți pentru veghe, fiilor. Cereți gândul lui Hristos în voi, şi lucrați-l apoi la lumină. Cereți, că Eu vă cer să cereți. Amin. **Eu sunt pururea cu voi. Am făcut din voi rug aprins din mijlocul căruia Eu stau şi grăiesc pe pământ.** Trăiți între voi faptele învățăturii Scripturilor venirii Mele, căci cel ce lucrează adevărul se arată cu faptele lui că în Dumnezeu sunt săvârşite. Această lucrătură întăreşte duhul şi taina frăției întru Hristos, iar cei ce sunt ai lui Hristos au gândul lui Hristos față de orice cuvânt, față de orice faptă. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea tăierii capului sfântului Ioan Botezătorul, din 11-09-1999

***

Dumnezeu este iubire, dar cine este cel ce se face un trup cu Mine pentru ca să fie iubire ca şi Mine? Cel ce se face un trup cu Mine, acela este cel ce se alipeşte de Mine cu iubirea lui, iar pe sine se biruieşte. Unde să mai găsesc Eu biserică de aşa fel în om? S-a umplut pământul de locaşuri de biserici şi de mănăstiri, şi nu este în ele cel ce Mă iubeşte. Se duce omul la mănăstire ca să se dea Mie, zice el, şi nu trece mult şi se strică mai rău decât înainte. **Se vor da spre însurat şi spre măritat călugări şi călugărițe în care arde păcatul, căci orb pe orb nu se poate călăuzi, şi nu mai este călăuză adevărată. Se va prăbuşi tot ce a numit omul biserică, şi se va zidi tot ce a numit Dumnezeu biserică.** Se va împlini tot ce a mai rămas de împlinit din cuvintele cărții Mele prin care am profețit la voi, copii ai poporului sfânt. Nu mai este om căruia să-i poată rugăciunea, căci mort pe mort nu se poate învia. Nu mai este om care să-l poată dezlega pe cel păcătos de păcatele lui, **căci cine nu este născut din Dumnezeu, acela săvârşeşte păcat şi nu-l poate ajuta pe cel ce păcătuieşte.**

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului mucenic Dimitrie, izvorâtorul de mir, din 08-11-1999

***

Eu Îi sunt Tatălui biserică, şi Tatăl Îmi este Mie biserică. Eu sunt în Tatăl, şi Tatăl în Mine. Amin. Taina de biserică a lui Dumnezeu n-o mai ştie omul care crede în Dumnezeu. O, nu-i de ajuns să ştie omul că este Dumnezeu. Aceasta o ştie şi cel ce zice că nu este Dumnezeu, că nu crede în Dumnezeu. **Taina de biserică a lui Dumnezeu, aceasta este: Eu în om, şi omul în Mine**, aşa precum l-am făcut Eu pe om ca să fie atunci când am luat cu mâna lut şi l-am lucrat pe omul cel întâi zidit, ca să pun în el apoi suflet viu, şi Duhul Meu apoi, ca să am biserică şi să stau în ea, şi să Mă odihnesc în ea după facerea a toate câte le-am făcut, căci mai întâi am făcut lumina şi cerul şi pământul şi toate câte sunt sus în cer şi jos pe pământ şi sub pământ şi în ape, şi apoi l-am făcut pe om, apoi Mi-am zidit biserică, loc de odihnă Mi-am zidit după ce pe toate le-am făcut numai cu cuvântul. Am făcut om ca să Mă odihnesc în el, şi l-am numit ziua Mea de odihnă, dar n-a trecut mult, şi M-a cuprins tristețea şi neodihna, şi atunci am strigat pe om şi am zis***: «Unde eşti?»,*** iar el Mi-a răspuns: ***«Te-am auzit umblând, Doamne, şi m-am ascuns de fața Ta printre pomi, căci m-am temut, fiindcă sunt gol».*** O, aşa a făcut omul. A luat din roadele înțelepciunii şi a mâncat şi i s-au deschis ochii lui, şi în loc să se vadă înțelept, s-a văzut gol şi a dat să-şi acopere goliciunea cu frunze de smochin. De atunci omul caută şi iar caută, că are înțelepciune; caută cu sudoare şi nu mai sfârşeşte, căci înțelepciunea nu are sfârşit. De atunci Eu, Domnul, Mi-am pierdut odihna şi caut ca şi omul, caut mereu şi îl strig pe om şi zic: unde eşti? Unde eşti, făptura Mea? Unde eşti, de nu te găsesc? O, aşa a făcut omul pe care l-am zidit să-Mi fie Mie biserică şi zi de odihnă după facerea a toate câte le-am făcut, şi de atunci mereu îl caut.

O, fiilor cu care-Mi aştern cuvântul Meu de azi peste pământ, am grăit aceasta cu voi ca să se audă în lung şi în lat că taina de biserică a lui Dumnezeu n-o mai ştie omul, n-o mai poartă omul, căci taina de biserică, aceasta este: **Eu în om, şi omul în Mine, aşa precum Tatăl este întru Mine, şi Eu întru Tatăl.**

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Intrării Maicii Domnului în biserică, din 04-12-1999

***

Fericit este locul şi omul peste care Eu încap cu cuvântul Meu, cu planul Meu cel dumnezeiesc, iar altfel nu e planul Meu, ci e planul omului. Eu din veac în veac am fost cu omul

prin cuvânt, iar unde n-am încăput Eu, acolo a făcut omul, nu Eu, chiar dacă zice omul că a făcut pentru Mine. **Ce casă poate să-Mi zidească Mie omul? Eu sunt Cel ce locuiesc în cele ce nu se văd, şi care sunt din veac, acoperindu-Mi slava ca în nor, căci scris este: *«Eu sunt Cel ce locuiesc în nor».*** Aşa am locuit şi în mijlocul lui Israel, şi el vedea norul şi mergea după el, dar apoi el s-a abătut de la faţa Mea, şi Eu M-am mâniat pe el şi l-am lăsat furtunii, şi l-am lăsat să piară, aşa cum a voit el, şi Eu Mi-am luat casa de la el. O, fericit este locul şi omul în care încap cu cuvântul Meu, cu taina casei Mele, căci scris este: ***«La cel credincios vin şi Îmi fac casă, şi Îmi fac cină şi cinez cu el la masa Mea cu el».*** Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la opt ani de la târnosirea Sfintei Sfintelor Noului Ierusalim, din 12.12.1999

***

Voi zgudui din temelii casa care poartă pe ea scris numele Meu, şi voi întreba pe toţi străjerii ei de rodul lor cel pentru Mine, căci ei s-au păstorit pe ei înşişi şi au stat cu cruzime şi cu slavă omenească peste mulţimile cele flămânde de viaţă şi de mângâiere. Dar iată, Eu sunt Păstorul Cel ce poartă de grijă pentru viaţa oilor, şi le păşunez cu cuvântul vieţii, cu cuvântul învierii, iar păstorii care au intrat sub acoperământul casei Mele Îmi închid uşa şi Îmi iau casa, dar şi Eu le voi lua turma, că e turma Mea, şi le voi cere socoteală de viaţa oilor Mele. Amin.

«Vine Domnul!», aşa scrie în Scripturile venirii Mele, dar toţi Mi-au înfundat calea ca să nu vin. Voi însă neteziţi-Mi calea venirii, fii ai cuvântului Meu, că Eu în toată vremea Mi-am lucrat lucrarea Mea cu cei neluaţi în seamă, şi am făcut de ocară pe cei tari prin cei slabi în care Eu încăpeam prin umilinţa lor. Un picuţ, şi cei tari vor fi ruşinaţi de venirea Mea peste ei, căci voi veni să le cer rodul lucrului lor, le voi cere răspuns pentru casa Mea şi Îmi voi face loc, căci sunt Cel Atotputernic.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului ierarh Nicolae, din 19.12.1999**.**

***

O, Mă uit peste pământ şi suspin cu jale. Mă uit peste locurile în care Eu am venit acum două mii de ani prunc prin Fecioară, după cum era scris în prooroci să vin. Când am venit atunci, toţi mai-marii pământului M-au prigonit, toţi M-au pândit ca să nu-şi piardă slava lor din pricina slavei Mele. Aşa este şi astăzi, şi iată, Mă uit peste locul în care M-am născut acum două mii de ani**. S-au strâns oameni cu vază şi îşi măresc slava lor şi îşi dau daruri şi nume unii altora zicându-şi între ei că s-au adunat la aniversarea naşterii Mele în Betleem. Ei se bucură, şi Eu suspin în cer cu Tatăl şi cu sfinţii, căci acolo nu este vorba de slavă pentru Mine, şi oamenii Mă folosesc pentru slava numelui lor şi nu fac altceva decât să netezească întronarea antichristului peste tot pe unde Eu am lucrat şi Mi-am lăsat urmele spre mărturie împotriva celor ce se folosesc de numele lui Dumnezeu pentru slava lor cea omenească.** Iată, Eu după două mii de ani sunt bun pentru omul vremii de azi numai pentru slava lui, dar nu şi pentru a Mea. Eu nu Mă bucur de aşa sărbători, şi Mă bucur de sărbătoarea venirii Mele la cei ce Mă iubesc cu viaţa lor cea sfântă, şi petrec cu ei şi Mă bucur. Acum îngerul Meu stă gata să sufle în lumina bucuriilor oamenilor mari de pe pământ, care-şi fac nume între oameni mărindu-se cu slavă omenească, cu slavă care trece ca iarba.

Iată minciuna. Ea se întinde de la margini la margini. Iat-o: **«Femeie care şade pe fiară roşie, plină cu nume de hulă, având şapte capete şi zece coarne, cu cupa plină de urâciunile**

şi de pângărelile desfrânării ei, iar pe frunte are scris nume tainic: Babilonul cel mare, mama desfrânatelor şi a urâciunilor pământului, beată de sângele sfinţilor şi al martorilor Mei. Şi se va sui din adânc şi va merge spre pieire, căci toate sfârşitu-s-au», şi aşa este scris. Glasul îngerului Meu a strigat mereu şi a zis: ***«Ieşiţi din ea, poporul Meu, ca să nu vă împărtăşiţi din păcatele ei şi să nu luaţi din bătăile ei».*** Păcatele ei au ajuns până la cer, şi îi vom da înapoi precum ne-a dat ea, îi vom măsura îndoit. În cupa în care ne-a turnat ea îi vom turna de două ori. Ea este împărătească, iar Eu sunt Judecătorul ei. Împăraţii pământului care au făcut voia ei se vor bate în piept şi vor zice: „Vai!“, iar cerul se va veseli, şi sfinţii şi apostolii şi proorocii vor vedea dreptatea Mea de partea lor, precum este scris în Scripturi. Amin.

S-au strâns oamenii mari ai pământului ca să facă sărbătoare pentru naşterea Mea în Betleem, dar după două mii de ani de la naşterea Mea între oameni, iată, Eu vin iar, şi nu găsesc om sfânt pe pământ, om care să Mă sărbătorească pe Mine, Cel Sfânt. De aceea M-am ascuns şi lucrez tainic şi Îmi pregătesc venirea Mea cea cu slavă pe pământ împotriva minciunii care vrea să se facă hristos pentru om, hristos mincinos, care înşeală cu venirea lui pe toţi, mari şi mici, bogaţi şi săraci, robi şi slobozi, împăraţi şi ostaşi, botezaţi şi nebotezaţi, căci minciuna e minciună, ca şi omul. Eu însă sun din cuvânt, ca să se audă venirea Mea, şi iată-i pe toţi, că se ascund în peşteri şi în stânci de teama venirii Mele, precum este scris în Scripturi despre venirea Mea.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Naşterii Domnului, din 07-01-2000

***

Când Eu l-am scos pe poporul Israel din lume, adică din Egipt, i-am spus în drum spre Canaan să nu se unească cu neamurile de pe cale, şi mai bine să le omoare decât să-Mi strice seminţia Mea. Şi dacă el n-a ascultat, a pierit tot numărul lui Israel cu care am plecat din Egipt, în afară de doi oameni cu care Eu Mi-am continuat drumul spre Canaan cu cei născuţi pe cale. Acum ceea ce a fost iarăşi este, după cum scrie în Scripturi. **Biserica s-a stricat prin amestecare cu cei ce nu sunt biserică a Mea, şi cine o strică, o strică mereu şi nu o zideşte; strică peste tot şi se întinde stricăciunea, căci omul bisericii conduce el după capul lui peste tot,** şi nu mai sunt păstori de suflete pe nicăieri, şi e sfârşitul lumii peste tot, iar păstorii de azi, în loc să lumineze turma lor, se ascund de ea în locuri întunecoase şi beau şi mănâncă şi fac planuri lumeşti trăgând de partea lor pe mai-marii de peste oameni, şi îngâmfarea a omorât tot trupul, şi e plin pământul de trupuri fără duh. **Banul face cu ochiul lui diavolesc la tot omul, iar biserica s-a lăsat vândută pe bani, şi e sfârşitul lumii, căci biserica nu mai e biserică, ci e altceva.** Pe nicăieri nu se mai vede nici un drum spre cer, că e sfârşitul lumii pe pământ. Nu mai e nimeni în biserică, nimeni ca să se mucenicească pentru viaţa ei, pentru iertarea ei. Toţi păstorii ei şi-o păstrează lor, ca să aibă ei peste cine să fie domni. Apostolul Meu Ştefan a zidit biserica Mea acum două mii de ani mucenicindu-se pentru viaţa Mea în ea, şi pentru credinţa ei în Mine, Mântuitorul bisericii. **Când el s-a lăsat jertfă pentru Mine pe pământ, Eu am deschis numaidecât cerurile şi am venit să-l iau lângă Mine, de-a dreapta Tatălui, aşa cum el a mărturisit că Eu sunt de-a dreapta Tatălui.** Mucenicii numelui Meu n-au părăsit biserica de frica morţii şi a chinurilor, ci au rămas în ea, şi au murit pentru ea în mijlocul ei. Ei au murit pentru mărirea numelui Meu peste pământ, iar cei de după ei şi cei de azi biserică nici să trăiască pentru numele Meu nu vor, şi stau domnind de la ei citire, de la ei putere, de la ei voinţă peste oameni, peste turma lor, nu peste turma Mea. Când omul M-a mucenicit pe Mine, M-a mucenicit ca să domnească el peste turma Mea, şi iată, domneşte şi se făleşte cu ea şi îşi zice **„biserică-mamă“.** Dar mamă numai Eu sunt, căci Eu nasc biserica, iar ea Îmi este Mie podoabă şi trup

sfânt, rupt din Trupul Meu, căci am frânt Trupul Meu şi i l-am dat de hrană, ca să fie ea Trupul Meu. Amin.

…**O, nu mai sunt păstori de suflete, nu mai sunt pe nicăieri, şi e sfârşitul lumii, căci biserica nu mai este biserică, şi este altceva.** Cei ce-şi zic păstori iată ce fac: le fac pe ale lor şi nu pe ale Mele, nu pe ale bisericii, şi numai vorba e că ei miluiesc pe săraci şi pe văduve după cum se ascund ei sub vorbe. O, iată ce fac ei: se adună pe furiş şi îşi fac supuşi şi plămădesc planuri împotriva luminii şi se unesc cu neamuri pe calea lor şi nu pe calea Mea, şi au ca povață viclenia şi fățărnicia, şi iau cei supuşi din ele şi se duc toți pe apa sâmbetei şi nimeni nu mai caută lumina Mea.

…Vine ziua care va arde de şapte ori mai mult ca un cuptor de foc, şi voi încerca cu foc tot trupul care-şi zice biserică a Mea, şi apoi îi voi arăta biserica Mea.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea întâiului mucenic şi arhidiacon Ştefan, din 09-01-2000

***

Iată, naşterea omului pe pământ începe cu moartea, cu păcatul, iar naşterea omului în cer începe cu apa, cu pocăința cea prin botez. Pocăința este naşterea omului în cer, şi dacă aceasta este naşterea, **unde este biserica de pe pământ?** Să vină să mărturisească pe născuții ei! Să vină! Şi dacă nu vine, Eu, Domnul, poruncesc îngerului Meu s-o aducă să se înfățişeze cu Mine şi să arate pe născuții ei, să arate rodul pocăinței fiilor ei**. Dar ea este femeie desfrânată, care a înşelat pe bărbatul ei dându-i carte de despărțire.** Rodul pocăinței s-a uscat în ea, iar sfinții au ieşit din ea, căci ea s-a făcut cetate mare cu care se desfrânează împărații pământului, precum este scris despre ea în Scripturile pe care ea nu voieşte să le audă, nu voieşte să le lase pentru adevărul din ele, şi îşi închide ochii dinspre ele ca să nu vadă. Eu, Domnul, trebuia să fiu bărbatul ei, Mirele ei, dar ea a ales desfrânarea şi nu pocăința. **Ea şade pe ape multe, precum este scris în Scripturi despre ea,** căci şi-a făcut apele ei din desfrânările ei cu împărații pământului, şi şade pe ape multe: ***«Femeie desfrânată, cu cupa fărădelegilor ei în mâna ei, din care au băut amanții ei şi s-au îmbătat, şi ea şade pe spatele lor, beată de sângele sfinților Mei».*** Eu, Domnul, o voi dezgoli pe ea, ca să se vadă faptele desfrânării ei, căci i-am trimis apa cea curățitoare, ca să se spele de desfrânările ei şi de urâciunile ei cu care stă pe loc înalt în inima mărilor; i-am trimis duhul pocăinței, ca să se boteze în el. Ea însă stă în sângele ei, şi nici vorbă de naştere în ea, căci naşterea este pocăința, care are putere prin botezul cu apă, la credința în Hristos, şi apoi, prin botezul cu Duhul Sfânt, care este rodul celor botezați în botezul pocăinței, care spală păcatele în apă şi în pocăință. Iată, apa este taina naşterii făpturii şi taina naşterii omului nou prin pocăință, prin apă, şi apoi prin pecetea Duhului Sfânt, care străluceşte de şapte ori mai mult decât soarele în cei ce se botează cu botezul Meu. Amin.

Iată biserica! Ea este omul al cărui chip are pe el pe Duhul Sfânt prin faptele sfinţeniei şi prin rugăciunea care uneşte pe om cu Mine. În zilele acestea biruiesc Eu cu taina bisericii Mele împotriva bisericii lumii care-şi zice biserică, dar nu este, ci este cetatea cea mare, cu nume tainic pe ea, cetatea cea mare care are stăpânire peste împărații pământului. Iar Eu am zis sfinților Mei care-Mi urmează în lume: ***«Ieşiți din ea, poporul Meu, ca să nu gustați din păcatele ei şi să nu luați din bătăile ei!».*** Amin. Lucrarea ei cea mincinoasă este scrisă în toată Scriptura, căci antichrist şi-a găsit în toată vremea loc ascuns sub haină de biserică, locul lui cel tainic, numele lui cel tainic, în timp ce sfinții care-Mi sunt Mie biserică sunt numiți cu nume rău

pentru calea lor cu Mine. În zilele acestea vin şi dezvelesc lucrarea cea ascunsă sub nume de biserică, şi voi dezgoli trupul celui ce lucrează împotriva Mea de sub numele cel tainic al desfrânatei care şi-a pus pe fruntea ei nume de biserică a lui Hristos, dar ea este hristosul cel mincinos care Mi-a luat haina şi cartea şi casa. Eu însă vin curând, şi iată, vin şi Îmi plivesc via şi pun peste ea naşterea cea din nou, taina naşterii omului prin pocăință şi prin apă, şi apoi prin focul Duhului Sfânt, care arde pe omul cel vechi ca să odrăslească din el om nou, îmbrăcat în Duhul Sfânt, Care străluceşte pe Dumnezeu în om. Iar peste grădina cuvântului Meu din mijlocul României grăiesc şi sfințesc taina naşterii din apă şi din duh, şi zic: sfințească-se apele grădinii Mele prin Mine şi prin cei sfinți care stau înaintea Mea! Sfințească-se de cuvânt, de râul cuvântului Meu care curge ca apa şi adapă pământul! (Vezi tema „Acest cuvânt este râul vieții" , n.r.) Sfințească-se ziua aceasta de Bobotează, şi binecuvântată să fie lauda Ierusalimului!

…Eu sunt Cel ce trimit cuvântul Meu pământului ca să audă popoarele şi să zică: ***«Să ne suim în muntele Domnului, ca El să ne învețe căile Sale, iar noi să mergem pe ele».*** Amin. În zilele acestea Eu, Domnul, împărățesc peste rămăşița popoarelor în numele Sionului, şi biruiesc cu taina bisericii şi veghez din vârful ei pentru împlinirea făgăduințelor Mele prin care rostesc şi zic: har, har peste ea! Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Botezului Domnului (Boboteaza), din 19-01-2000

***

Străbat văzduhul cu cete de sfinți şi de îngeri şi Mă las cu ei în jos până deasupra ieslei cuvântului Meu, şi Îmi găsesc străjerii de veghe şi Mă aşez cuvânt în carte prin ei, şi străbat apoi pământul cu el şi Îmi fac cu el lucrarea venirii Mele cu sfinții, căci lucrez prin cuvânt. Dar cine îşi face vreme pe pământ pentru sărbătoarea venirii Mele? Cine să le spună oamenilor de venirea Mea? Împărații pământului şi oamenii bisericii lor îşi dau daruri şi stele şi medalii unii altora în numele mormântului Meu din Betleem, ca pe vremea răstignirii Mele, şi ei nu ştiu ce fac, şi împlinesc ei vrând-nevrând Scriptura care a spus din vremea ei despre această lucrare. **Iată, la Betleem s-a împlinit Scriptura care zice:** ***«Am văzut o femeie beată de sângele sfinților şi al mucenicilor lui Iisus. Iar apele pe care şade aceasta sunt popoare şi neamuri şi limbi. Şi cele zece coarne şi fiara vor urî pe desfrânată şi o vor face pustie şi goală, şi carnea ei vor mânca-o, şi pe ea vor arde-o cu foc; pentru că Dumnezeu a pus în inima lor ca să facă voia Lui şi să se întâlnească într-un gând şi să dea fiarei împărăția lor până se vor împlini cuvintele lui Dumnezeu. Şi femeia este cetatea cea mare care are stăpânire peste împărații pământului».***

S-au întâlnit la Betleem împărații pământului şi s-au închinat fiarei şi femeii care şade pe fiară, femeia care are stăpânire peste împărații pământului, şi ea le-a dat lor daruri, stele şi medalii. Dar ea se prăbuşeşte prin desfrânarea ei, iar sfinții Mei se ridică şi mărturisesc din cer şi de pe pământ lucrarea adevărului sfânt şi venirea Mea cu judecata: judecata prin cuvânt. Amin, amin, amin.

Ce lucrare de frăție poate fi amestecătura bisericii cu lumea cea plină de voile ei? Ce lucrare de biserică poate fi aceasta? O, este scris în Scripturi: ***«prietenia cu lumea este vrăjmăşie cu Dumnezeu».*** Şi iată, omului îi place frăția, dar pentru el, nu pentru Mine. Dar vouă, celor ce sunteți poporul venirii Mele în mijlocul României, să vă placă să fiți frați pentru Mine, ca să Mă ajutați să fiu Eu numit peste tot pe pământ prin puterea Mea şi prin voi, cei ce v-ați făcut frați în numele Meu pentru Mine şi nu pentru voi. **Ce frați se pot numi cei care Mă trag pe Mine unii**

de o mână şi unii de cealaltă mână? Aceia se înfrățesc ca să-Mi bată apoi cuie, unii într-o mână, şi unii în cealaltă, şi ca să facă ei apoi voile lor, amestecate sub nume de biserică, sub nume tainic sub care s-a ascuns lucrarea fărădelegii celor ce lucrează fărădelegea. **Şi iată, biserica Mea nu este pe pământ, şi oricine ar căuta-o n-o găseşte, că nu este. Ea este acolo unde sunt Eu. Ea este acolo unde sunt ai Mei cu Mine, nu cu lumea, nu ca lumea, ci ca Dumnezeu**. Amin.

*...Şi iar grăim: veniți la izvorul Domnului Iisus Hristos Cuvântul! Veniți voi, slujitori de altare; voi, cei care aveți viață curată şi sfântă şi temere de Dumnezeu! Veniți în muntele acesta, muntele învățăturii sfinte, şi învățați calea cea adevărată şi suiți-vă pe ea, căci ea suie şi iar suie; suie spre Domnul şi nu coboară şi nu duce la pierzare, ci duce la Domnul. De patruzeci şi cinci de ani grăieşte Domnul peste pământ prin izvorul acestui cuvânt. Veniți şi voi, cei ce mai sunteți curați şi sfinți în mijlocul bisericii din lume; veniți şi puneți mâna pe cruce şi biruiți cu ea minciuna din lume şi din biserica din lume***. **Scoateți şi voi pe vânzători din templu, sau ieşiți voi şi faceți-vă templu pentru Dumnezeu, ca să aibă Domnul biserică neamestecată, pârgă aleasă dintre oameni. Amin.**

Iar Tu, Doamne, pecetluieşte cuvântul nostru peste cei ce Te iubesc în lume şi dă-le putere să iasă din lume pentru Tine, aşa cum noi am lucrat pentru Tine şi pentru credința din biserici în vremea trupului nostru pe pământ, şi fă omul să-Ți mulțumească pentru această pâine coborâtă din cer pe pământ, aşa cum noi, sfinții Tăi cei din cer, Îți mulțumim când venim cu Tine la masa Ta de nuntă în mijlocul grădiniței ieslei Tale, unde Tu Te aşezi masă de cuvânt, masă de nuntă, Doamne, masa Ta de nuntă. Amin, amin, amin.

– O, slujitorii Mei care ați trudit pe pământ în vremea trupului vostru! Întăresc cuvântul vostru cu cuvântul Meu. **Curând, curând veți umbla din loc în loc ca în vremea trupului vostru şi veți mărturisi pe pământ vremea Mea cu voi. Trâmbița cuvântului Meu sună** (Vezi tema „Trâmbițele apocaliptice”, n.r.) **şi se aude în morminte şi în ceruri, şi vai celor ce nu aud de pe pământ ca să ia pe ei haina cea nouă, viața cea pentru venirea Mea!** (Vezi tema: „Morții aud glasul Meu”, n.r.)

Iar voi, cei de pe pământ care luați de la ieslea Mea pâinea cea din cer spre viață, dați-vă vieții, că ea vine să vă îmbrace în haina ei. Nu obosiți întru Mine, şi fiți vii şi numai cu învierea Mea în voi.

Curând, curând cele ce au fost la început vin pe pământ. Vine raiul pe pământ în lucrare de nou Ierusalim, precum este scris în Scripturi de cerul cel nou şi de pământul cel nou. Nu omul veacului acesta, nu omul care nu face voia Mea pe pământ, nu el, ci Eu voi fi, şi Eu voi împlini; Eu şi nu omul veacului acesta; Eu şi cei ce fac voia Mea, voia Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, voia Mea cea din rai cu omul. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfinților trei ierarhi: Vasile, Grigorie şi Ioan, din 12-02-2000

***

Am venit de la Tatăl să păstoresc oile; am venit să le adun şi să le păstoresc. Sun din trâmbiță, că aşa este scris să fac. Cuvântul acesta este trâmbița cu care sun, şi sun să se audă, şi se aude, dar cei ce sunt evrei la inimă şi la cuget Îmi zic „demonul“ şi Îmi zic că Eu hulesc, şi

Îmi zic „omul“, căci ei sunt evrei răstignitori. O, nu e omul, căci am zis că omul nu poate fi păstor, nu poate fi învățător, fiindcă Eu sunt Păstorul, nu omul. Dar de unde să aibă omul înțelepciune ca să înțeleagă cu ea dacă el este prihănit în toată clipa şi nu se scutură ca să se umilească şi să rămână apoi în umilință? Omul nu poate fi păstor, căci Păstorul este Cel răstignit pentru viața oilor. Peste tot Eu sunt Cel răstignit ca să miluiesc pe oi. Nu e loc pe pământ să nu fiu răstignit în toată clipa de fiecare om. Peste tot stau răstignit, şi omul îşi face voia sa peste tot. Pe nicăieri nu Mă pot da jos de pe cruce ca să cinez cu omul în zi de odihnă, căci omul e învățat să fie el liber, iar Eu, răstignit. Omul Îmi scoate ochii cu jertfe pentru Mine, dar Eu milă voiesc, că jertfa sunt Eu şi nu jertfa omului e jertfă**. Se duce omul la Ierusalim în loc să facă voia Mea peste el oriunde este el ca să vin Eu la el şi să Mă bucur de el. Dar el se duce la Ierusalim şi zadarnic se duce, că nu atinge duhul şi adevărul cu dusul lui la Ierusalim.** Se duce omul şi în alte părți ca să Mă găsească, dar ca să facă voia Mea nu se duce nicăieri omul. Nimeni nu-şi cheltuieşte averea ca să facă voia Mea, ci şi-o cheltuieşte ca să vadă pe unde am trecut Eu, şi atât; pe unde am lucrat Eu, şi atât, şi apoi se făleşte că a dat de urmele Mele, că a călcat omul pe urmele Mele.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica pomenirii pildei fiului risipitor, din 27-02-2000

***

O, fiilor, atâtea sunt de făcut pentru viața bisericii! Eu din cer, şi voi de pe pământ, şi hai să lucrăm după cum cere vremea, măi fiilor scumpi. Uitați-vă în Scripturile venirii Mele şi vedeți cum cere vremea aceasta. Mireasa are nevoie de găteală de mireasă. Trupul bisericii are nevoie de podoabă şi de cunună, fiilor. Afară e vreme rea de tot, dar în biserica Mea trebuie să fie soare strălucitor şi podoabe cereşti. Amin. Duhovniceşte este vorbirea Mea, iar Eu lucru duhovnicesc vă cer să lucrați. Țineți viu trupul şi sufletul şi duhul bisericii care se lasă vouă spre îngrijire, căci Eu vin curând. Ferice celui ce se dă vouă şi se lasă vouă spre îngrijirea vieții cea de sus, căci Eu vă dau pentru cel ce ia de la Mine prin voi. Cine nu ia, se vede că nu ia. Cine este mare nu ia de la voi şi nu are, şi se are pe el, şi se vede că aşa este, dar cel ce ia de la voi, acela este, şi vă dă de lucru pentru facerea cea nouă a lui, a omului nou, şi pe care Eu îl aştept să fie. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Înălțării sfintei Cruci, din 27-09-2000

***

O, cum de nu s-a trezit de două mii de ani lumea care a dat să se facă biserică a Mea? O, cum de n-a văzut omul că este înşelat în numele Meu? Am spus prin cartea Mea din zilele acestea că biserica Mea n-a fost pe pământ, ci numai sub pământ şi numai în ascuns, **iar cea care se aşează cu zidurile ei pe înălțimi ca să prindă sub ea robi, aceea e biserica omului ascuns care lucrează taina fărădelegii cea proorocită de apostolii Mei că se va lucra în biserică spre dărâmarea ei.**

Se miră omul pe pământ de ce am venit Eu cu cuvântul în lume acum, după două mii de ani. O, dacă ar şti omul ce lucrare face păruta biserică de pe pământ, n-ar mai sta nepăsător omul, şi ar alerga la Mine aşa cum a alergat fiul risipitor de viață la tatăl său ca să-i dea să mănânce. Sunt frânți de jale sfinții din cer care au fost pe pământ păstori de la Mine puşi pentru turma cea risipită. Am spus că nici un om nu poate înşela pe om şi pe Dumnezeu ca şi omul care se aşează de la el citire sau de la oameni citire peste oameni în numele Meu ca să păstorească, zice el. O, păstorul cel adevărat nu se mai are pe sine. Dar unde să mai găseşti aşa ceva? Astăzi nu mai este nici un păstor în afară de Mine. De aceea am venit acum, după două mii

de ani, să fiu Păstor pe pământ. Am venit că nu mai sunt păstori de oi. Am venit că Mi-e milă de om. Cei ce se aşează mai mari peste oameni şi peste mări şi ţări, sunt orbi de tot, dar nu sunt orbi, ci le place lucrarea de orb, şi de aceea o lasă ca să fie. Cine-i alege pe orbi? Orbii îi aleg. Sunt orbi toţi oamenii şi nu vor să se trezească din orbire. Nu boala este vinovată, ci bolnavul este vinovat.

Nu este biserică aceea care stă zidită de om pe înălţimi. Aceea este prăvălie pe care scrie „Dumnezeu", şi se duce omul să Mă ia de acolo şi Mă plăteşte. Nu e om să încapă în biserica aceea dacă nu are bani. Toţi slujitorii ei zic că banul e pentru biserică, şi omul nu ştie ce zice mai-marele lui, care-i ia lui banul şi îl cheltuie în plăceri trupeşti şi pământeşti şi trecătoare. Iată, nu este pentru biserică banul pe care-l dă omul la această prăvălie. **Biserica înseamnă oile, nu ziduri înseamnă, nu altceva înseamnă.** Oaia slabă n-are trecere în templul omului; oaia stearpă, nici atât. Dar oaia grasă încape, că are lapte şi are lână şi are miei. **Nu preotul trebuie să umble cu banii dacă e nevoie de bani pentru viaţa bisericii, ci iconomii care au în grijă lipsurile oilor.** Oaie pe oaie se ajută prin iconomii cei drepţi, care se fac împărţitori cu nevinovăţie, precum scrie Scriptura. Iar preotul trebuie să păstorească, trebuie să hrănească şi să panseze şi să păzească oile Mele, şi el să nu aibă oi, de vreme ce se aşează păstor al oilor Mele, iar Eu nu le cer nimic la oi, şi le dau din viaţa Mea. Amin.

O, biete oiţe, multă milă am de voi. Am venit după voi ca să vă scot de sub robie. Păstorii cei de peste voi vă sug vlaga, vă irosesc timpul. **Voi munciţi la stăpâni străini ca să vă ţineţi viaţa, iar păstorii de peste voi vă mănâncă laptele, şi voi nu mai ştiţi să naşteţi şi să creşteţi miei pentru Mine.** Să ştiţi că păstorii cei de peste voi nu sunt de la Mine, ci sunt vânzătorii Mei. M-au scris pe prăvălia lor şi şi-au făcut argaţi şi strângători de bir şi Mă vând vouă, zic ei, iar pe voi vă cumpără cu numele Meu, scris pe prăvălia lor. Iată, vânzare şi cumpărare, şi unde este aceasta, acolo este lucrare antichristă, pecete mincinoasă. Nimeni nu poate vinde pe Dumnezeu, nimeni nu poate cumpăra oi până ce nu are scris pe el acest nume tainic: „antichrist", omul fărădelegii, care stă pitit în haină de sfânt de două mii de ani. Biserica Mea nu este aşa, şi unde ea este, nu este vânzare şi cumpărare, **nu este păstor plătit,** care dă oile la lup dacă vine lupul; nu este Dumnezeu vândut şi nu este oaie cumpărată pentru ca să argăţească păstorul, ci este iubire şi jertfă sfântă, aşa cum Eu am arătat la oi, aşa cum Eu am lucrat înaintea oilor ca să ia oile de la Mine învăţătură de biserică. Dar acest fel de biserică nu şi-a găsit loc niciodată printre oameni, căci oamenii sunt orbi şi nu caută să cunoască Duhul Adevărului ca să vadă apoi prin El.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfinţilor trei ierarhi: Vasile, Grigorie şi Ioan, din 12.02.2001

***

Îl mai aud pe om că nu-i mai trebuie altă Scriptură, că îi este de ajuns cea de acum două mii de ani şi că aceea are totul. Are, omule, dar nu ai tu din ea. Nu te mai împotrivi când vin să ţi-o desluşesc pe cea de atunci prin cea de acum. Nu te mai îndreptăţi, că n-ai cu ce, de vreme ce nu calci pe urmele Evangheliei Mele de atunci, că iată, n-a încăput pe pământ cartea Mea de atunci, n-a încăput peste viaţa ta cuvântul Meu cel făcător al omului nou aşa cum am voit Eu să-l fac pe om prin Evanghelia Mea de atunci. Iar acum vin şi îţi amintesc că n-ai călcat pe urmele Mele. Şi dacă acest cuvânt de azi îţi arată judecata faptelor tale cele împotriva învăţăturii Mele, tu te ridici să bagi sub minciună cartea Mea de azi şi zici că nu-ţi trebuie şi că o ai pe cea de atunci. O, unde o ai? Pe hârtie o ai? Dacă o ai aşa, aceea este cartea judecăţii tale. Eşti judecat, că n-ai lucrat după ea. Măcar umileşte-te. Dar nu, tu nu poţi, că eşti în voile tale şi nu poţi să ţi le

frângi. Le frângi pe ale Mele şi zici: „Nu-mi trebuie“. Aşa zici şi cuvântului Meu de azi, şi cuvântului Meu cel de acum două mii de ani. Nu-ți trebuie nici unul. O, dacă nu-ți trebuie, de ce trăieşti de pe urma lui? De ce câştigi tu bani de pe urma Evangheliei Mele cea de acum două mii de ani? Eu am spus că ea va câştiga suflete şi trupuri pentru împărăția cerurilor, iar tu câştigi bani pe lângă munca Mea cea de atunci şi îți faci voia ta cu ei.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Întâmpinării Domnului, din 15.02.2001

***

Este scris în Scripturi despre ***«cetatea Noului Ierusalim, care n-are trebuință de soare, nici de lună ca să o lumineze, căci mărirea lui Dumnezeu a luminat-o, şi făclia ei este Mielul; şi neamurile vor umbla în lumina ei, iar împărații pământului aduce-vor la ea mărirea lor, şi noapte nu va mai fi în ea. Nimic pângărit, nimic spurcat, nimic mincinos nu va fi în ea, ci numai Cartea Vieții Mielului şi cei scrişi în ea».*** Amin. (Vezi tema: „Cartea Mielului”, n.r.)

O, poporul Meu care umbli în lumina Mea! Nu-ți trebuie daruri cereşti ca să fii pentru Mine, ca să poți ce-ți cer Eu. Îți trebuie dăruire. Asta îți trebuie, căci darul sunt Eu, după cum este scris: ***«făclia ei este Mielul, şi neamurile vor umbla întru lumina ei».*** Cel ce se dăruieşte Mie, acela luminează în jur, încălzeşte în jur şi poate totul prin Mine, că Eu sunt darul din el. Dacă nu iese acest rod din el, acela nu s-a dăruit încă. Dacă nu sunt Eu darul din om care se varsă în jurul lui, acela nu s-a dăruit şi nu a luat ca să aibă şi ca să dea şi ca să fie. Cei scrişi în Cartea Vieții Mielului sunt cei ce au ştiut să se dăruiască şi ca să Mă aibă pe Mine ca dar în jurul lor, ca lumină în jurul lor.

Vin cuvânt în cartea Mea ca să-l învăț pe orice om ce este dăruirea şi ce este darul cel pentru ea, că prea multă minciună stă ascunsă sub numele de popor al Domnului, sub numele de biserică. Biserica este nume sfânt. Cetate sfântă înseamnă biserică. Ea n-are trebuință de soare şi de lună ca s-o lumineze, căci făclia ei este Mielul, şi mărirea lui Dumnezeu o luminează pe ea. Amin. **Biserica este omul dacă se dăruieşte, iar Lumina ei este Domnul, şi lumina luminează în întuneric, după cum este scris.** Lumina este cuvântul, şi întru el este viață, şi viața este lumina oamenilor. Cine nu se face cuvânt, acela nu se face lumină în jur. **Biserica este omul care luminează în jur cu făclia cea din ea, iar făclia ei este Hristos.** Cel ce se dăruieşte Mie, acela are lumină în el şi cu ea luminează în jur. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica întâi a Postului Mare, a ortodoxiei, din 04-03-2001

***

Duhul Meu este duhul bisericii, şi altceva nu înseamnă biserică. Aceasta este lucrarea ta, Ierusalime. Iar când Eu ies cu tine, şi când Eu adun pe fiii oamenilor pe lângă tine ca să-i bucur şi ca să-i îmbiu spre duhul bisericii, tu să fii atunci fața Mea, slava Mea cea de pe pământ, căci pământul este aşternutul Meu pe care Mi-am aşezat biserica, scaunul Meu de domnie în cer şi pe pământ. Scaunul acesta are în el pe Cel drept, iar pe pământ va fi dreptatea şi pacea prin biserică, fiindcă ea este scaunul Meu, scaunul Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh peste pământ. Amin. (Vezi tema: „Cerul - scaunul de domnie, pământul - aşternut picioarelor - omul îndumnezeit”, n.r.) Nu este împărat peste pământ afară de Mine, dar omul n-are minte pentru adevărul acesta, şi duhul omului se ține mare în zadar, fiindcă omul nu este mare. Curând, curând va vedea tot omul că nu este mare omul. Eu sunt Cel dintâi şi Cel de pe urmă, şi va rămâne pe pământ cuvântul lui Dumnezeu şi atât. Amin. Cuvântul Meu te-a făcut pe tine, poporul Meu Ierusalim. Şi tot ce

înseamnă cuvântul Meu, aceasta va rămâne pe pământ după ce pământul va fi pregătit prin cuvântul Meu să primească pe el rodul Meu, rodul gurii Mele. Eu am trudit şi trudesc prin tine, poporul Meu. Tu eşti toiagul Meu de sprijin, căci sunt ostenit de aşteptare şi de drum, şi în tine Mă odihnesc cu oaspeţi cereşti care au trudit pentru Mine pe pământ.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea tăierii capului sfântului Ioan Botezătorul din 11-09-2001

***

O, e vremea cea fără de păstori, şi când nu mai sunt păstori, nu mai e nici biserică. Vremea de azi a pus altceva în loc de păstori şi în loc de biserică, iar partea Mea nu mai e pe pământ. Nu mai am moştenire pe pământ, poporul Meu, nu mai am. Peste tot e omul în tot şi în toate, şi lupii au haine de păstori, şi îşi fac turme şi sug din vlaga lor şi mănâncă miei şi iezi şi nu se mai satură de sânge, iar Eu plâng şi Mă frământ cu sfinţii să te întăresc pe tine, poporul Meu cel de la sfârşit. De jur împrejur te înconjor cu sfinţii şi cu îngerii ca să te am al Meu, doar al Meu, poporul Meu, ca să nu muşte duhul lumii din avutul Meu, că fiecare stăpân îşi ocroteşte avutul său. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea cuvioasei Parascheva, din 27-10-2001

***

O, cum să facem după ce omul s-a învăţat aşa de mult cu cele pe care le face el şi nu Eu? Cum să fim de frumoşi pe pământ ca să vadă omul această fericire a Mea în om şi să râvnească apoi la ea? Cum să facem, fiilor, să ştie omul dorul Meu după el şi ziua Mea care se apropie de om ca să-i dea din ea, şi el să ia? Eu ţi-am spus, poporul Meu, că te voi numi mai presus de ziua naşterii, mai presus de ziua învierii te voi numi. Ţi-am spus prin fiii prin care te păstoresc că tu trebuie să fii poporul cel nou care Mă are altfel decât a avut omul pe Domnul până acum. **Omului creştin sau păgân îi place să Mă aibă şi să Mă vadă pe cruce şi să se închine Mie aşa cum Mă aşează el înaintea lui ca să Mă vadă, răstignit.** O, dacă aşa vrea să Mă vadă şi dacă aşa Mă pune spre vedere pe la toate răspântiile, de ce, oare, nu-Mi urmează omul pilda vieţii Mele? De ce nu plânge omul că Mă vede pe cruce? De ce nu se opreşte, şi trece făcându-şi semnul crucii şi zicându-Mi: „Doamne, ajută-mă!“ sau „iartă-mă!“? Eu sunt pe cruce văzut de ochii lui, şi el vrea de pe cruce să-l ajut, dar Eu sunt Cel viu, şi nu ştiu cum să-i spun omului cât sunt Eu de viu, înainte de învierea Mea dintre morţi, şi după înviere apoi. Nu ştiu cum să-l fac pe om să vadă sau să creadă că Eu sunt cu trupul viu, şi abia mai pot să stau nevăzut după ce atât de mult s-a apropiat vremea ca să Mă vadă tot trupul, căci scris este: ***«Tot ochiul Îl va vedea pe El, chiar şi cei care L-au împuns»***. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la soborul sfinţilor arhangheli Mihail şi Gavriil, din 21-11-2002

***

Te-am mângâiat, Ierusalime nou, cu glasul cuvântului Meu, şi te mângâi şi din mijlocul tău prin cei ce sunt călăuză a Mea peste tine, pentru tine şi pentru Mine cu tine, poporul Meu. Pacea lor este biruinţa Mea şi a ta în mijlocul neamurilor de pe pământ. Pacea Mea o dau lor, iar ei o dau ţie după potriva ta, după puterea umilinţei tale care aduce cerul pe pământ pentru tine, cel umilit înaintea Mea. Nu uita că nu este nici o mângâiere a Duhului Sfânt şi a duhului tău mai presus decât umilinţa ta, care Mă lasă pe Mine să stau în tine cu toată slava Mea, cu toată venirea Mea, cu toată voia Mea în mijlocul tău, popor al venirii Domnului acum, la sfârşit de timp când Eu cu tine am început veacul ce va să fie şi viaţa lui pe pământ; Eu cu tine în mijlocul

popoarelor, poporul Meu. Tu să stai umilit sub mâna Mea cu viața ta, căci poporul Israel a stat semeț între popoare pentru slava Mea de peste el, iar semeția lui s-a stins şi se stinge odată cu el dinaintea Mea, dar **rămăşița lui se va mântui prin apostolii Mei cei din iudei, şi care vor strânge de la toate marginile pe cei scăpați din Israel pentru slava Mea cea de azi, şi care va străluci şi peste Israel cel după trup, ca să vină după Mine şi să se mântuiască, după numărul lor cel scris în Scripturi pentru mântuire, şi apoi, după mijlocirea voastră cea pentru el înaintea Mea, căci cine din iudei vă va da vouă un pahar cu apă în numele Meu cel de atunci şi cel de azi, Dumnezeu Cuvântul, acela mare se va chema înaintea Mea între fiii lui Israel cel după trup în zilele acestea. Amin.**

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Întâmpinării Domnului, din 15-02-2003

***

O, fiule ales şi uns de cuvântul Meu peste vremea aceasta a venirii Mele a doua oară de lângă Tatăl! Eu am venit acum cuvânt pe pământ ca să aşez împărăția cerurilor şi sfârşitul lumii, **căci sfârşitul lumii este sfințenia, fiule.** Iar dacă tu nu auzi, aud Eu, şi se aude de la margini la margini prin cuvântul Meu care curge şi nu stă, şi prin care Eu, Cel ce sunt, mărturisesc cu cuvântul în cer şi pe pământ că numele tău de pe această piatră de început, nu-l pot şterge nici Eu, nu-l poți şterge nici tu, nu-l pot şterge nici cei ce nu te-au primit din partea Mea cu vestea începutului cel nou, de cer nou şi pământ nou pe pământul român. Numele tău este purtat de îngeri şi de sfinți de la margini la margini în cer şi pe pământ, şi tot aşa şi ocrotirea ta, şi tot aşa şi coronița ta, pe care nimeni din cer sau de pe pământ nu ți-o poate lua de peste tine, căci tu ai rămas mărturisitor, şi nu se mai şterge de pe creştetul pământului român proorocia pe care a rostit-o prin tine Duhul Sfânt pentru acest pământ pe care Eu, Cel ce sunt, Mi-am aşezat împlinirea vestirii venirii Mele şi împărăția Mea cu cei credincioşi ai Mei, sfințenia, care pune capăt lumii; **căci Eu Mi-am aşezat pe pământ Ierusalimul nou în anul 7500 de la facerea lumii, iar de la naşterea Mea prunc din Fecioară mamă, anul bisericesc 1992, căci am zidit chivotul de pe masa Sfintei Sfintelor în primele trei luni ale acestui an, iar în a patra lună, în ziua a douăsprezecea a lunii decembrie, am pecetluit cu numele Meu şi cu numele tău sfințenia şi pe fiii ei şi pământul de sub ei, şi am scris cu ea sfârşitul lumii şi am ieşit deasupra tuturor celor ce se vor a fi.** Şi iată, Eu sunt cuvânt pe pământ şi împărățesc prin el şi dau cu el fiecăruia după cum este fapta sa, căci scris este în proorocii: ***«Iată, luați aminte la cuvântul Domnului: Un glas! Un vuiet din cetate! Un glas din templu! Este glasul Domnului. Şi El răsplăteşte vrăjmaşilor Săi după faptele lor», şi «Domnul îi va nimici cu suflarea gurii Sale».*** Amin. Iar tu, prin mărturisirea ta din ziua aceea, ai rămas martorul Meu cel credincios, mărturie care nu s-a mai şters, chiar dacă potrivnicul, omul fărădelegii, te-a scos în față ca să Mă loveşti de piatra pusă de necredința lui în mâna ta. Dar piatra aceea se va întoarce spre toți cei care nu te-au primit din partea Mea, căci cine nu te-a primit pe tine, pe Mine nu M-a primit, şi iarăşi a fost scrisă o Scriptură ca cea de acum două mii de ani când nu M-a primit poporul Meu când am venit de la Tatăl ca să-i aduc mântuirea şi pocăința spre iertarea păcatelor lui.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la doisprezece ani de la punerea pietrei de temelie a Sfintei Sfintelor Noului Ierusalim, din 22-07-2003

***

O, de M-ar primi omul când Eu îi ies în cale pentru curățirea inimii lui şi pentru ca să învețe să umble în lumină apoi, Eu aş avea atunci pe mulți, aşa cum l-am avut pe Ioan Botezătorul, şi mulți Mi-ar pregăti calea. O, mulți au crezut în Mine prin acest cuvânt, şi mulți au venit aşa cum au ştiut ei să vină, dar aceştia nu Mi-au şi pregătit calea, iar cine nu Mi-o

pregăteşte, acela Mi-o încurcă, la fel ca şi cel ce nu ştie să se folosească de ea umblând în lumină pe ea şi nu în întunericul care-i ascunde faptele. Cel ce-Mi pregăteşte calea, Mi-o pregăteşte spre el, nu spre altul, cum fac mulți care dau să vină să Mă audă, şi apoi iau aceştia şi se duc să dea la alții fără ca Eu să-i trimit să facă aceasta. Eu când i-am trimis pe ucenici să Mă vestească în toată lumea, i-am făcut mai întâi să-Mi pregătească spre ei calea, ca să-i pot face pe ei mai întâi după chipul şi asemănarea Mea, **căci cine nu ia de la Mine după cum este acest luat, acela nu are, şi dacă nu are, nu are ce să dea altuia, şi acela se dă pe sine, nu pe Mine.** Nici un ucenic chemat de chemarea Mea dacă nu vine să-Mi pregătească spre el calea mai întâi, acela nu-Mi poate pregăti calea venirii Mele.

I-aş învăța pe toți oamenii de pe pământ să ştie să Mă primească şi să se dea Mie apoi, cu bună voia lor, căci cel ce nu-Mi dă inima, în zadar stă în preajma Mea în chip văzut de om. Cei ce sunt lumina lumii, aceia sunt cei ce stau în lumină cu toate cele din ei şi din aproapele lor şi din Mine, aşa cum Eu v-am învățat pe voi taina de prooroc al lui Dumnezeu.

Evanghelia Mea nu trebuie dată oamenilor de către oricine, căci Eu nu aşa am lucrat cu ea când am dat-o. **Am dat-o ucenicilor Mei după ce am împlinit-o şi după ce i-am împlinit pe ei în Mine şi în ea.** Şi după ce le-am dat-o, numai după aceea i-am trimis şi i-am numit trimişii Mei. De atunci încoace prea mulți au dat să dea Evanghelia Mea fără de trimiterea Mea, iar azi şi mai mulți care nu o împlinesc pe ea şi care nu se jertfesc pentru ea, o iau şi dau s-o dea oamenilor, de care nu se prinde Evanghelia Mea aşa cum nu se prinde de cei ce dau s-o dea pe ea oamenilor. Eu M-am ascuns cu cina cea de taină între ucenicii Mei care umblau cu Mine, şi altfel ei nu mai umblau, şi a rămas atunci pildă dintre ei cel ce nu umbla numai cu Mine, ci umbla şi cu vrăjmaşii Mei cărora le spusese el taina Mea cu ei, dar aceia erau farisei, erau vrăjmaşi, fiindcă iubeau iubirea de sine şi nu pe Dumnezeu.

Eu, Domnul, am pierdut mult popor din pricină că el nu a ştiut cum este statul omului înaintea Mea. Nimeni nu poate sta prin sine înaintea Mea, dar puțini cred aceasta pe pământ, şi de aceea s-au împrăştiat mulți căutând în fel şi chip spre Dumnezeu, **dar statul omului înaintea Mea nu are de unde să-l învețe omul decât de la Mine,** şi fericit este cel ce crede cuvântul Meu din zilele acestea, căci prin el Eu îl învăț pe om să fie, iar cel ce este, este cel ce stă înaintea Mea cu toată viața sa, aşa cum Eu v-am povățuit pe voi să fiți, şi să ştiți cum să fiți. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Înălțării sfintei Cruci , din 27.09.2003

***

O, poporul Meu, e taină mare cuvântul biserică. Această taină înseamnă rugăciune, înseamnă pocăință, înseamnă proorocie în Duhul şi împlinire, fiule. O, Mă uit mereu, mereu peste tine, căci ochiul Meu cel veghetor te aşteaptă precum aşteaptă morții învierea, şi Eu Mă uit mereu, mereu peste tine ca să împlineşti tu această Scriptură a Duhului Sfânt Care iese din gura Mea. Eu o împlinesc, căci glasul Meu curge din Mine precum am proorocit că voi lucra, iar morții îl aud şi aşteaptă glasul tău şi lucrul tău proorocesc care să-i scoale pe ei. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica pomenirii pildei vameşului şi a fariseului, din 01-02-2004

***

O, este o vorbă din bătrâni că nu oricine e de mers la biserică, dar copiii trebuie duşi să ia Trupul şi Sângele Domnului. Pe pământ cei ce se bagă sub jugul căsătoriei nu mai merg la biserică, fiindcă ei păcătuiesc. Merg bătrânii care se încopilăresc prin părăsirea păcatului după ce neputința şi bătrânețea şi necazurile îi scutesc pe ei de a mai păcătui cu trupul, dar **Eu, ca un Domn şi Stăpân ce sunt, îi întreb pe slujitorii care slujesc prin bisericile din mijlocul acestora: ei cum merg la biserică şi cum slujesc pe cele sfinte ale Mele după ce ei se căsătoresc mai întâi?** Eu nu le-am dat lor o astfel de pildă, căci pilda lor Eu trebuia să fiu. Eu când aveam vârsta plinătății M-am dat spre jertfire după ce Mi-am ales din lume ucenici şi i-am despărțit de păcat şi de duhul lumii ca să se asemene ei Mie, căci orice ucenic trebuie să fie ca Învățătorul său.

Israel cel de sub lege nu a putut să împlinească aşa ceva, căci era cel după trup Israel şi nu cel după duh, iar apostolii Mei trebuia să lucreze cu grijă față de ei pentru credința lor în Mine, Cel răstignit şi înviat, căci ei dădeau mereu, mereu să le găsească vină, după cum Mie mereu, mereu Mi-au făcut şi Mi-au găsit, şi după cum şi vouă vă fac cei ce nu seamănă cu Mine prin jertfire şi prin slujire, căci dacă Eu am dus pe mulți spre mărire, Mi se cădea să Mă desăvârşesc prin pătimire ca începător al celor mântuiți, deşi eram Cel pentru Care şi prin Care toate sunt, ca apoi şi Cel ce sfințeşte şi cei ce se sfințesc, dintru Unul să fie toți, şi să-i numesc frați pe toți, după cum este scris: ***«Spune-voi fraților Mei numele Meu; în mijlocul bisericii Te voi lăuda, Tată; şi iată Eu şi pruncii pe care Mi i-ai dat».***

O, fiilor, Scriptura spune că pruncii s-au făcut părtaşi Trupului şi Sângelui, aşa cum Eu M-am făcut părtaş şi am surpat prin moartea Mea pe diavolul şi am izbăvit pe cei de sub frica morții, căci am luat sămânța lui Avraam, al cărui Urmaş am fost prin făgăduință; nu am luat firea îngerilor, fiindcă Eu trebuia să Mă fac Fiul Omului.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Buneivestiri din 07-04-2004

***

O, dacă n-aş veni cuvânt n-aş mai veni, că altfel nu pot veni pe pământ, că pe pământ e omul care umblă pe pământ şi pe cer, şi tot ceea ce vede el, este al lui apoi, şi Tatăl nu M-ar mai avea al Lui dacă aş veni trup şi nu cuvânt pe pământ.

Din veac şi până în veac omul face ce vrea cu trupurile celor cuvioşi ai Mei şi Îmi stârpeşte locaşurile Mele şi face el zidire pământească, din lut şi din piatră şi din fier şi din aur locaş, şi apoi îşi zice că Eu sunt în locaşul cel făcut de el, şi crede aşa. Şi iată, mai credincios este omul de rând care ia de la om învățătură şi se duce în locaş făcut de mână de om şi se închină în el lui Dumnezeu, dar omului în care Eu stau pe pământ nu se închină omul Mie, şi grele s-au făcut pe pământ cele făcute de mâna omului ca să-i strângă pe oameni în ele şi să-i înşele că acolo este calea, adevărul şi viața. Dar Eu am spus că vine vremea când cei ce se vor închina lui Dumnezeu**, se vor închina în duh şi în adevăr,** şi fericiți sunt cei ce află Duhul şi Adevărul lui Dumnezeu pe pământ, şi **de aceea Eu vin cuvânt pe pământ**, şi Mă sprijin în mijlocul tău când vin, poporul Meu, şi dau glas martorilor Mei cei cereşti, sfinților Mei care s-au închinat Mie pe pământ în duh şi în adevăr, poporul Meu. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului mucenic şi tămăduitor Pantelimon, din 09-08-2004

***

– Eu, sfinți ai Mei iubiți, aşa am spus când eram cu ucenicii pe pământ***: «Când Mă voi înălța, îi voi trage pe toți la Tatăl, căci voi veni pe norii cerului, cu putere şi cu slavă multă, şi apoi voi sfârşi».*** **Voi sfârşi cu viața omului şi voi începe cu viața Mea în om şi voi face pe pământ popor de sfinți. Aşa lucrare lucrez Eu acum pe pământul român, şi voiesc să Mă audă românii şi să se apropie să-Mi cunoască venirea şi lucrarea ei şi să calce pe urmele celor ce se sfințesc pentru venirea Mea în însuşi trupul lor, căci Eu trebuie să trăiesc în om şi nu omul, şi această viață voiesc s-o aduc pe pământ, şi cu sfinții o aduc. Amin.**

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfinților trei ierarhi: Vasile, Grigorie şi Ioan, din 12-02-2005

***

Omul stă pe pământ cu răul din el, cu multa lui depărtare de Mine şi e greu omul pe pământ, de nu-l mai poate ține pământul, şi se zbate pământul de durere, fiilor copii. Cu cine să plâng Eu durerea pământului care se zbate în durere de facere nouă? Cu voi plâng, şi cu poporul care plânge cu noi. Plângem cu cei ce nu se lasă grei pe pământ, şi Îmi rostesc cuvântul în mijlocul poporului Meu de azi ca să-l împlinesc apoi. Amin.

O, poporul Meu de azi, aud sfinții şi îngerii numele tău când îți zic: „poporul Meu**!". O, poporul Meu, Eu alt popor, Eu altă biserică în care să Mă fac cu adevărat trup şi cuvânt, nu mai am pe pământ**. Cei ce îşi zic biserică pe pământ, zic aşa de la ei înşişi, nu de la Mine, căci nu Eu i-am ales. Dacă alegeam Eu, nu-i alegeam pe cei ce s-au ascuns şi se ascund sub haina cea cunoscută sfântă ca să facă ei desfrânare în largul lor şi să nu-i ştie lumea. Dar Eu am rostit că tot ceea ce lucrează omul înaintea Mea, aceasta se aşează peste el înaintea oamenilor, şi tot omul îşi va lua după cum este fapta sa, căci Eu am spus: ***«Vin curând, şi voi da fiecăruia după cum este fapta sa»***. Amin.

…O, poporul Meu, pilda cea cu fiul risipitor n-a vrut omul desfrânat să o audă de la Mine, căci cine aude are urechi de auzit. Grăiesc în mijlocul tău îndelungata Mea durere de la cei ce şi-au risipit viața în desfrânări, dar nu ca şi fiul cel risipitor de viață şi care s-a ascuns departe de tatăl său şi care, venindu-şi în fire, s-a căit cu durere şi s-a întors cerându-i tatălui său să-l primească sub adăpostul său ca pe un simbriaş, ca pe un miluit iertat, fiindcă s-a întors. Durerea Mea de la cei ce îşi risipesc viața în desfrânări strigătoare la cer, este aceea că chiar la masa cunoscută a fi a lui Dumnezeu pe pământ, chiar sub acoperişul numit biserică de către cei ce stau sub el, aceşti risipitori de viață, aceşti înşelători care stau peste oamenii căutători de Dumnezeu, şi-au adunat şi îşi adună plata păcatelor lor, şi care va veni peste ei cu mare şi ruşinos zgomot. Aceia nu se mai întorc la Dumnezeu nici ca nişte simbriaşi, căci vremea este alta acum, şi nu mai este decât aşa cum scrie în Scripturi, căci scris este: ***«Cel ce este sfânt, să se sfințească încă, iar cel ce este spurcat, să se spurce şi mai mult, căci vremea Mea este aproape, la uşă este»,*** dar aceştia nu cunosc uşa dacă nu au vegheat.

…Eu, Fiul Tatălui Savaot, M-am făcut cunoscut Dumnezeu venit de la Tatăl, Om născut din Fecioară, şi iarăşi am venit sub numele Meu cel de la sfârşit de timp şi **Mă numesc Cuvântul lui Dumnezeu,** şi grăiesc în limba poporului român, în mijlocul căruia **Mă slăvesc în cuvânt, de cincizeci de ani, prin taina venirii Mele a doua oară după om, căci au trecut cele şapte veacuri de la facerea lumii,** iar la jumătatea veacului cel de după acestea, am scris şapte mii cinci sute de ani şi am ridicat din nou pe pământ biserica Mea, şi prin cuvânt am aşezat-o pe

temelia ei, şi Eu sunt temelia ei şi aşa grăiesc din mijlocul bisericii Mele cea de nou Ierusalim către cei ce cu minciună îşi zic biserică a Mea:

Nu mai mințiți neamurile pământului că sunteți slujitori ai lui Dumnezeu, voi, cei ce ați făcut din locaşuri ştiute sfințite, case de desfrânare pentru slava voastră deşartă; voi, cei care ați pângărit altarele cele de la părinți; voi, cei care zăceți în sângele vostru şi care s-a ridicat de nouă stânjeni deasupra capetelor voastre! Eu sunt Fiul Tatălui Savaot, şi am venit cuvânt pe pământ ca să scriu peste voi sfârşitul minciunii, căci diavolul e tatăl minciunii, iar voi aveți de tată pe diavolul. Nu mai duceți omul cu vorba că sunteți ai lui Dumnezeu şi că spre voi este cărarea cea spre Mine! Nu-i mai mințiți pe fiii oamenilor, care merg ca orbii după voi dacă voi slujiți păcatelor strigătoare la cer! De cincizeci de ani plânge peste pământ cuvântul Meu ca să-l audă omul, iar voi, cei de la altare, ați pângărit biserica, ați ruinat-o, ați pătat numele ei cel sfânt. **Biserica este sfântă prin cei ce o alcătuiesc pe ea,** dar dacă aceştia sunt fii ai diavolului prin faptele lor desfrânate, ei nu sunt biserică sfântă, ci sunt biserică desfrânată, dar nu a lui Dumnezeu este ea aşa. Purtați-vă păcatele sub ce nume vreți, dar nu sub numele Meu, nu sub haina cunoscută a fi haină de biserică.

Iar vouă, celor ce aveți temere de Dumnezeu între aceşti ai minciunii oameni, care şi-au zis şi îşi zic biserică a sfinților, vă grăiesc cu cuvânt hotărâtor mai înainte să cadă plata păcatelor peste trupurile care nu s-au pocăit în ele de faptele lor rele: ieşiți din mijlocul lor, din mijlocul celor desfrânați de la altare, ca să nu cadă peste voi mânia cea pentru fapte vrednice de mânie, ca să nu beți din vinul aprinderii mâniei lui Dumnezeu. Ieşiți şi vă osebiți, şi apoi veniți spre muntele Meu de cuvânt şi învățați de la Mine legea sfinţeniei, şi să mergeți pe calea ei, căci **vine pe pământ veşnicia, şi ea trebuie adusă, trebuie zidită de trupuri sfinte şi pline de Duh Sfânt!** Întoarceți-vă la dragostea Mea, căci Eu pentru dragostea Mea l-am zidit pe om la început, nu pentru dragostea lui, şi l-am zidit să fie biserică a Mea şi nu a lui. Cu milă şi cu lacrimi vă chem mai înainte să-Mi vărs mânia, căci păcatele strigătoare la cer ale celor ce se ascund sub nume de biserică sfântă Îmi dau peste mână, iar în mână am cupa mâniei. Veniți spre pocăință şi spre scăpare şi faceți-vă praznic de Duh Sfânt şi dați-vă în dar lui Dumnezeu, acum când Eu, Fiul Tatălui Savaot, scriu pe pământ cincizeci de ani de cuvânt al gurii Mele, rostit în mijlocul neamului român, şi când **voi da cartea judecății făpturii la toți cei care o vor vedea acum. Cuvântul Meu cel de cincizeci de ani a plâns adânc în Mine şi l-am rostit peste cei credincioşi şi l-am făcut carte, care se numeşte Cartea Vieții Mielului.** Cuvântul este viața, iar viața este lumina oamenilor, şi lumina luminează în întuneric. Întindeți mâinile spre Mine dacă voiți scăparea, şi luați şi vă hrăniți cu cuvântul vieții, că vreau să nimicesc moartea, cel din urmă vrăjmaş. Vreau să nimicesc păcatul, dar nu pot să fac aceasta prin oamenii minciunii, care se numesc antichrist prin păcatele lor, prin viața lor cea cu minciună şi cu care au dus omul la nepăsare de suflet, de nu mai văd Eu pe pământ om cu temere de Dumnezeu, prin care să se oprească omul de la rătăcire şi să vină să-l învăț Eu calea şi scăparea.

…Acum însă, cu milă mare, cu durere plină de milă strig cu cuvânt de jale şi le spun celor credincioşi şi sfinți, între cei mincinoşi care-şi zic biserică a Mea, şi le spun şi celor dintre ei care se întorc spre pocăință: ieşiți din mijlocul celor desfrânați care s-au ascuns sub haină de om sfânt şi osebiți-vă acum! Nu stați, nu mai stați atinşi cu cei ce stau necurați înaintea slavei cuvântului Meu care vine şi dă fiecăruia înapoi fapta sa! Ieşiți, şi vă osebiți, şi Eu vă voi primi pe voi şi vă voi hrăni şi vă voi adăpa şi vă voi arăta voia Mea, ca să umblați în ea, căci cuvântul Meu vine pe pământ, şi el va arde tot ce este uscat şi va arăta tot ce este sfânt, şi feştila care

fumegă nu o voi strivi, ci voi sufla în ea ca să se aprindă şi să lumineze, iar trestia frântă nu o voi zdrobi. Amin.

…Rugăciunea ta spre Mine pentru ființa cărții Mele, ridic-o cu stăruință şi într-o singură inimă, poporul Meu. Cei ce au râs de Mine şi de tine după ce au auzit de glasul Meu din mijlocul tău, se vor face de ocară prin înseşi fărădelegile lor cele strigătoare la cer, iar Eu îi voi trage pe mulți la Tatăl adevărați închinători, şi **nu voi face nouă lumea până ce mai întâi nu voi face biserică nouă prin cei ce vor auzi acest glas al Meu şi se vor smulge dintre cei ce vor fi focul în care ei înşişi se vor mistui, căci nu s-au temut de Dumnezeu.** Amin.

…O, popor român, scutură-te de fariseii care îți ologesc mersul spre scăparea ta de sub omul fărădelegii. Vino să te păstoresc Eu, Domnul, că nu mai găseşti pentru tine păstori pe pământ. Vino la calea Domnului Dumnezeului tău, că nu e nimeni să te salveze în afară de Mine. Vino spre Dumnezeu şi fii credincios şi învață taina ființei tale cea de la Dumnezeu, taina Mea din tine, căci prin cuvântul Meu cel din mijlocul tău fac iarăşi lumea, fac cerul cel nou şi pământul cel nou, căci am această Scriptură de împlinit pe pământ, dar vreau să te ocrotesc de pieire în mijlocul neamurilor pământului, că eşti pământul Meu, ales de Tatăl de la facerea lumii pentru Mine, după cele şapte veacuri de oameni. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica pomenirii pildei fiului risipitor din 27-02-2005

***

Mă slăvesc în cuvânt peste tot omul de pe pământ, căci Eu pentru toți vin când vin, aşa cum şi acum două mii de ani am voit să fac. **Am spus atunci că vine vremea ca adevărații închinători să se închine Tatălui în duh şi în adevăr, pentru că Tatăl nu vrea ca omul să se închine altfel lui Dumnezeu sau, cumva într-un loc anume, ici şi colo.** Iar acest cuvânt pe care l-am spus aşa, i-a judecat şi îi judecă pe oameni de atunci şi până azi, pentru că oamenii nu l-au împlinit şi nu-l împlinesc, ci numai se fălesc că sunt închinători lui Dumnezeu.

O, copii prin care Îmi rostesc cuvântul durerii pe care Mi-o face omul fățarnic cu inima şi cu fapta! **Oare, până când mai cred oamenii minciunii că vor mai putea să facă zidiri şi temple, locaşuri în care să se închine lui Dumnezeu, zic ei? Până când, oare? Până când? E gata pământul să se răstoarne cu susul în jos din pricina omului minciunii care umple de mânie Duhul Meu. Până când va mai fi să rămână omul orb?** Unde se vor ascunde toți cei care se fălesc a fi învățători de la Mine peste oameni, atunci când Eu Mă voi dezlănțui cu mare, mare slavă de îngeri şi de sfinți şi de puteri cereşti de la această lucrare de cuvânt ceresc, înaintea căreia cu frică şi cu cutremur stă şi ascultă tot cerul cel nevăzut care s-a ridicat de pe pământ, aşezând în cete-cete pe cei plăcuți lui Dumnezeu dintre oameni, şi care au auzit din gura Mea: ***«Veniți, binecuvântații Tatălui Meu! Veniți şi moşteniți împărăția cea gătită vouă prin cele lucrate de voi pe pământ pentru Mine şi pentru cei prea mici ai Mei!»***? Unde se vor ascunde cei ce acum se ascund şi îşi fac ascunzători din zidiri făcute de mână de om şi în care ei să se numească dumnezei peste oameni?

Voi striga din zi în zi mai cu durere, mai cu jale, şi te voi aşeza, poporul Meu, să trâmbițezi jalea Mea peste toți cei care Mi-o fac, şi vom striga din cer şi de pe pământ, Noi şi cu voi, până ce toate zidirile făcute fără Dumnezeu pe pământ, fără porunca Mea peste om, se vor prăbuşi unele prin altele, unele peste altele, căci semeția omului M-a umplut de veninul care se

întoarce acum înapoi şi va muşca din om, şi **toţi aceşti semeţi de pe pământ vor căuta moartea şi n-o vor afla. Şi te vor căuta pe tine, poporul Meu, dar tu vei fi în mâna Mea şi nu te vor afla,** (Vezi tema: „Răpirea bisericii", n.r.) **şi le voi spune Eu atunci că am stat cu tine înaintea lor şi am trâmbiţat cuvântul Meu peste ei şi n-au luat de la Mine aducere-aminte pentru ca să se facă ei adevăraţi închinători, în duh şi în adevăr, ca să fiu Eu Dumnezeul lor, căci Eu sunt Domnul sfinţilor şi al celor ce se leapădă de sine ca să umble după Mine şi ca Mine, aşa cum Eu, în Tatăl şi ca Tatăl lucrez.** Amin.

O, voi, călăuze oarbe, ascultaţi cuvântul Meu! El iese din gura Mea şi se face carte peste voi. **Cum pot să vă spun Eu vouă că am suferit gol şi flămând şi însetat şi strâmtorat şi neputincios şi înstrăinat pe pământ şi că voi M-aţi cercetat? Cum aş putea să vă spun aşa când voi n-aţi dat, ci numai aţi luat?** Când voi n-aţi păzit şi n-aţi păscut turma cea pribeagă de Dumnezeu, ci numai aţi supt-o, îngrăşându-vă trupurile şi dându-vă unii pe alţii spre păcate strigătoare la cer şi cu care chemaţi peste pământ şi peste voi foc şi pucioasă din cer? Căci v-aţi făcut sodomă, iar îngerii lui Dumnezeu nu sunt cunoscuţi de voi, dar ei vă vor orbi pe voi curând, curând, şi îi vor scoate dintre voi pe cei ce strigă după dreptatea Mea peste pământ. **Am trimis spre voi cuvântul Meu, vestirea Mea, strigarea Mea care vă chema la închinare în duh şi în adevăr, nu în haină şi atât, nu în case numite a fi de închinăciune şi atât**, căci adevăraţii închinători n-au nevoie de locuri slăvite, ci de duh umilit şi de pocăinţă spre iertarea păcatelor lor, **căci Ioan, Botezătorul Meu, a ieşit din pustiu, nu din locaşuri luxoase, şi a stat pe mal de apă curgătoare chemându-i şi strigându-i pe oameni la pocăinţă spre iertarea păcatelor şi la curăţire prin botezul cu apă**. O, de mulţi ani strig şi Eu la voi şi la tot omul să vină spre muntele Meu de cuvânt şi să audă glasul Meu la care tresare pământul şi cerul, morţii din morminte şi sfinţii din slavă, iar voi auzind, vă faceţi că nu auziţi, că nu ştiţi. Dar Eu nu voi spune tot aşa, ci voi spune că aveţi păcat că aţi auzit şi că aţi ştiut, şi că aveţi ochi şi **nu aţi văzut cu ei slava umilinţei Mele cu care M-am sălăşluit în cei neluaţi în seamă de voi,** cei care vă numiţi şi vă credeţi stăpâni ai lumii mai mult decât oricare stăpâni ai ei. Eu însă vă spun aşa: nu veţi scăpa de mânia pe care v-aţi agonisit-o prin depărtarea voastră de Dumnezeu, căci dacă Eu, Dumnezeu fiind şi Om fără de păcat, nu am scăpat de mânia de la omul necredinţei, voi nici atât nu veţi fi uitaţi de mânia cea agonisită de voi prin faptele voastre cele fără de Dumnezeu pe pământ şi prin care aţi supt vlaga şi sufletul şi credinţa şi temerea de Dumnezeu de la toţi sărmanii care n-au mai cunoscut calea spre Dumnezeu, calea pe care voi aţi astupat-o, pentru calea lor spre voi. Iată, cuvânt înfricoşător, căci atât de înfricoşat sunt şi Eu, Domnul Dumnezeu, Domnul puterilor, Mielul Tatălui, înfricoşat de la faptele voastre cele strigătoare la cer şi cu care aţi umplut până peste margini cupa mâniei Mele.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica pomenirii înfricoşatei judecăţi, din 06-03-2005

***

O, poporul Meu, **toată taina lui Dumnezeu este prin biserică, iar biserica lui Dumnezeu nu este altceva decât omul.** Dacă Duhul Sfânt, Domnul de viaţă Făcătorul, nu Se slăveşte în om şi din om, nu este omul biserică a lui Dumnezeu şi nu-L cunoaşte pe Dumnezeu în el şi de aceea nici nu-L poate arăta altora, căci Duhul Sfânt, Fiinţa Tatălui şi a Fiului, Se mărturiseşte şi Se slăveşte în lăturI când este în om, şi Se împlineşte prin om mărturisindu-Se. Amin.

O, cât de mult Mă doare că nu mai am locaş de odihnă şi de mărturisire pe pământ! O, fiilor copii, **ce frumos este omul care este biserică a Fiinţei lui Dumnezeu, locaş al Duhului Sfânt, adevărat închinător,** aşa cum i-am spus Eu samarinencei despre adevăraţii închinători, care se închină Tatălui în duh şi în adevăr, precum Tatăl voieşte! L-am zidit pe om atât de frumos cât şi Eu sunt, căci am voit să fiu Eu cu chipul şi cu asemănarea Mea în el şi **să-Mi fie el locaş al slavei Mele. Slava Mea este lucrarea Mea,** şi numai atât trebuia să fie omul, iar Dumnezeu să-i fie Stăpân, fiindcă l-a făcut. Omul însă s-a lăsat păcălit prin nesupunere, iar nesupunerea este ca şi necredinţa. Ea îl face pe om să se încreadă în sine dacă Dumnezeu locuieşte în ascuns pentru ca să-l ajute pe om să aibă mereu plata ascultării prin supunere şi prin temere de Dumnezeu, armura care nu-l lasă pe om să piardă fiinţa lui Dumnezeu din locaşul Său. Mă doare durere lungă de şapte mii de ani, de când omul a stricat iubirea Mea în el, care l-ar fi ţinut pe el locaş al slavei Mele, supus iubirii lui Dumnezeu din el. Când omul zdrobeşte în el iubirea Mea, el creşte în sine şi se face păcat împotriva slavei Duhului Sfânt, Care îl face pe om frumos ca şi pe Dumnezeu şi bucurie şi odihnă a Mea în el, căci pentru aceasta l-am creat, şi iubind l-am zidit.

O, poporul Meu, când omul îşi face o păpuşă frumoasă, iubind o face, şi apoi se bucură de ea, iar ea ascultă, fiindcă nimic altceva nu poate face ea pentru stăpânul ei sau împotriva lui. Aşa am lucrat şi Eu pe păpuşa Mea cea din pământ plămădită, şi, uitându-Mă la chipul Meu pe care Tatăl îl iubea, aşa am zidit zidirea Mea. Dar dacă apoi am suflat peste ea ca să pun în ea viaţă, păpuşa Mea nu a ascultat de Mine aşa cum ascultă o păpuşă care nu poate să facă nimic decât ce face stăpânul său cu ea.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica pomenirii izgonirii lui Adam din rai, din 13-03-2005

***

O, ce dor Îmi este să grăiesc cu omul pe pământ! Oricât aş grăi de mult, dorul Meu este fără de moarte, fără de sfârşit, poporul Meu. Acest dor este cuvânt, căci cuvântul este măsura dorului, iar Eu sunt fără de sfârşit şi sunt Cuvântul, poporul Meu, şi Mi-e dor să-l grăiesc şi Mi-e dor să-l mărturisesc. Când eram cu ucenicii în lume nu puteam să-Mi liniştesc dorul tot, căci eram cu trupul şi Mă ţineam să Mă mărturisesc pe Mine Însumi, fiindcă aşa este pe pământ când eşti. Dar acum din cer dorul Meu curge ca râul, căci vremea aceasta aşteptată de veacuri a venit. Eu Însumi din Tatăl Mă fac putere de Duh Sfânt şi Mă mărturisesc pe pământ, şi sunt în Tatăl şi împlinesc Scriptura aceea prin care am spus că Mă duc la Tatăl ca să vin. **O, nu este altfel Scriptura aceea care spune despre Duhul Sfânt vestitor peste om, nu este cum spun preoţii bisericii cum că ei lucrează în Duhul Sfânt, căci nu este în Duhul Sfânt ceea ce spun ei că lucrează Duhul Sfânt în biserici.** Iar Eu le spun lor aşa: **acest cuvânt este Duhul Sfânt, Cel făgăduit de Tatăl că va veni pe pământ, şi din Care am dat putere ucenicilor Mei acum două mii de ani de M-au mărturisit la făpturi cu toate câte Eu am lucrat în mijlocul lor cât am stat pe pământ cu toată taina Mea între oameni.** Când M-am înălţat la cer le-am adus aminte de făgăduinţa Tatălui când Eu le spuneam: ***«Mă duc ca să pot veni la voi. Mă duc şi vă voi trimite pe Mângâietorul, Care din al Meu va lua şi vă va vesti».*** Acum însă Eu Însumi din cer, din mijlocul ucenicilor Mei, Eu Însumi Mă mărturisesc peste pământ, căci îngerii înălţării Mele le-au spus celor ce Mă priveau: ***«Precum L-aţi văzut mergând la cer, astfel va şi veni». Eu cuvântând peste ei M-am înălţat la cer, şi a venit un nor şi M-a acoperit, iar Eu, acum, din nor grăiesc, căci cu norii vin, precum M-am suit, precum au spus îngerii înălţării Mele că voi veni.***

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Înălțării Domnului. Sărbătoarea naşterii sfintei Virginia, din 09-06-2005

***

…– Iar voi, cei ce v-ați aşezat voi înşivă şi unii pe alții păstori ai lui Hristos peste gloatele cele rătăcite de la Duhul Adevărului, vă spunem noi, căpetenia apostolilor cei trimişi de Hristos la cei sfinți şi la cei păcătoşi ca să lucrăm cu El şi de la El peste aceştia, vă spunem noi că înțelepciunea cea de taină a lui Dumnezeu nu stă în înțelepciunea acestui veac stricăcios şi stricat. Dacă nu puteți să vă faceți sfinți cu viața şi cu dreptatea şi cu înțelepciunea, mergeți la locurile voastre şi lucrați ce vreți, dar nu mai stați peste oameni în numele lui Dumnezeu fără să ieşiți din lume şi din faptele ei. Dacă nu puteți să vă aplecați şi să vă naşteți din cuvântul lui Dumnezeu şi să fiți sfinți ca El, dacă nu vă doare de omul păcătos care piere în păcatele lui, dacă nu vă place drumul luminii ca să umblați în lumină, nu stați sub numele şi sub lucrul de apostoli ai Mielului. Dacă nu puteți să vă faceți pârgă lui Dumnezeu şi Mielului, nu umblați la tainele Lui ca să le trădați necunoscând puterea lor. Se iveşte în curând **cartea Cuvântului lui Dumnezeu, Care a grăit în vremea aceasta din cer pe pământ timp de cincizeci de ani, şi iată cum vă găseşte Mielul, Care a deschis pecețile cărții ca să-Şi aleagă mireasă de nuntă şi să Se arate apoi cu slava Sa!** *Vine învierea morților, şi voi nu ştiți tainele Scripturii, căci voi citiți cărțile oamenilor, iar oamenii sunt păcătoşi. Vine învierea morților,* **şi se va arăta antichrist**, *căci toată lucrarea potrivnică lui Dumnezeu se descoperă, ca să fie judecat fiecare după cum este fapta sa. Vine lumina Domnului, şi ea va descoperi pe toate cele lucrate la întuneric.*

Noi, căpetenia apostolilor cei trimişi de Domnul, spunem tuturor că nu pot să fie apostoli ai Mielului decât cei trimişi de Miel, şi iată, şi din cer de lângă El cuvântăm prin trimitere şi spunem: toți cei care nu slujesc Mielului şi împărăției cerurilor peste oameni pe pământ, să nu stea, să nu-şi ia lucru de apostoli ai Mielului, căci credința nu stă în înțelepciunea oamenilor, ci în puterea lui Dumnezeu, Care vine acum pe pământ şi Se arată cu putere prin Duhul Sfânt la cei desăvârşiți în iubire. Vine Domnul să caute rod în vie, şi nici un păstor care s-a aşezat de la el însuşi păstor peste oi, nu va putea să nu dea socoteală pentru rod sau pentru lipsa rodului. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la soborul sfinților doisprezece apostoli din 13-07-2005

***

O, scumpul Meu popor, îți spun, tată, azi, o rană de-a Mea. Acum şapte mii de ani, după ce omului întâi zidit i-am spus greşeala, el s-a supărat pe Mine şi nu M-a mai iubit, şi am rămas de atunci cu rană grea, şi de atunci l-am tot aşteptat pe om să se întoarcă la Mine şi să-Mi vindece rana, şi Eu să i-o vindec pe-a lui şi să-l aşez pe el în iubirea din care a căzut şi să-i dau lui minte şi inimă din cer, iubire din cer să-i dau, căci iubirea cea care vine de la trup, iubirea cea zămislită de om cu inima din el, nu este iubirea cea din Dumnezeu, ci este iubirea care l-a despărțit pe om de Mine, şi este rana Mea cea grea iubirea omului. O, sufăr cu suspin şi Mă doare rana cea de la început şi cea de la sfârşit, căci omul M-a lăsat fără casă, poporul Meu, iar azi îți spun ție rana Mea, rană nevindecată, tată. Acum două mii de ani am spus suspinând, am spus că vulpile au vizuine, că păsările au cuiburi, căci câinii au ungherul lor, dar **Eu n-am casă şi n-am unde să-Mi plec capul şi să Mă odihnesc, şi sunt Cel scump, sunt Cel dulce, sunt Cel blând, şi voiesc să locuiesc în om cu toată podoaba ființei Mele şi să fac din om palat**

ceresc şi să petrec în el cu sfinţii şi cu îngerii şi să-l fac pe om să trăiască pe pământ viaţa veacului ce va să fie şi să-l ştiu al Meu pe om, dar dacă omul nu poate aşa pe pământ, el vede numai după trecerea lui truda Mea în urma lui, aşteptarea Mea după el, şi îşi ia apoi sarcina cu suspin şi şi-o duce apoi cu el, şi şi-o duce cu greu, şi numai aşa şi numai atunci Îmi vede şi Îmi crede el Mie rana Mea cea de la el, neputinţa pe care Eu am purtat-o de la el, nedându-se el Mie casă pe pământ, şi iată, Dumnezeu nu are unde să-Şi plece capul pe pământ aşa cum are omul, şi zadarnic dă omul să Mă înşele şi să-Mi tot facă el case în care să stau, o, în zadar, căci Eu nu pot cum poate omul care Mă înşeală ca să stau tot fără el în casa pe care Mi-o face el să stau, şi iată, nu am unde să-Mi plec capul pe pământ şi să simt odihnă şi alifie pentru rana Mea cea de la depărtarea de Mine a omului, **căci pe Mine nu Mă mângâie temple făcute de mâini, ci omul în care pot să locuiesc Eu cu iubirea Mea, rămânând el în ea şi dându-se el locaş al Duhului Sfânt şi făcându-se împărţitor de slavă netrecătoare şi nepieritoare prin lucrarea ei.**

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Pogorârii Duhului Sfânt, din 27-05-2007

***

Sunt Domnul Iisus Hristos, Mielul Tatălui Savaot. Îmi revărs pe pământ cuvântul gurii Mele, şi el se face carte de învăţat. Îl chem pe om spre venirea Mea, şi trimit spre el carte ca să-l chem. **Nu-Mi trebuie temple şi zidiri făcute de oameni ca să-i chem pe oameni în ele şi să se închine ei Mie ca unui Împărat şi să ia de la Mine cuvântul Meu. O, Mie Îmi trebuie loc în om, în urechea şi în inima omului, nu în casă făcută de om. Mie Îmi trebuie duioşie şi iubire de la om. Nu-Mi trebuie casă înaltă ca să Mă întâlnesc în ea cu omul şi ca să-i grăiesc lui, ci Îmi trebuie inimă înfrântă şi smerită în om.** Numai aşa încap Eu cu omul, iar altfel nu. Amin.

Binecuvântată să fie sărbătoarea aceasta în mijlocul tău, popor de nou Ierusalim pe pământ! Îndeletniceşte-te, tată, din zi în zi mai mult cu lucrarea şi cu puterea binecuvântării Mele de peste tine şi ai grijă de rodul ei, tată. I-am găsit neputincioşi în porţi pe cei ce Mă primesc în grădiniţă cuvânt. Le este istovit trupul şi duhul de greutatea de peste ei, care sunt Eu, şi tu, poporul Meu de azi. Am spus acum două mii de ani că jugul Meu este uşor. Am spus aşa că pentru jugul Meu omul are cea mai mare iubire pe pământ, căci fără ea mare, omul nu poate purta peste el jugul Meu. Am spus aşa pentru că iubirea cea din cer este cea mai dulce povară de dus pentru om, cea mai uşoară între poveri, căci ea înseamnă mângâierea omului aici şi pe vecii apoi. Am spus că jugul Meu este uşor de dus de om, dar când omul necredincios apasă pe jugul Meu de pe om cu necredinţa şi cu depărtarea lui de Dumnezeu, şi când Eu îl strig pe om, iar el nu Mă aude, o, e greu de tot atunci jugul Meu peste cel ce Mi-l poartă ca să vin Eu la om şi să grăiesc şi să-l îmbiu pe el spre viaţă şi să-l învăţ pe el viaţa. **O, nu-Mi trebuie temple şi zidiri făcute de oameni ca să vin şi să-l strig pe om să vină la Mine, ci Îmi trebuie loc în om, nu casă făcută de om. Îmi trebuie duioşie şi iubire de la om, nu casă înaltă ca să Mă întâlnesc în ea cu omul şi să-i grăiesc lui. Umilinţa şi smerenia inimii omului, aceasta este calea Mea spre om, aşa încap Eu cu omul, aşa pot Eu avea casă pe pământ, aşa, şi nu altfel, poporul Meu.** Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la şaisprezece ani de la punerea pietrei de temelie a Sfintei Sfintelor Noului Ierusalim, din 22-07-2007

***

Iată, biserica din lume îşi caută iarăşi cap al ei, dar spre Mine ea nu caută cu nici un chip. (Alegerea noului patriarh în Biserica Ortodoxă, n.r.) Privesc peste ea şi văd în ea dureri de cap şi de trup, zvârcoliri fel de fel ca să-şi aleagă capul, **căci cel de până acum cap al ei a fost**

trimis la Mine ca să văd ce fac cu el, iar ea să-şi aleagă alt cap. Eu însă întăresc şi spun că **peste ea Eu nu mai număr,** căci am terminat de numărat. Mi-am împlinit numărul şi am sfârşit, **iar ea se va desface de acum, şi foc va ieşi din mijlocul ei şi o va topi.** Amin.

O, tată, o, biserică neascultătoare de Dumnezeu! Am venit la tine cuvânt de pace şi nu M-ai primit şi nu M-ai crezut că Eu sunt Cel ce sunt. **Eu, Domnul, nu mai număr pentru tine, căci Mi-am sfârşit număratul, iar tu îți vei pune tu cap aşa cum vei voi, aşa cum vei birui tu, căci pe Mine nu M-ai lăsat să te cârmuiesc pentru viața ta, pentru pacea dintre Mine şi tine. Foc va ieşi din mijlocul vostru, voi, cei ce vă ridicați acum să vă puneți cap şi să vă numiți pe mai departe biserică, şi veți striga la Mine din foc,** căci îngerii Mei vor lucra peste voi ca peste Sodoma şi Gomora, iar cei ce între voi sunt ai Mei, vor ieşi din foc, şi curățiți vor fi scoşi din foc, iar Eu îi voi îngriji pe ei şi le voi da de lucru în via Mea cea nouă, şi altfel nu va fi, căci biserica neamului român n-a aplecat urechea ei la strigarea Mea de peste ea, iar acum ea se va frânge şi va cădea peste ea vina ei, căci nu M-a primit când i-am bătut în uşă ca să-i dau haină scumpă şi să fie ea. **Acum Eu, Domnul, voi lucra pentru odihna celui ce a fost trimis la Mine nu din voia Mea, ci din voia celui ce vrea să se aşeze cap al bisericii**, iar Eu voi vindeca sufletul lui în cer şi îl voi mângâia, căci în vremea lui de patriarh al neamului român Mi-a dat Mie ascultare când i-am cerut, şi Mi-a aşezat pentru Mine şi pentru biserica Mea cea vie arhiereu (Ioan-Irineu Bistrițeanul n.r.) după voia Mea, şi Eu Mi-am împlinit planul Meu cel pentru dăinuirea înaintea Mea a bisericii Mele, biserica lui Hristos pe pământ. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului mucenic şi tămăduitor Pantelimon, din 09.08.2007

***

O, nu se poate să fii tu pământesc pe pământ, poporul Meu, căci Eu am cu tine de îndeplinit lucrări mari pentru Mine cu tine, tată. O, scoală-te ca să înțelegi ca Dumnezeu, căci când Eu eram cu ucenicii pe pământ şi începusem să-i pregătesc şi să le spun lor despre cele ce avea să se petreacă cu Mine între oameni până la slava învierii Mele, şi apoi a înălțării Mele iarăşi lângă Tatăl, i-am întrebat într-o zi pe ei cine zic oamenii că sunt Eu, Fiul Omului, şi cine zic ei că sunt Eu, şi, răspunzându-Mi Petru că Eu sunt Hristos, Fiul lui Dumnezeu Cel viu, Eu am întărit mărturisirea pe care Tatăl a pus-o în gura lui şi i-am spus că pe piatra aceasta Îmi voi zidi biserica Mea, şi nu o va birui pe ea porțile iadului, şi apoi le-am spus lor să nu spună nimănui că Eu sunt Hristosul Tatălui. Am început apoi pic cu pic să le spun lor că trebuie să pătimesc în Ierusalim de la mai-marii preoților şi de la cărturari şi că voi fi răstignit, ca apoi a treia zi să înviez din moarte, dar Petru, luându-Mă deoparte, M-a dojenit şi M-a povățuit să-Mi fiu Mie milostiv, ca să nu se întâmple Mie aşa. Eu atunci l-am lăsat în urma Mea şi l-am numit satană şi i-am zis că Îmi este sminteală dacă el cugetă pentru Mine cele ce sunt ale oamenilor şi nu cele ce sunt ale lui Dumnezeu. Atunci Eu M-am ridicat cu învățătură pentru ei şi le-am spus aşa***: «Dacă vrea cineva să vină după Mine, să se lepede de sine şi să-şi ia crucea să-Mi urmeze Mie, căci cine va voi să-şi scape sufletul, pierde-l-va pe el, iar cine îşi va pierde sufletul pentru Mine, îl va afla, căci ce va putea da omul în schimb pentru sufletul lui când Fiul Omului va veni întru mărirea Tatălui cu îngerii Săi ca să răsplătească fiecăruia după faptele sale?»***. Au trecut după aceea şase zile şi, luându-l pe Petru, pe Iacov şi pe Ioan, M-am tras cu ei în singurătate pe munte înalt şi Mi-am lăsat înaintea lor descoperită fața, care-Mi strălucea ca soarele, iar veşmintele, albe ca lumina, şi de-a dreapta şi de-a stânga Mea aveam pe Moise şi pe Ilie, cu care grăiam înaintea ucenicilor Mei toate cele ce vor fi cu Mine în Ierusalim. Atunci Petru, pământesc fiind, Mi-a zis: ***«Doamne, dacă voieşti, voi face aici trei colibe, Ție una, lui Moise una şi lui Ilie***

una», dar un nor de lumină i-a acoperit pe ei, şi din nor Tatăl Meu le-a zis lor: ***«Acesta este Fiul Meu iubit, întru Care bine am voit; de Acesta să ascultați».*** Ei însă, spăimântându-se şi căzând, Eu i-am atins şi i-am îmbărbătat şi i-am ridicat, şi Mi-am sfârşit arătarea slavei Mele şi le-am poruncit, la nimeni să nu spună ce-au văzut, până ce Eu voi învia.

Ți-am spus Eu ție acestea acum, poporul Meu, ca să-ți arăt cât de pământeşti erau ucenicii Mei cu care Eu Îmi pregăteam pe pământ Evanghelia răstignirii şi a învierii Mele dintre morți, şi a coborârii Duhului Sfânt peste ucenici apoi, şi această coborâre trebuia pregătită, tată. O, aşa te pregătesc şi pe tine, poporule ucenic, şi voiesc să înțelegi cereşte venirea Mea, căci ceresc voiesc să fii tu pe pământ, ca să pot Eu să împlinesc venirea Mea, poporul Meu. **O, cu omul pământesc nu pot nimic să fac, nu pot, tată, nu pot, că acela poate el, şi poate ca pe pământ, aşa cum a vrut Petru să-Mi facă pe munte casă şi să rămân acolo, şi aşa cum Îmi fac oamenii, de atunci şi până azi, casă Mie, dar Eu nu stau în ea, ci stau cu cei credincioşi şi cereşti şi lucrători cu Mine pe pământ. Amin.**

Cuvânt de mare taină îți grăiesc Eu ție, poporul Meu. **Te aştept, tată, să te schimbi şi tu la față înaintea oamenilor**, aşa cum Eu M-am arătat înaintea ucenicilor Mei pe munte acum două mii de ani. Fii credincios, **că aceasta va fi slava Mea, şi nu a ta**, dar va trebui să se împlinească, aşa cum scrie în Scripturi, tată. Îndeamnă-te, dar, frate cu frate, căci ți-am dat cheia tainelor împărăției cerurilor, şi tot ceea ce vei lega tu pe pământ, legat va fi, iar ceea ce vei dezlega pe pământ, dezlegat va fi, precum este scris despre lucrarea ucenicilor Mei. Amin.

Lucrează după voia Mea, poporul Meu, lucrează, tată, lucrează, căci pic cu pic ființa Mea se găteşte de arătarea ei între oameni. **Pic cu pic Mă deşert, şi prin cuvântul tainei Mele cu tine lucrez aceasta, şi apoi Eu Mă las descoperit, poporul Meu, şi ție nu-ți mai spun să nu spui tu nimănui tainele Mele, ci îți spun să le vesteşti pe ele, ca atunci când ele vor fi văzute şi înțelese pe deplin, să creadă lumea că Tatăl M-a trimis la tine şi că am fost cu tine pe pământ** şi că lumea nu M-a cunoscut şi nu M-a crezut că Eu sunt venit la tine de la Tatăl cuvânt, în nor de cuvânt îmbrăcat pe deasupra, cu nume mare venit pe pământ, şi numele Meu se cheamă Cuvântul lui Dumnezeu. Amin.

O, poporul Meu, taina aceasta tu trebuie nu numai s-o pricepi, ci trebuie s-o trăieşti şi s-o împlineşti, că **Eu la tine am venit, şi-Mi eşti casă, tată. Iată ce fel de casă voiesc Eu să-Mi zidească omul pe pământ! Iată taină neînțeleasă de omul care ca şi Petru dă să-Mi zidească Mie casă pe pământ. Casa Mea este slava pe care o am de la Tatăl de la întemeierea lumii, slavă pe care nu Mi-o poate cuprinde casa cea făcută de om, şi nici mintea şi vederea omului n-o poate cuprinde pe ea, căci Eu sunt cât cerul şi pământul la un loc, şi sunt Făcătorul lor.** Amin.

…Acum binecuvintez peste voi ziua de azi şi sărbătoarea ei şi toate cele de pe masa ei, şi apoi ne vom mai întoarce un picuț în carte ca să Mă sprijin cu voi în durerile Mele, că mari Îmi sunt durerile, şi dor Îmi e de odihna cea de după dureri, poporul Meu, iar tu poartă-Mi dorul şi dă-Mi casă pentru el, că mare este la Mine cel ce ştie ce înseamnă să-I facă lui Dumnezeu casă pe pământ, o, mare este unul ca acela când nimeni nu mai ştie între oameni ce înseamnă Dumnezeu în cer şi pe pământ.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Schimbării la față a Domnului, din 19-08-2007

***

…– O, trâmbiță deşteptătoare, o, Verginica Mea, frumoasă îți este iubirea, tată! Mila ta de ai tăi s-a făcut acum rugăciune spre ei pentru sfințirea lor, tată. Iubirea ta pentru poporul Meu s-a făcut în ziua aceasta de slavă duhul învățăturii şi al înțelepciunii pentru darul umilinței de duh, care îi animă pe cei purtători de Dumnezeu. Ai acum între fiii poporului tău rod viguros, care stă drept pentru împlinirea poporului tău întru legile cele sfinte, aşa cum a fost proorocit în acest cuvânt la începutul Meu cu tine, tată, când Eu prooroceam facerea şi vederea Noului Ierusalim şi închinarea înaintea Mea a poporului Meu prin viața lui cea plăcută Mie, depărtată de păcat şi de duhul lumii, tată. Iată, căminul tău primeşte acum peste el taina de nou Ierusalim, şi Eu cobor peste el ordinea cerească. Toate să fie noi în el, precum scrie în Scripturi că va fi. Toate să fie păstrate curate şi toate să-şi aibă locul lor cu rost folositor pentru Dumnezeu. Aşa cum la Sfânta Liturghie se lucrează sfânt şi curat toată jertfa cea pentru Mine şi pentru poporul Meu spre hrană veşnică, tot aşa să se lucreze orice lucrare sub acest acoperământ. Să se lucreze lucrare cu ordine, să nu stea lucruri înşirate în vremea oricărei lucrări, şi aşa să se înceapă şi să se termine orice lucrare. Să nu fie strânse aici lucruri în afară de lucrurile de folos pentru cele ce servesc aici odihnei Domnului şi lucrării Lui în cei ce îngrijesc aici şi în cei ce vor veni şi se vor închina cu viața lor cea trăită şi înfățişată Domnului. Cei ce iubesc duhul cărnii, duhul trupului şi al lumii, să aibă grijă dacă vor da să vină spre închinare aici, să nu atingă aici cu aceste duhuri vrăjmaşe lui Dumnezeu. Să nu rămână singur duhul acestui cămin, ci să aibă în el mereu om plăcut lui Dumnezeu şi Duhului lui Dumnezeu. Să se grăiască aici numai cuvinte duhovniceşti, numai vorbiri cereşti, iar cântarea cea de slavă şi de rugăciune să se apropie şi să-L mângâie pe Domnul. Să vină poporul Meu să cânte şi să-L slăvească pe Dumnezeu în sărbători şi să dea acestui cămin duh de viață, duh din duhul tău cel iubitor de viață, poporul Meu. Să se păstreze şi să se lucreze aici rugăciune de dimineață, rugăciune în vremea serii şi cea din vremea miezului nopții, iar apa sfințită şi tămâia să fie în fiecare zi aşezate cu lucrarea lor peste acest înnoit aşezământ. **Cei ce dau să vină să treacă pe aici, să nu vină ca să vadă, ci să vină să-i vadă Domnul pe ei, să le vadă trăirea şi pocăința şi viața lor cea sfântă şi închinată Domnului după voia Sa cea de azi, căci Domnul împărățeşte aici, şi se închină îngerii şi sfinții în acest aşezământ înnoit de cuvântul Său, şi toiagul puterii Sale îl aşează El aici acum, ca să stăpânească El în mijlocul vrăjmaşilor Lui, precum este scris.** Amin. Din timp în timp, la timp potrivit voi, unşii Mei de la iesle, veniți şi slujiți în acest cămin apă sfințită, tată, şi cu ea să fie stropit acest aşezământ. Atunci Eu, Domnul, voi binecuvânta proaspăt şi voi întări acest cămin, iar sfinții şi îngerii vor avea bucuria lor împreună cu voi aici. Cei ce vor locui şi vor îngriji acest cămin, să nu strângă ale lor aici, ci numai ce este de folos pentru acest aşternut sfânt, că Eu, Domnul, plâng, tată, plâng că nu mai pot să intru în casa creştinului de lucruri şi de culori multe şi obositoare ochiului Meu cel smerit şi Duhului Meu Cel umilit, şi îl plâng pe creştin, tată, căci a fost hrănit de cuvântul lui Dumnezeu şi a rămas lume creştinul care nu M-a ascultat şi nu M-a iubit aşa smerit cum sunt Eu de la naşterea Mea pe pământ şi până azi, şi nu-i este milă creştinului de umilința Mea care nu se împacă cu adunătura lui în care Eu nu Mă pot odihni. Cei ce vin să se închine în acest cămin, să nu sară peste porți, tată, să nu sară peste aşezarea Mea cea de peste poporul Meu cel cârmuit şi călăuzit după aşezarea Mea de peste el. Să dea de veste cei ce vin, ca să fie însoțiți, ca să fie cârmuiți cum se cuvine, căci ordinea sfântă trebuie să lucreze aici spre odihna Mea şi a sfinților Mei, nu cum se intră fără rânduială şi fără curățire şi fără viață în Domnul în casele numite pentru închinare, ci aşa cum se vine în casa Domnului, aşa trebuie să intre aici cei ce vin să se atingă cu cele ale Domnului, iar când vin, să fie stropiți cu apă sfințită şi curățiți prin ea şi aşa să intre ei în acest aşternut ceresc, căci nu e pământesc acest aşternut.

Duhul cărnii, duhul lumesc, duhul de sine al omului să nu vină să se atingă aici. Cincizeci de ani te-am povățuit, poporul Meu, să nu mănânci carne, să nu bei băutură străină de binecuvântarea Mea şi să lepezi păcatul trupesc, şi iată, acum se cer la tine acestea ca să poți să te atingi de cele puse de Mine spre sfințenie. O, atâta vreme ți-am cerut să rupi de la inima ta pe cel ce nu împlineşte şi să ai de tată şi de mamă şi de frate şi de copil pe cel ce face voia Mea pe pământ, aşa cum Eu am lăsat cuvânt prin Evanghelia Mea acum două mii de ani şi pe care omul creştin, măcar el ar fi trebuit să-l împlinească aşa.

«Cel ce crede în Mine nu va muri niciodată», Eu aşa am spus prin Evanghelia Mea, şi voi veni, poporul Meu, ca să-ți vorbesc ție despre acest cuvânt al Meu, pe care n-a putut omul să-l împlinească, şi pe care Eu l-am rostit în zadar, căci Eu am murit pentru om ca să nu mai moară omul apoi, dar n-a fost om să împlinească până acum acest cuvânt al Meu, decât cei ce s-au făcut sfinții Mei pe pământ. Voi veni, poporul Meu, cu această taină de cuvânt şi Mă voi aşeza cu ea desluşit înaintea ta. Amin.

Binecuvintez acum pacea acestui cămin al trâmbiței Mele. Binecuvintez statul cel sfânt al celor ce locuiesc în el spre îngrijirea şi spre slăvirea lui. Îl întăresc de veghe iubitoare pe cel ce l-am adus şi l-am aşezat de sprijin lângă trâmbița Mea după ce am ridicat zidirea acestui aşezământ, iar lângă el am avut şi voiesc şi de acum să am aproape cu toată voia Mea peste el şi pe cel de-al doilea stâlp aşezat de sprijin pentru Mine în acest aşternut sfânt.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfintei Virginia, trâmbița Domnului, din 14-12-2007

***

În ziua aceasta de sărbătoare am stat înaintea poporului Meu care a venit la scăldătoare, la curățire, şi am stat cu voi înaintea lui, fiilor curățitori peste cei ce se fac fii ai lui Dumnezeu prin credință şi prin puterea care vine de la ea peste om. **Vreau să-i dau poporului Meu povață, tată, căci taina de nou Ierusalim nu poate lumea s-o priceapă dacă ea şi preoții ei spun că le ajung tot ceea ce ştiu ei prin biserică,** dar preoții lumii uită că Eu am spus prin Scripturi despre înnoirea lumii şi despre judecata făpturii şi despre învierea morților, lucrări care trebuie aşezate peste pământ şi peste om, lucrări ale bisericii lui Hristos, fiilor.

O, poporul Meu, să ştie lumea care-şi zice creştină şi să ştie preoții ei că taina de nou Ierusalim este lucrarea bisericii care lucrează cu toate mădularele, nu cu unul, tată, căci biserica fără duhul proorociei în ea nu are lucrare de naştere peste ea, căci facerea se lucrează prin cuvânt, tată. Preotul desăvârşit în lucrul cel pentru învierea din păcat a omului este cel care-L face pe Domnul trup şi cuvânt peste biserică. Nu numai trupul Meu mereu proaspăt jertfit pe altar pentru viața omului, ci şi cuvânt al Meu să fiu Eu proaspăt făcut peste om, tată. **Preotul care Mă face trup şi cuvânt mereu nou, mereu proaspăt, aceasta este taina de nou Ierusalim pe pământ,** de biserică mereu înnoită, mereu hrănită cu duhul proorociei, cu Duhul Meu Cel Sfânt, pe Care L-am promis Eu bisericii şi despre Care am spus atunci că din al Meu va lua şi va vesti bisericii, căreia Eu i-am spus că până la sfârşitul timpului voi fi cu ea prin cei ce proorocesc în ea, căci mărturia Mea este duhul proorociei, tată, precum este scris. **Biserica Mea de nou Ierusalim este locul şi timpul unde Eu, Domnul, Mă fac trup şi Mă fac cuvânt prin preot, şi aşa Îmi hrănesc Eu pe fiii cărora le dau putere să-Mi fie fii, şi iată taină pe care n-o înțelege omul mărginit, omul fără credință ca a lui Avraam,** ca a sfinților Mei, cărora Eu Mă arăt lor şi le grăiesc prin lucrarea Duhului Sfânt lucrător prin biserică, fiindcă taina

de biserică este lucrarea Duhului Sfânt, Care din al Meu ia şi vesteşte bisericii, aşa cum a lucrat El peste primii creştini în ziua Cincizecimii, îmbrăcându-i pe ei cu lucrarea Lui, cu puterea Lui, căci mărturia Mea este duhul proorociei, duhul care-l arată pe om botezat cu Duhul Sfânt, cu botezul de la Iisus Hristos, aşa cum Ioan Botezătorul i-a vestit despre Mine, Cel ce botez cu Duhul Sfânt, pe cei ce el îi boteza cu apă spre iertarea păcatelor lor. (Vezi: „Despre Botez", n.r.)

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului ierarh Spiridon, din 25-12-2007

***

O, poporul Meu cel de demult al Meu! Te chem, tată, şi pe tine la învățat. Te chem iarăşi, fiule. Te chem, tată, să înțelegi ceea ce n-ai înțeles când am venit la tine, când ai venit la Mine ca să auzi şi ca să lucrezi. O, că n-ai putut, tată, la vreme să fii păpuşa Mea, ci am fost Eu păpuşa ta, ca să-ți arăt lucrarea păpuşii, tată, şi să înveți apoi, că M-am lăsat sub voia ta, şi nu ți-a prins bine voia ta, şi iată, şi azi, nu numai ieri, ci şi azi Mă face lumea mincinosul, tată, că Eu n-am avut până acum în tine ucenici pe care să Mă sprijin, iar pentru şovăiala ta în lucrarea Mea Mă face lumea desfrânatul şi mincinosul şi Îmi zice omul, şi zice că nu sunt Eu cuvântul acesta de înviere şi că e omul, şi zice că purtătorii Mei nu sunt ei fiii lui Dumnezeu aşteptați de Scripturi ca să fie, şi că biserica lumii ar fi cea care este a Mea, dar dacă ea nu duce viață sfântă şi nici iubire de Mine nu are, cum este ea slujitoarea Mea? Cu gura, tată? Cu haina, tată? Cu mersul ei în temple înalte şi atât?

O, Mie Îmi place în om să locuiesc, că Eu pentru asta am zidit omul, iar voi zadarnic zidiți temple mari ca să intrați în ele şi să chemați pe oameni la voi dacă voi nu sunteți temple ale lui Dumnezeu, temple ale Duhului Sfânt, aşa cum este scris pentru biserica lui Hristos, o, slujitori care v-ați aşezat în numele Meu peste mulțimi. Dumnezeu are nevoie de voi, nu de temple de piatră, căci templul din Ierusalim, în care Eu intram, s-a surpat piatră de pe piatră şi n-a mai rămas nimic, nimic din el, dar Eu am spus acum două mii de ani despre vremea aceasta a Mea cu poporul Meu cel ales din români şi am proorocit zicând: ***«Vine vremea ca adevărații închinători să se închine în duh şi în adevăr»,*** adică în Dumnezeu, nu în temple înalte, ci în case mici, în cămăruțe care să-i cuprindă pe ei cu taina rugăciunii lor şi cu jertfa Mea cea pentru ei în fiecare zi, ca să fie ei sfinții Mei, căci sfintele Mele se dau sfinților, precum este strigarea bisericii pentru cei ce se împărtăşesc cu trupul şi sângele Meu spre viața lor în viața Mea purtată pe pământ. Pe vremea primilor sfinți era frumos de tot, aşa cum şi azi Eu, Domnul, aştept iarăşi să fie peste cei credincioşi Mie, că mergeau apostolii cei sfinți şi aşezau preoți prin cetăți chiar dacă într-o cetate nu erau decât doi sau trei sau patru încreştinați, dar aceia primeau pe Domnul pe masa lor şi se hrăneau cu El în taină, şi era strâmtorare pentru biserica Mea, nu ca peste **biserica lumii, care se urcă pe înălțime la îndemâna oricui vrea să intre în ea şi la masa ei. Păi dacă ea e biserica lumii, cine să intre decât lumea în ea?**

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Botezului Domnului, din 19-01-2008

***

Mă fac cuvânt mântuitor peste grădinița cuvântului Meu din mijlocul neamului român, cuvânt care Mă împarte la oameni ca să fiu cu oamenii pe pământ, căci Tatăl Meu M-a trimis iarăşi după om, şi Mă fac cuvânt de mântuire din păcat peste om şi îl îndemn pe el la iubire de Dumnezeu şi de fiii lui Dumnezeu, căci Eu în ziua Mea de mărire voi veni cu toți îngerii şi voi sta pe jețul măririi şi toate neamurile se vor aduna înaintea Mea, de-a dreapta şi de-a stânga Mea la cuvântul cel rostit de Mine pentru cei buni şi pentru cei răi, şi atunci cei buni se vor alege la

dreapta, iar cei răi, la stânga, aşa precum ciobanul desparte pe oi din capre, iar cei ce au cercetat pe unul dintre fraţii Mei prea mici, vor auzi atunci chemarea Mea: ***«Veniţi, binecuvântaţii Tatălui Meu şi moşteniţi împărăţia cea pregătită vouă de la întemeierea lumii»,*** iar cei ce nu i-au cercetat pe ai Mei, vor auzi atunci: ***«Mergeţi de la Mine în focul cel veşnic, care este gătit diavolului şi îngerilor lui».*** Amin.

O, nu ştie omul cărarea către Dumnezeu. El ştie că dacă dă celui scăpătat, celui cerşetor, celui ce nu are pe cele de pe pământ, îşi face prin aceasta loc lângă Dumnezeu, dar nu este aşa. Pe săraci îi are omul mereu cu el şi pe lângă el, dar pe Dumnezeu nu-L are omul şi nu se îngrijeşte de El, căci omul nu-L iubeşte pe Dumnezeu fiindcă se iubeşte pe sine chiar şi când întinde mâna sa ca să dea celui sărac.

Mă uit dintre sfinţi, Mă uit cu jale peste oameni şi îi aud că ajută bisericile, dar ei, săracii, nu ştiu că nu ajunge la Mine pomana lor, nu ştiu, bieţii de ei, ce înseamnă să ajute omul biserica. **Biserica este omul cel sfânt, care se leapădă de sine ca să se facă Mie locaş între oameni, iar cei ce merg spre unii ca aceştia învaţă şi ei calea spre Dumnezeu şi merg apoi pe ea. Biserica lui Dumnezeu este slujitoare a oamenilor pentru mântuirea din păcat, făcându-le lor lumină pe cale ca să vadă calea şi să apuce pe ea. Cei prea mici fraţi ai Mei, despre care Eu am spus în Evanghelia Mea cea de acum două mii de ani, sunt cei ce seamănă cu Mine pe pământ, făcând ei voia Tatălui precum şi Eu o fac, şi iată, nu sunt fraţi ai Mei cei săraci şi lipsiţi care nu fac voia Tatălui Meu, ci doar aşteaptă ajutor de la om pomenind ei numele Meu cu buzele lor pentru ca să primească pomană de la om.**

O, e mare lucru să ştie omul să-şi facă rost de chemarea Mea pentru cei ce se vor alege de-a dreapta Mea în ziua Mea de mărire când toate neamurile se vor aduna înaintea Mea. Vin şi-l învăţ Eu pe om, căci sunt Învăţătorul omului şi sunt Mântuitorul lui.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica înfricoşatei judecăţi, din 02-03-2008

***

O, slujitori ai bisericii neamului român, rămâne scris între Mine şi voi ceea ce am grăit acum peste voi şi peste neamul român. Eu sunt Cel dintâi şi Cel de pe urmă. O, cum de nu luaţi în seamă cuvântul Meu cel atât de mult şi atât de scump, cel de atâta timp strigând peste voi? Vin spre voi cu Evanghelia cea veşnică, precum este scris. Iat-o! **Nimic nu fac decât ceea ce este scris în Scripturi, şi lucrez prin cei credincioşi Mie, căci credinţa nu este a tuturor, precum este scris,** dar Eu, Domnul bisericii, voiesc să fiţi şi voi fii ai credinţei sfinte dacă Tatăl a voit să Mă descopere şi vouă acum, la sfârşit, dar dacă voi nu vreţi aşa, voi veţi vedea.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica întâi a Postului Mare, a dreptei credinţe, din 16-03-2008

***

Mă fac auzit de cei ce-Mi stau din partea Mea porţi de intrare a Mea la poporul Meu cel născut din cuvântul Meu cel de sus în vremea aceasta de venire a Mea a doua oară de la Tatăl la om. Sunt Domnul Iisus Hristos şi **grăiesc peste biserica Mea de pe pământ, cea care are în mijlocul ei cuvântul lui Dumnezeu, grăit acum de gura Mea, căci Eu am întocmit-o pe ea biserică a Mea acum, la sfârşit de timp, ca să Mă fac în ea trup şi cuvânt pe altarul ei, iar ea să dea fiilor oamenilor cuvântul Meu cel pentru învierea celor morţi şi a celor vii**, căci Eu, Domnul, am de împlinit acum Scriptura învierii morţilor şi a celor vii apoi, căci aceştia se

vor întâlni şi vor întâmpina slava Mea şi vom fi în slavă apoi, precum este scris să se împlinească Scriptura aceasta. Amin.

***

O, fii lucrători ai poporului Meu cel învățat de Dumnezeu, ridicați-vă, tată, şi urniți-i din amorțirea lor pe cei nelucrători cu duhul, pe cei ce sunt numai trup în poporul Meu cel de peste tot, căci vin dureri pentru nelucrare, tată. Voiesc să-Mi fac datoria peste cei necredincioşi şi peste cei nelucrători şi să Mă spăl pe mâini de păcatul necredinței lor, căci nelucrarea înseamnă necredință, tată. Învățați-i pe tot mai mulți dintre cei ce au băut din acest izvor de cuvânt al Meu timp de cincizeci de ani şi mai bine, şi învățați-i, iarăşi, pe mulți dintre cei ce nu ştiu ce înseamnă Dumnezeu pe pământ cu oamenii, **învățați-i să-şi călugărească viața, ei şi toată casa lor, şi să scape de păcat, căci mănăstirile se închid curând, curând, dar Eu vă spun că s-au şi închis şi se închid, chiar dacă par că se deschid uşile lor şi că se fac mai multe, dar nu, acestea se închid şi se vor închide de tot, din pricina vieții lumeşti în care petrec cei ce s-au acoperit cu haină de monah, cu haină de sfânt. Adevăratele mănăstiri cu viață de monah în ele au fost şi sunt în case tainice la vedere, căci cei smeriți cu viața se umilesc, se tăinuiesc şi nu se urcă pe înălțimi ca să se arate cu viață mănăstirească trâmbițată şi cu biserici de zid înalt şi împodobit.** O, numai atât nu e de ajuns să-i tragă aceştia pe oameni spre Dumnezeu, ci trebuie trăiri sfinte şi cu putere în cei lucrători pentru întoarcerea multora de pe calea lumii spre viață călugărită, şi **trebuie biserică zidită din oameni, din inimi pline de iubire şi de credință şi de mărturisire apoi**, căci fără de mărturisire nu se naşte în oameni credința şi apoi viața.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfintei mare mucenițe Ecaterina, din 08-12-2008

***

…– O, binecuvântată să fie puterea învățăturii de azi peste tine, poporul Meu! Nu amâna judecata ta! Fă-ți singur procesul şi te ridică spre lucrul cel sfânt, căci cei umiliți lucrează mântuire. Uită-te la rugăciunile sfinților, vezi cât se umileau ei prin rugăciunile lor înaintea Mea, cât plângeau, cât de mult şi limpede îşi vedeau ei nevrednicia! Fii umilit, poporul Meu! **Fii, tată, curat cu inima, căci inima este locaşul Meu în om, iar Eu sunt Dumnezeu în om când pot să stau pe scaunul Meu de venire, în inima omului când stau.** Pace ție! Binecuvântare arhierească îți dau! O, cum trebuie să fie cei binecuvântați?

Pace ție, poporul Meu! Sunt Arhiereul Cel mare, Domnul Iisus Hristos. Sunt Domnul Dumnezeul tău, şi am grăit ție în zi de sărbătoare cuvântul vieții. Ia-l şi pune-l peste tine! Pune peste tine ce-ți dau Eu, poporul Meu! Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul tăierii împrejur a Domnului şi sărbătoarea sfântului ierarh Vasile cel mare, din 14-01-2009

***

Glasul Domnului este cel ce grăieşte şi se face râu de cuvânt peste pământ. **Râul vieții se numeşte cuvântul Meu**, care curge din gura Mea în zilele acestea, iar cel ce bea din el nu mai însetează după nimic, ci numai după Dumnezeu. Amin.

Mă las peste pământ cu praznic de Bobotează. Intru în carte cuvânt, şi prin el Mă aşez pe tron şi împărățesc, căci **tronul pe care Eu stau Împărat cu împărăție care nu cade este inima**

omului credincios, care împlineşte porunca iubirii de Dumnezeu. Eu aşa am fost Împărat, şi tot aşa sunt şi azi, căci **împărăția Mea cu omul nu este ca pe pământ, şi este precum în cer aşa şi pe pământ.** Amin.

Pace vouă, cei ce-Mi aşezați în carte cuvântul rostit de gura Mea! Când gura Mea grăieşte se deschid urechile voastre şi aşa intru Eu în carte, şi **ca un Păstor bun păstoresc noroadele cu acest toiag**, şi cu el Mă ating de ape în zi de Bobotează şi pun în ele Duh Sfânt, spre curățirea omului cel credincios, căci **cuvântul Meu este toiagul de păstorire**, şi cu el curăț inima omului şi Mă dau lui Împărat şi Mă aşez pe tron şi împărățesc, şi aşa am Eu împărăție pe pământ, şi sunt Împăratul celor ce Mă iubesc şi se dau Mie împărăție, şi sunt Împăratul Păstor.

Glasul Meu se aşează astăzi peste pământ cuvânt de Bobotează, şi cu el hrănesc mai întâi pe cei adunați la izvorul Bobotezei. **Cuvântul Meu este Duhul Sfânt Mângâietorul pentru cei credincioşi Mie, şi este foc şi pucioasă pentru cei ce încă stau în necredință** şi prin ea lovesc în venirea Mea de azi de la Tatăl la om. **Sunt în cea de-a doua venire a Mea prin acest cuvânt** şi sunt să-Mi pregătesc un popor curat, un popor de ucenici, şi din ei să-Mi ridic mărturisitori plini de duh de înviere peste oameni, căci oamenii zac neridicați din păcat, iar plânsul Meu în ei nu-l aud ei.

O, vine cuvântul Meu peste pământ ca să desfacă auzul omului neînviat din păcat! Vine Domnul cu praznic de Bobotează ca să se sfințească inima omului de la cuvântul Lui! Îmi fac ucenici şi cuvintez cu ei glasul împărăției cerurilor cu omul, şi fericit este cel ce-şi lasă vindecat auzul şi apoi inima şi apoi iubirea şi apoi credința cea făcătoare de om nou, şi prin care noi le facem pe toate, Eu şi cu omul cel credincios. Amin. Omul rău şi necredincios îşi face rost de câini şi îi învață să latre, şi îi învață să muşte. Eu însă Îmi fac rost de ucenici şi îi învăț să asculte, şi îi învăț să mângâie durerea din om, şi voiesc cu ei să aduc omul la pocăință şi la iubirea cea din cer. Aceasta este deosebirea dintre biserica lumii şi biserica Mea, şi fiecare din ele şi-i ține în brațe pe fiii ei şi îşi cunoaşte fiii.

…Te cuprind în duh de Bobotează, poporul Meu. Sfinţeşte-te în cuvântul Meu, şi cuvântul Meu să se sfințească în tine, fiule! **O, să se sfințească numele Meu pe pământ ca şi în cer, căci tronul Meu de Împărat este inima celor în care Eu viețuiesc pe pământ cu împărăție care nu cade!** Cei ce sunt preoți şi împărați în numele Meu pe pământ între oameni şi pentru oameni, aceia tot ca Mine împărățesc, şi în inima celor ce-i iubesc pe ei împărățesc ei, şi prin aceştia sunt ei împărați, şi pentru ei sunt. Amin.

Împărăția Mea nu este din lumea aceasta. Ea îşi are tărâmul şi tronul în cei ce sunt biserica Mea, țara Mea de pe pământ, țară fără de hotare, şi care se întinde de la margini la margini prin cei ce Mă iubesc, avându-Mă în ei Împărat, după cum este scris despre cortul lui Dumnezeu cu oamenii, şi Se va sălăşlui cu ei Domnul, şi ei vor fi noroade ale Lui, şi Însuşi Dumnezeu va fi cu ei, Dumnezeu al lor, iar celor necredincioşi, partea lor este în iezerul care arde cu foc şi cu pucioasă şi care este moartea cea de-a doua, precum este scris.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Botezului Domnului, din 19-01-2009

***

O, e mare durerea Mea de la om, de la neputința omului căzut din slava Mea! Mă uit pe pământ cum îşi face omul casa curată şi cum peste tot în jurul lui face curat şi frumos. Mă uit din

cer cum îşi curăţă şi îşi străluceşte omul peste tot gospodăria şi ograda şi haina şi hrana odată cu sosirea zilelor învierii Mele, dar dacă trupul lui cel lăuntric nu şi-l face curat pentru Mine, curat de păcat, de acest vierme neadormit în om, o, zadarnic, zadarnic îşi face omul casa curată, zadarnic, căci **Eu nu stau în casă făcută de mână de om, ci în trupul omului stau dacă stau,** dacă este curat pentru Mine ca să stau întru el. O, cine este cel ce înţelege aceasta? Se duce omul să fie uns cu untdelemn vindecător, aşa cum este învăţătura cea creştinească pentru vindecare, dar dacă el nu se unge şi întru cele dinăuntru ale sale pentru vindecarea lui de păcat, zadarnic se unge el pe frunte şi pe mână şi pe tot trupul lui pe dinafară. O, cine să-l înveţe pe om tămăduirea lui şi păzirea ei apoi în el? O, dacă nu-ţi faci trupul cel lăuntric curat de păcat, zadarnică este curăţirea ta, omule, dar vino, tată, să înveţi slava învierii şi vino să iubeşti suferinţa, căci fericirea ta te desparte de Mine, te desparte de viaţă şi de curatul ei şi de mărirea ei cea de la Mine. Eu, Domnul, îţi spun că păcatul din om este viermele cel neadormit şi îl mănâncă pe dinăuntru pe om şi pe Dumnezeu din om, şi apoi moare omul cu trupul şi se face mâncare viermilor. **O, nu aşa a fost să fie soarta trupului omului, căci Eu l-am făcut pe om să-Mi fie Mie biserică şi nu locaş păcatului,** care s-a făcut vierme neadormit în om de nu mai poate omul să umble după tămăduirea lui de păcat!

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Izvorul tămăduirii, din 24-04-2009

***

...**Omul este casa lui Dumnezeu, casa Mea. Eu de aceea am zidit această casă atunci când am zidit-o, şi ca s-o am apoi am zidit-o pe ea şi ca să Mă folosesc de ea.** Când omul aude aceasta, atunci poate el să socotească păcatul său, nedreptatea pe care el Mi-a făcut-o şi Mi-o face, păcat pentru care vine peste om pedeapsă pe potrivă, căci omul este vinovat de acest păcat. **Dau să Mă judec cu omul şi să-l iert apoi, dar trebuie să-Mi dea dreptul înapoi ca să-l iert.**

Când omul se naşte Eu îi dau în dar sufletul, aşa cum i-am dat şi lui Adam suflet viu când l-am zidit. **Sufletul omului este parte din fiinţa Mea, suflarea Mea, care intră în cel ce se naşte cu trup pe pământ, om şi orice altă vieţuitoare cu suflet viu.** O, nu numai că omul Mi-a luat casa, şi fiecare om face acest păcat, dar Mă şi prinde sub vină, aşa cum M-au prins iudeii de M-au dat spre osândire păzindu-şi împărăţia, după cum judeca mintea lor. O, iată ce face omul cu Dumnezeu, cu Cel ce a făcut cerul şi pământul şi tot ce este între pământ şi cer şi pe om apoi ca să fie locaş al Domnului, viaţă şi mişcare a lui Dumnezeu!

...**Omul trebuie să fie casa Mea pe pământ. O, fii hrăniţi din cuvântul Meu, învăţaţi, tată, să-Mi fiţi casă caldă şi curată, slujitori ai Mei să fiţi în ea, iar Eu să vă fiu Stăpân.** Voi casă, iar Eu Stăpânul, aşa să fiţi voi cu Dumnezeu, căci aşa a fost să fie când Eu l-am zidit pe om! O, fii strânşi la izvor, acum veţi sta cu ucenicii şi cu ucenicele Mele, cei de acum două mii de ani, căci dorul lor de mărturisire arde în cer, şi dorul nu se stinge decât pe pământ. **Fiţi casă celor din cer, fiţi primitori de oaspeţi, fiţi iconomi plini de credincioşie, căci cei din cer învaţă pe cei de pe pământ duhul credincioşiei, duhul cel curat pentru cei ce sunt casa lui Dumnezeu pe pământ.** Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a treia după Paşti, a mironosiţelor, din 03-05-2009

***

O, poporul Meu, eşti de mare preț la Dumnezeu. Credința ta în lucrarea cuvântului Meu este putere mare în tine, putere de la Dumnezeu, fiule mic, căci Eu am spus că a acelor mici este împărăția lui Dumnezeu. O, să te păzeşti pe tine însuți să fii mare, să poți tu, să faci tu, să vrei tu. O, nu aşa sunt fiii lui Dumnezeu pe pământ, tată. Ei sunt cei mici, în care poate Dumnezeu după ce ei primesc de la El putere să se facă fii ai lui Dumnezeu pe pământ prin iubirea Lui pentru ei, şi apoi prin iubirea lor pentru Dumnezeu. O, fiule născut din cuvântul Meu de azi, ai grijă, tată, să-L iubeşti pe Dumnezeu şi să nu iubeşti altfel dacă eşti în staulul Meu de nou Ierusalim. **Nimic altceva, nimic altfel să nu iubeşti, căci numai Eu, numai Eu sunt netrecător, fiule, numai Eu sunt Cel ce-ți dau viață ca să ai, numai Eu sunt totul în om, şi rămâne veşnic cel ce Mă are pe Mine în el întreg, şi unul ca acela nu cade din lucrul Meu şi din staulul bisericii Mele de azi, biserică prin care Eu îi învăț pe cei născuți prin ea, prin lucrarea ei cea întru Mine, şi îi învăț apoi prin ei pe toți cei ce aud glasul Meu prin biserica Mea de nou Ierusalim pe pământul român, pământ ales de la facerea lumii să fie aşternutul Meu acum, la sfârşit de timp, când Eu iarăşi vin de la Tatăl după om pe nori de cuvânt, căci slava Mea de azi este cuvântul, şi prin el Mă slăvesc.** Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfinților apostoli Petru şi Pavel, din 12-07-2009

***

... O, vă mulțumesc cu mult mai mult, cu toată inima Mea dumnezeiască, fiilor slujitori ai celor sfinte ale Mele, că am putut prin ascultarea voastră şi prin slujirea voastră cu Mine şi de la Mine şi pentru Mine, vă mulțumesc că am putut, în sfârşit, să aşezăm cu mult mai mult biserică întărită pe slujitori aşezați pentru ea ca să sprijiniți cu toții, cu puterea harului sfânt biserica Mea de nou Ierusalim, fiilor. O, supuneți-vă, tată, întregii Mele orânduieli pentru cele ce trebuie să lucrez şi să aşez Eu pe pământ prin voi, prin biserica Mea, care sunteți voi, şi Eu voi putea atunci tot ce trebuie să pot, căci prin voi trebuie să pot. **Trăirea de obşte şi îngrijirea de obşte a poporului nostru, Eu, Domnul, dau s-o întăresc prin grija Mea, aşa cum era biserica Mea pe vremea apostolilor Mei, când ei vesteau cu îndrăzneală cuvântul lui Dumnezeu, iar cei ce credeau erau o inimă şi un suflet toți, şi nici unul nu zicea că din a sa avere este ceva al său, ci toate le erau de obşte şi nimeni nu era lipsit, căci cei ce stăpâneau case şi țarini le vindeau, şi toate se împărțeau după cum avea fiecare trebuință când cineva se alătura cu iubire şi cu slujire pentru ascultare apoi de cele aşezate de Mine pentru păstorirea turmei Mele din cer de sus, şi de pe pământ de jos pentru turma Mea, care creştea şi se întărea, şi odată cu ea creştea şi numărul slujitorilor ei. Aşa lucrez Eu şi azi, fiilor, şi vom lucra, tată, pentru slava Mea cu voi şi pentru mântuirea multora prin aceasta, căci vreau să schimb la față omul, iar slava Mea de pe pământul Meu cel nou cu voi se schimbă din slavă în slavă la cuvântul Meu de peste voi, şi voi sunteți pe pământ mâinile şi picioarele Mele şi ale îngerilor Mei şi ale sfinților Mei, care sălăşluiesc cu voi, împreună lucrători cu voi pentru slava Mea de nou Ierusalim pe pământ,** şi iată, se înmulțesc cei ce Mă caută la voi şi doresc după izvorul Meu de cuvânt ca să bea din el pentru înviere, pentru ca să se schimbe la inimă şi la față omul şi să-Mi aşez Eu în el împărăția Mea. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Schimbării la față a Domnului, din 19-08-2009

***

O, mamă a Mea, sărbătoarea ta a născut înaintea Mea iubire în inimi în ziua aceasta de strângere la izvor a celor ce cu dor au venit. Cei ce s-au deprins să aştepte serbările cerului în grădinile colinei Mele de azi, aici, lângă ieslea cuvântului Meu, aceia vin cu dor şi cu fior, şi alții se adaugă şi vin, şi tot vin, o, şi cât aş vrea să se aprindă focul Meu în ei, în mulți, mamă, şi să-l dea ei pe pământ din loc în loc aşa cum Eu îl deşert aici ca să Mă împart cu el, ca să se aprindă el în dorul inimii celor ce vin la izvor ca să ia din el, mamă. Dorul Meu este să-l fac ca pe Mine pe om, iar răbdarea Mea creşte ca şi aşteptarea Mea după om, mamă. Îmi creşte însă şi durerea, şi mult Îmi creşte ea, căci cel răbdat şi aşteptat de Mine e greoi la mers şi la împlinirea împărăției Mele în el, mamă. Eu însă am nădejde, şi **am lăsat cuvânt de Duh Sfânt pe pământ ca să rămână peste cei credincioşi nădejdea, să rămână peste ei credința, nădejdea şi dragostea, căci dacă nădejdea rămâne ea naşte credință, şi amândouă se fac şi una pe alta se zidesc dragoste în om,** mamă, numai să fie ele cale a omului spre cer, şi nu prilej de mulțumire ca să-l țină pe loc pe om, ci mult lucrătoare să fie ele şi culme a mântuirii omului prin truda lui pentru mântuirea lui, mamă. Amin, amin, amin.

– O, Fiule Doamne, iubirea Ta pentru om e tot o rană, Fiule scump! O, de ar înțelege, măcar cei cărora le grăieşti la căutarea lor după cuvântul Tău de azi, de ar înțelege ei durerea acestei rane a iubirii Tale, ca să se aşeze ei lângă ea şi să se facă ei asemenea Ție, Doamne şi Fiule al meu!

Cobor în inimioarele voastre şi grăiesc vouă, celor ce ați stat cu dor şi cu aplecare înaintea slavei Domnului în ziua mea de serbare când m-am înălțat de pe pământ la cer pe brațele Fiului meu, Iisus Hristos. O, deschideți-vă inimioarele! Duhul meu de mamă voieşte să facă bucurie Fiului meu îndurerat de la depărtarea de El a omului. Grăiesc vouă cu aplecare şi vă îndemn să învățați de la mine ce înseamnă Dumnezeu în om, Dumnezeu cu omul pe pământ. O, El nu Se poate desfăta cu voia Sa şi cu lucrarea Sa în cel neîmplinit în iubire şi în jertfă. **Trupul omului trebuie să fie templu lui Dumnezeu, biserică sfințită şi împodobită pe dinăuntru şi pe dinafară de însăşi voia şi mâna Domnului, aşa cum cerul este împodobit cu sfinții şi cu îngerii şi cu toate podoabele cereşti.** *Vin după voi cu carul slavei Domnului, cu cuvântul Său cel purtat de îngeri pe calea dintre cer şi pământ şi până la inima omului, căci ați fost la izvor şi ați luat din el, şi încă iarăşi vă dau. Urechea este calea care vă duce la inimă cuvântul cel de sus rostit, şi apoi trupul se face slujitor statului Domnului în el, iar voi faceți-vă biserică Fiului meu şi Duhului Său, voi, fii şi fiice care ați băut din apa Lui, din izvorul Lui! Luați-L în voi cu toată lucrarea Sa cea de la Tatăl dată pentru învierea omului în zilele acestea de venire a Sa iarăşi de la Tatăl la om! Cartea Sa cea de azi este deschisă de însăşi mâna Sa, şi El Se aşează mereu în ea cu cuvântul Său pâine caldă şi vă călăuzeşte prin el la toată voia Sa, cu care trebuie să stea omul înaintea Sa.* **Voi, cei ce vă alăturați rând pe rând credinței în venirea cea de azi a Fiului meu Iisus Hristos, deschideți-vă inimile ca să coboare El în ele voia Sa, înțelepciunea Sa şi mersul Său! Împodobiți-vă cu duhul ascultării şi faceți tot ce vă spune Fiul meu, ca să facă El din voi făptură nouă în mijlocul celor morți de pe pământ, morți față de Domnul! O, aduceți-vă Lui jertfă de ascultare, că nu poate omul să placă Domnului fără ascultare de tot cuvântul Său cel plin de dor după om! Vă îndemn cu duh de mamă, sfințiți-vă!** *Şi ca să vă sfințiți, feriți-vă de multa mână a omului lumesc. Faceți-vă pe cât puteți hrana curată şi folosiți-vă mânuțele voastre pentru cele ce pregătiți ca să mâncați. Mâncați de la mama voastră, pe care Dumnezeu i-a dat-o omului de hrană când l-a aşezat în Eden. Pământul este sânul din care voi trebuie să mâncați.* **O, nu mai mâncați carne, nu mai**

mâncați de la animal sau de la pasăre! Mâncați de la Dumnezeu, mâncați aşa cum El i-a spus omului să mănânce când l-a aşezat în rai, că e vremea să vină Domnul în toată slava Sa, şi nu este pregătit omul, iar păcatele de pe el sunt necurățate, căci postul şi rugăciunea stau departe de dragostea omului. *O, faceți-vă pâine cu mânuțele voastre, căci pâinea este fața lui Hristos, şi să n-o luați făcută de mâini necurățate de păcat şi de necredință şi de nepăsare de Dumnezeu în om! Luați calea sfinteniei şi îngrijiți-o voi apoi, şi voi între voi pentru voi, cei credincioşi ai Fiului meu, şi nu lăsați lumea să vă slujească vouă. O, căutați credincioşia cea pentru Fiul meu şi sfințiți-vă pentru El, căci oamenii cei fără de Dumnezeu ating rodul păcatului lor în toate câte voi luați de la prăvăliile lor ca să mâncați. O, când mâncați aduceți-vă aminte că nu e bine pe pământ şi că e numai păcat pe pământ şi e scoarță groasă pe pământ păcatul.* **De veți vrea şi mă veți asculta vă veți aşeza viața în sfințenie, şi trupul la fel, şi apoi înțelegerea celor de sus va veni peste voi şi vă va învăța umilința Domnului, căci omul nu are umilință din pricina firii lui de om.** *O, înveşmântați-vă trupul cu podoabe sfinte, cu strai plăcut Domnului şi îngerilor Lui şi sfinților Lui! Nu purtați, nu mai purtați hăinuțe strâmte şi mici şi în fel de fel de culori, căci necuvioşia cea pentru îmbrăcăminte îmbolnăveşte omul, şi om pe om se trage spre păcat de la păcatul necuvioşiei, şi vai celor prin care vine sminteala, aşa a spus Fiul meu, Iisus Hristos! Este scris în Scripturi şi în prooroci despre cei ce sunt împotriva Domnului, disprețuind privirea slavei Lui, şi a căror înfățişare mărturiseşte împotriva lor. E multă, multă mândria omului, dar ea va fi pogorâtă, iar semeția celor mândri va fi strivită în ziua când Domnul va fi înălțat şi când oamenii vor intra în crăpăturile pământului de frica şi de strălucirea slavei Lui. Vine ziua când numai Domnul va străluci, şi va păli toată strălucirea podoabelor oamenilor, şi ei vor fi smeriți sub bătaia Domnului.* **O, e prea mândră, prea mândră femeia pe pământ, şi privirea ei nu mai are sfială pe pământ înaintea nimănui, dar scris este în Scripturi că Domnul va pleşuvi capul celor ce atât de mândre umblă şi va descoperi goliciunea lor, şi în ziua aceea va lua Domnul toate podoabele: inele, cercei, brățări, pânze subțiri, cingători şi tăblițe, lănțişoare şi cununi, talismane şi veşminte de sărbătoare, mantii şi şaluri, oglinzi şi pânzeturi, şi va fi atunci în loc de miresme putregai, şi în loc de cingători frânghie; în loc de cârlionți făcuți cu fierul va fi pleşuvie; în loc de veşminte scumpe vor fi zdrențe, şi, în sfârşit, în loc de frumusețe va fi atunci pecete de robie, şi goală va fi pe pământ cea împodobită până atunci.** *Vă învăț ca o mamă, aşa cum Scripturile vă învață; deschideți-le şi învățați din ele, căci Duhul Domnului a grăit prin prooroci şi a făcut trezire mare peste semeția omului, numai să se uite omul în cuvântul Duhului Cel învățător peste oameni, ca să ia omul din el viața cea împotriva morții. O, luptați-vă, luptați-vă cu dragoste multă împotriva oricărei înfățişări care va fi pedepsită, şi învățați-le pe cele ce sunt pentru sfinți înaintea Celui ce vă învață sfințenia, căci El a spus că fără de sfințenie nimeni nu-L va vedea pe El.* **Vine vaiul pe pământ, vine durerea ca plată a păcatelor şi vor fi dureri fără de alin pentru fiecare păcat.** *Aruncați-vă în brațul Domnului! Luați de la El puteri ca să-L iubiți pe El, urmând povața Lui cea pentru sfinți! O, fii şi fiice, lepădați plăcerile, şi să vă fie plăcută sfințenia, căci ea vă va mântui! Amin.*

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Adormirii Maicii Domnului, din 28-08-2009

***

...Te povățuiesc, poporul Meu, să iubeşti duhul de biserică, tată, şi să-l urmezi pentru viața ta şi a Mea prin biserică, fiule. Biserica are sobor, şi fără sobor ea nu este biserică. Ea trebuie să lucreze după hotărâri întemeiate peste orice stare sau pricină, şi toate se judecă de către soborul ei cel din apostoli zidit în mijlocul ei. Biserica este cea care are cap şi trup, şi nu se poate

cap fără trup sau trup fără cap. **Biserica este cea slujită de cei ce o păstoresc şi o îngrijesc pe ea, iar ea trebuie să lucreze în Duhul lui Dumnezeu, în duhul iubirii cea de sus şi al ascultării pentru cele de sus, aşa cum a fost ea aşezată de Mine şi de urmaşii Mei, de ucenicii Mei cei de la început, cei pe care Eu i-am trimis după învierea Mea să vestească împărăția cerurilor şi să aşeze biserica Mea din loc în loc, din cetate în cetate pe pământ şi să fie ea apoi turma Mea, rodul Meu, rodul propovăduirii apostolilor cei de la Mine născători de turmă sfântă pe pământ.** Amin.

...Mama Mea Fecioara vă dă în ziua ei de serbare pe ucenicul Meu Ioan ca să vă păstorească el în ziua aceasta şi să apostolească el din cer peste voi, numai tu să ai iubire şi să iei şi să asculți apoi ceea ce Duhul grăieşte ție, poporul Meu, biserica Mea cea de azi. Amin.

– Scrieți voi, cei ce scrieți; scrieți şi dați de veste bisericii de azi a Domnului, poporului cuvântului Său dați de veste ceea ce Duhul grăieşte! Eu, Ioan, apostolul lui Hristos, vă învăț în Duhul Sfânt trezirea spre duh de biserică lucrătoare prin sobor, căci taina iubirii de Dumnezeu este ascultarea de El şi de soborul bisericii Lui, căci El prin apostoli veghează şi Îşi îngrijeşte turma Sa.

...O, vă trebuie ziditori, fiilor care ați venit să fiți popor al Domnului! Nu stați fără ocrotire peste voi, nu se stă aşa în poporul Domnului! Satana vă îndeamnă să vă răzvrătiți, să vă răsculați, să vă nemulțumiți, şi vă vrea răul prin acestea. Fiți toți acelaşi aluat, căci puțin aluat rău dospeşte toată frământătura şi suferă cei mulți de la cei puțini, care nu ştiu să stea ascultând şi crezând cu mulțumire şi cu umilință de iubirea Domnului cea pentru fii. O, iubirea trebuie meritată, fiilor. Pentru ea trebuie să dați fără să aşteptați răsplată. O, cercetați-vă şi lăsați-vă cercetați cu de-amănuntul ori de câte ori facerea cea de sus se îndreaptă spre voi, **căci biserica lui Hristos are ca lucrare facerea omului, ființa lui cea nouă, înnoirea a toate în om, cer nou şi pământ nou în om şi Ierusalim nou pe pământ, zidit din fii vii, destoinici pentru cele din cer pe pământ acum, în zilele când Domnul vine să împlinească această Scriptură, proorocită de El peste mine mai înainte de trecerea mea în cele ce nu se văd, căci ca şi Domnul eu n-am stat în mormânt, ci am ieşit şi sunt viu, aşa cum şi mama Fecioară a ieşit şi este vie, şi suntem cu trupul şi stăm în cele ce nu se văd şi lucrăm cu cerul pe pământ pentru cei credincioşi şi sfinți, căci aşa lucrare au cei ce nu mor niciodată, şi iată, cel ce crede în Hristos nu moare.** Amin.

Îți hărăzesc ție, popor al lui Hristos, credință ca a mea, şi tot aşa şi iubire, şi tot aşa şi viață şi duh dătător de viață prin tine peste mulți. **O, să nu iubeşti moartea! Faptele ei să le dai de la tine, căci Domnul vine pe pământ în toată slava Sa, şi toți cei ce ştiu să creadă în El aşa cum am crezut eu Îl vor vedea pe El şi vor rămâne cu El şi vor merge cu El oriunde va merge El, şi de la El nu vor mai ieşi,** *precum este scris, căci Duhul Domnului, Cel ce m-a aşezat să scriu bisericilor, a spus atunci:* ***«Aceasta zice Cel sfânt şi adevărat, Cel ce deschide şi nimeni nu va închide, şi Cel ce închide şi nimeni nu va deschide: pe cel ce biruieşte îl voi face stâlp în templul Dumnezeului Meu, şi afară nu va mai ieşi, şi voi scrie pe el numele Dumnezeului Meu şi numele cetății Dumnezeului Meu, al Noului Ierusalim, care se pogoară din cer, de la Dumnezeul Meu, şi numele Meu cel nou»***. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Acoperământul Maicii Domnului, din 14-10-2009

***

(Cuvântul lui Dumnezeu la Cetatea Sfânta Noul Ierusalim. www.noul-ierusalim.ro)
(Vezi reportaj Noul Ierusalim http://video.google.com/videoplay?docid=-7606759667060485078 n.r.)
(Sublinierile cu caractere îngroşate aparţin redactorului.)

Pe aceeaşi temă din alte surse:

Unde şi cum să ne rugăm la Dumnezeu. Templul creației

…
6. Dar, iată ce vă spun: iubirea se află în el oarbă şi în întuneric, ceea ce înseamnă că el este liber şi independent, dar este totodată foarte expus pericolului de a se pierde pentru totdeauna.
7. De aceea, Eu am adăugat iubirii lui pentru Mine, în funcție de intensitatea ei, o parte potrivită de lumină, care este un dar pe care Eu i-l fac şi care poartă numele de grație. Prin ea, Eu Mă revărs în fiecare om, după cât de mare este iubirea lui.
8. Dacă cineva are iubire, făcând astfel ca legea Mea, care este iubirea cea mai înaltă, să fie vie în el, asupra lui se va revărsa un şuvoi neîntrerupt de lumină şi privirea lui va putea pătrunde în adâncul pământului şi în înaltul cerurilor.
9. Spune-le copiilor, şi spune-le tuturor, de orice religie ar fi - catolici, protestanți, evrei, musulmani, hinduşi, sau chiar atei - acest lucru care, pe scurt, îi priveşte pe toți: există numai o singură biserică adevărată pe Pământ, iar aceea este iubirea pentru Mine, dăruită prin Fiul Meu şi prin Duhul Sfânt, manifestat prin cuvântul Meu viu. **Iar acest Cuvânt este Fiul, şi Fiul este Iubirea din Mine. Eu şi Fiul una suntem. Aşa că, Eu fiind în voi, în sufletul vostru - căci inima voastră este locuința Mea - singura biserică adevărată de pe Pământ este sufletul. Numai în suflet este viața eternă şi numai sufletul este biserica dătătoare de beatitudine.**
10. Căci iată, eu sunt Domnul a tot ceea ce există. Eu sunt Dumnezeu cel Etern şi Atotputernic şi sunt totodată Tatăl vostru sfânt şi iubitor. **Şi toate acestea Eu sunt prin Cuvânt, iar Cuvântul este Fiul.** Fiul este iubirea şi iubirea este legea, iar această lege v-a fost dată vouă. Dacă o veți respecta şi veți acționa în acord cu aceasta, voi o veți cunoaşte. Şi, cunoscând-o, ea va fi vie în voi, vă va umple de slavă şi vă va face liberi, şi atunci voi nu veți mai fi supuşi legii, ci deasupra ei, în grație şi lumină, împărățind cu Mine.
11. **Iar aceasta este beatitudinea sau Împărăția lui Dumnezeu în voi, adică singura biserică beatifică de pe Pământ.** Şi viața eternă numai în această biserică poate fi găsită.
12. Ori credeți voi că Eu locuiesc între patru pereți, în ceremonii, în rugăciuni şi în mătănii? O, nu, este foarte greşit să credeți astfel, căci Eu sunt numai acolo unde există iubire, Eu Însumi fiind iubirea şi viața. Eu vă dăruiesc iubire şi viață, şi Mă unesc cu voi doar în iubire şi viață, niciodată în materie şi moarte.
13. Eu am biruit moartea şi am supus-o Divinității, pentru a avea putere deplină asupra a tot ceea ce există. Astfel, iubirea Mea a devenit lege pentru totdeauna şi ea poate însufleți tot ceea ce i se supune.

14. Cum puteți atunci să credeți că Eu vă aştept în moarte, când Eu sunt însăşi viața? Aşa că duceți-vă mai întâi în biserica cea adevărată, care are viața, şi numai după aceea în biserica moartă, care poate astfel să devină vie prin voi.

(Casa Domnului Vol.1, Cap.4)

***

„Nu construiți case de rugăciuni, ci adăposturi pentru săracii care nu au cu ce plăti!

Prin iubirea voastră pentru sărmanii voştri frați şi surori Mă veți slăvi cu adevărat, iar Eu voi fi mereu prezent printre voi în asemenea case de rugăciune, fără ca voi să vă dați seama.

Dacă vreți însă să-Mi faceți un Templu din inimile voastre şi să trăiți cu smerenie în fața Mea, ieşiți în Marele Templu al creației Mele; soarele, luna şi stelele, marea, munții şi arborii, păsările din aer, peştii din apă şi toate florile de pe câmpii vă vor vorbi despre gloria Mea!

Spuneți-Mi, oare nu este copacul mult mai frumos împodobit decât Templul din Ierusalim? Copacul este o creație adevărată a lui Dumnezeu, el este viu şi dă fructe, dar ce poate fi un templu, ce dă el? Vă răspund Eu: orgoliul, mânia, gelozia şi ambiția cea mai nebunească. El nu este o operă a lui Dumnezeu, ci doar o construcție a vanității oamenilor

Adevăr, adevăr vă spun, cel care Mă iubeşte, Mă slăveşte şi se închină făcând bine fraților şi surorilor sale, în Numele Meu, va fi răsplătit în ceruri, dar cel care Mă va slăvi continuu într-un templu construit pentru tot felul de ceremonii, îşi va primi răsplata în acest templu."

Adevărata Biserică - adevăratul Sabat

“Eu vă las o biserică perfect liberă, care nu are nevoie de altă instituție decât cea a inimii celui care se roagă cu sinceritate lui Dumnezeu; atunci spiritul şi adevărul sălăşluiesc în inima lui.

Pentru Dumnezeu, toate zilele sunt la fel şi cea mai bună zi este întotdeauna cea în care faceți cât mai mult bine celorlalți! Astfel, în viitor numai faptele voastre bune vor desemna ziua Sabatului, singura care este pe placul lui Dumnezeu.

Adevărata zi de sabat va fi ziua în care veți face cât mai mult bine şi Dumnezeu o va număra”

Adevărata casă a Domnului. Cum trebuie să-L slujeşti cu adevărat pe Dumnezeu

“Văd că voi vreți deja să construiți o casă a Domnului! Construiți mai degrabă spitale şi adăposturi pentru frații şi surorile voastre mai săraci şi ajutați-i dacă au nevoie; aceasta este modalitatea în care îi place cel mai mult Tatălui Ceresc să fie slujit şi aşa îl veți putea sluji cu adevărat!

După acest mod adevărat şi sincer de a-L sluji pe Dumnezeu, veți fi recunoscuți ca fiind cu adevărat discipolii Mei.”

(Marea Evanghelie a lui Ioan Vol.1)

***

Samarinteanca îl recunoaşte pe Domnul (Ioan IV, 17-24)

(17) Femeia I-a răspuns: "N-am bărbat, "Iisus i-a zis: "Bine ai zis că n-ai bărbat.

(18) Pentru că cinci bărbați ai avut; şi acela pe care-l ai acum nu-ți este bărbat. Aici ai spus adevărul."

(19) "Doamne", I-a zis femeia, "văd că eşti prooroc.

(20) Părinții noştri s-au închinat pe muntele acesta; şi voi ziceți că în Ierusalim este locul unde trebuie să se închine oamenii."

(21) "Femeie", i-a zis Iisus, "crede-Mă că va veni ceasul când nu vă veți închina Tatălui, nici pe muntele acesta, nici în Ierusalim.

(22) Voi vă închinați la ce nu cunoaşteți; noi ne închinăm la ce cunoaştem, căci Mântuirea vine de la iudei.

(23) Dar vine ceasul, şi acum a şi venit, când închinătorii adevărați se vor închina Tatălui în duh şi în adevăr; fiindcă astfel de închinători doreşte şi Tatăl.

(24) Dumnezeu este Duh; şi cine se închină Lui, trebuie să I se închine în duh şi în adevăr."

1. Femeia a răspuns rapid: "Nu am nici un bărbat". La care Eu i-am spus, zâmbind: "Bine ai zis că n-ai bărbat, iată că ai spus adevărul!

2. Pentru că, vezi tu, draga mea, ai avut deja cinci bărbați şi, cum natura ta nu se potrivea cu a lor, ei s-au îmbolnăvit foarte repede şi au murit! Nici unul dintre ei nu a rezistat mai mult de un an. Există un germene rău în corpul tău: cel care se apropie de tine este repede omorât de germenele tău. Dar bărbatul pe care îl ai acum nu este soțul tău, ci amantul tău, pentru pierzania ta şi a lui! Da, da, ceea ce ai spus este corect, de fapt!"

3. Femeia, deşi surprinsă, a răspuns fără să pară descumpănită: "Doamne, văd că eşti un profet şi, pentru că ştii atât de multe lucruri, poate că ştii şi ce ar putea să mă ajute?

4. Ştiu foarte bine că doar Dumnezeu mă poate ajuta în această problemă, dar unde şi cum să mă rog? Părinții noştri spun: pe Muntele Garizim, unde străbunii noştri s-au închinat la Dumnezeu. Dar voi spuneți că Ierusalimul este adevăratul oraş unde trebuie să te închini la Dumnezeu! Dacă tu eşti un adevărat profet, aşa cum pari a fi, spune-mi unde trebuie să mă rog lui Dumnezeu? Pentru că, uite, sunt încă tânără, şi bărbații mă găsesc frumoasă. Ar fi îngrozitor ca acest germene să roadă carnea mea vie. Oh! Sunt foarte nenorocită!"

5. Eu i-am răspuns: "Femeie, cunosc suferința ta, îți ştiu nevoile şi răul care îți roade trupul, dar cunosc de asemenea şi inima ta - care nu este chiar foarte bună, dar nu este nici foarte rea şi de aceea îți vorbesc. Când inima este cât de cât bună, ajutorul mai este încă posibil. Dar greşeşti atunci când te îndoieşti de locul unde trebuie să te închini la Dumnezeu într-un mod eficient.

6. Adevăr îți spun, va veni ceasul - şi el chiar a venit - când nu vă veți mai închina Tatălui nici pe muntele acesta, nici în Ierusalim".

7. Speriată, femeia a spus: "Nefericire mie, nefericire întregului popor, dar ce se va petrece? înseamnă că şi noi am păcătuit foarte mult, la fel ca evreii? Dar de ce Dumnezeu nu ne-a trimis un profet pentru a ne trezi? Tu ai venit la noi, este adevărat, ca un adevărat profet, dar la ce bun, dacă tu îmi spui că nu ne vom mai putea ruga la Dumnezeu nici pe munte şi nici la Ierusalim? Asta ar putea însemna - cum mi se pare că citesc pe fața ta, devenită dintr-o dată atât

de gravă - că Dumnezeu a lăsat poporul Său pentru a-Şi stabili sălaşul la un alt popor? Unde ar fi atunci acest ţinut? Spune-mi, ca să pot – cu adevărat pocăită - să mă duc să-L implor pe Dumnezeu să mă ajute în suferinţa mea şi să nu părăsească poporul meu".

8. Eu i-am răspuns: "Ascultă şi înţelege bine ceea ce îţi voi spune! De ce ţi-e frică, de ce te temi? Tu crezi că Dumnezeu nu-Şi ţine promisiunile, aşa cum fac oamenii între ei?

9. Voi puteţi merge mult şi bine să vă rugaţi pe munţii voştri, dar nu ştiţi cui vă rugaţi şi nici de ce! Acelaşi lucru este valabil şi la Ierusalim! Toţi fug la Templu pentru a se ruga văicărindu-se, fără să ştie pentru cine şi pentru ce!

10. Totuşi, aşa cum a anunţat Dumnezeu prin profeţii Săi, mântuirea nu va veni dintre voi, ci dintre evrei; uită-te la al doilea verset din capitolul II din Isaiia şi vei găsi ceea ce cauţi!"

11. Femeia a spus: "Ştiu foarte bine că este scris în Scripturi că Legea vine din Sion, unde este păstrată în Arcă. Dar atunci de ce spui: nici pe munte, nici la Ierusalim?"

12. Eu i-am răspuns: Tot nu m-ai înţeles. Dumnezeu, Tatăl Eternităţii, nu locuieşte pe nici un munte şi nici în templu. Iată de ce ţi-am spus: va veni ceasul, şi acum a şi venit, aici, sub ochii tăi, când închinătorii adevăraţi (priveşte-i pe cei aşezaţi aici, sub arbori, unde se odihnesc şi pe cei pe care i-ai întâlnit în drumul tău) se vor închina Tatălui în duh (spirit) şi în adevăr, fiindcă astfel de închinători doreşte Tatăl.

13. Vezi tu, Dumnezeu este spirit (Duh) şi cine se închină Lui, trebuie să I se închine în spirit (duh) şi în adevăr!

14. Pentru aceasta, nu este nevoie de nici un munte şi de nici un templu, ci doar de o inimă plină de iubire şi de umilinţă. Dacă inima este aşa cum trebuie să fie, o cupă a Iubirii de Dumnezeu, o cupă a blândeţii şi a umilinţei, atunci o astfel de inimă este plină de adevăr; iar acolo unde este adevărul, acolo este şi libertatea şi lumina, pentru că lumina este adevărul care eliberează inima. Dacă inima este liberă, omul este liber.

15. Cel care îl iubeşte pe Dumnezeu cu o astfel de inimă este un adevărat adorator al lui Dumnezeu, şi Dumnezeu îi va auzi rugăciunea fără să ţină cont de locul în care această rugăciune a fost formulată, fie că este vorba de Muntele Garizim sau de Ierusalim. Pentru că pământul întreg este la fel în ochii lui Dumnezeu. Ceea ce contează cu adevărat este doar inima omului. Acum cred că M-ai înţeles!"

(Marea Evanghelie a lui Ioan Vol.1, 27:5)

***